Licence No. 331 dated 15th October 1935.

THE TRUTH SHALL MAKE YOU FREE

THE UNION CHRISTIAN COLLEGE MAGAZINE

ALWAYE

MARCH 1962

COLLEGE MAGAZINE COMMITTEE FOR 1961–'62

Mr. T. B. Thomas, B. Sc. (Hons.), M. Sc. (Durham),
A. Inst. P. (Principal).

Dr. P. M. Mathai, M. Sc., Ph. D. (Bursar).

Mr. P. K. Narayana Menon, M. A.

Mr. Varughese, Ittiavira, M. A.

Mr. Thomas Abraham Koshy.

Mr. P. Chandran.

Miss Annamma Oommen.

Miss L. Annapoorni.

Mr. C. T. Benjamin, M. A., M. R. E. (Editor).

THE UNION CHRISTIAN COLLEGE MAGAZINE

ALWAYE

MARCH 1962

CONTENTS

		Page
1.	Editorial	5
2.	In Memorium	8
3.	The Religion of Wordsworth—By C. T. Benjamin, ...	9
4.	A Wet Day—By Joseph Thomas (U. P. Batch D)	18
5.	The Dance of Death—Celine K. J., Class I Chemistry	19
6.	My Visit to Mysore—Aleyamma Jacob, Class II Chemistry ...	21
7.	Holiday Exodus—A Scene at the Railway Station—	25
8.	Some Peculiarities of the Third Plan of India —(By Gopalakrishna Pillai, K. N.) Class III, Ecos. ...	27
9.	Ghost in White	29
10.	A Dreamer in the Doldrums—Francis Fernandez, Pre-Professional ...	32
11.	The Beautiful Sinner—By K. Jacob	34
12.	The Sermon Preached During the College Carol Service on 17 xii. 61 —By Principal T. B. Thomas	40
13.	Kerala Special Scheme for Youth and Students	42
14.	Professor T. R. Anantha Raman —Susamma Jacob—P. N. Appukuttan (Old Students) ...	43
14.	Our Amazing Glands—P. J. Thomas, Class III, Philosophy ...	44
16.	Aurangazeb's Death-Bed Letters—By M. Mohammed Moopan ...	45
17.	How to Improve One's Memory?—Sreekumary, ii Philosophy ...	46
18.	Spherical Space and the Einstein Universe—Jacob George, Class I. Physics	48
19.	Report of the College Union 1961–'62.	52

1.	റഷ്യ—ഒരു ചൈനാ സംഘട്ടനമോ?—ചാണ്ടി വെലിപ്പറമ്പിൽ	1
2.	പാഴ്ക്കിനാവ്—(Sushila Thampi T. K. Class i Chemi. ...	5
3.	പ്ളാനിങ്ങും പൊതുമേഖലയും—(A. K. Chittazathe, Class ii Economics) ...	7
4.	സാഡിസം—മലയാളത്തിൽ—കെ. എസ്സ്. വിശ്വംഭരദാസ് ദേവം	10
5.	വിട ചോദിക്കുന്നു—(ജയൻ ചെറിയനാട്ട്, പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി)	14
6.	ലോകസമാധാനത്തിന് അപകടകരമായ ഒരു വ്യാമോഹം—കെ. ജോർജ്ജ് മത്തായി Class II Eco.	15
7.	കലാലയത്തിൽ—എൻ. കെ. ദേവം, (പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി)	19
8.	ചങ്ങമ്പുഴ—അജയൻ ടി. ആർ. (പി. യു. സി. ബാച്ച് എ.)	20
9.	ശകലം തന്മയങ്ങൾ—കെ. ജയിംസ്	24

HINDI SECTION

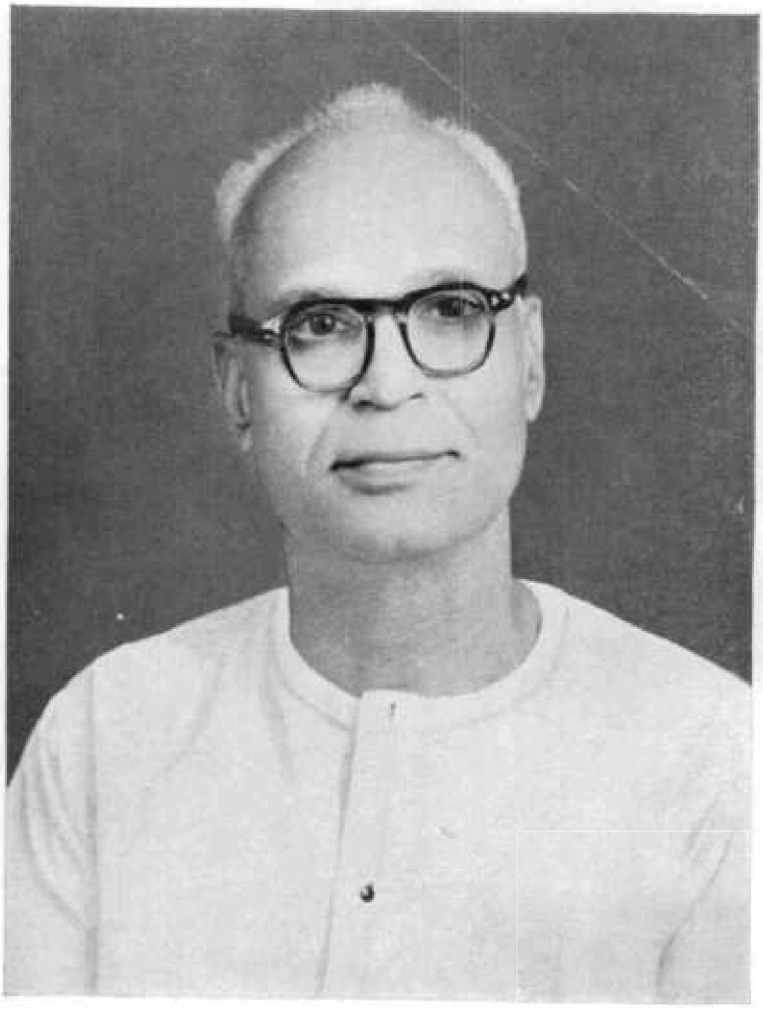

Professor T. R. Anantharaman

IN MEMORIAM

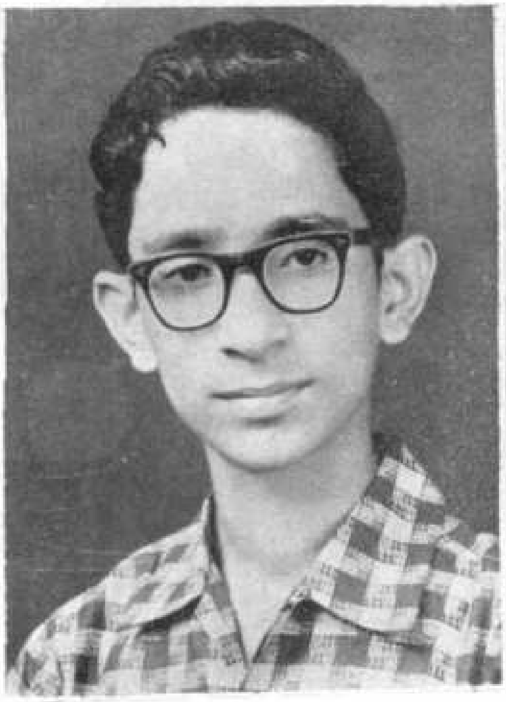

A. Jeevan Mathew (U. P. C. batch).
26-10-1945—14-2-1962.

EDITORIAL

The "mike-mania"

We are again at the threshold of an election to the Lok Sabha and in most states other than Kerala, to the State legislatures. By the time this comes out in print the nation will have decided who are to rule for the next five years. The ballot box is perhaps the most precious gift of Democracy to the world. Even though the gift is noble, the procedure adopted to appropriate it is often far from noble. One of the commodities with highest demand in the market now is the microphone set. Parties and individuals vie with each other to book mike sets in advance—the larger the number booked, the better is victory assured. The assumption of course is that he who makes the loudest noise gains the biggest number of votes. This is not very much to be wondered at in a general election in which the millions of India's illiterates are involved. But it is a sad spectacle among men and women of University education. In fact University and college campusses set the tone in this matter through their elections. If education means anything more than the cramming of notes and the transmitting of ideas from the brains or notes of the lecturer to the brains or notebooks of the students, it is an imparting of a sense of values and a consequent sense of judgement, a capacity to sift the wheat from the chaff and an ability to do it without being swayed by tomtoms and heep-heep-hurrahs. The microphone is a symbol of the efficiency of science in reaching low sounds to distant ears; but it can degenerate into a symbol of idiotic sheep following a loud-bleating leader. How one wishes that at least among students and teachers this degeneration did not happen!

Hammarskjoeld

If there is an episode concerning one individual that dwarfs all such others of the past year, it is the death of the late Secretary general of the U. N. O. Dag Hammarskjoeld in an air crash in the war-torn Congo. His death was a stunning blow to the United Nations Organization which he served so ably and so unselfishly, and to the consciences of all who look forward to a peaceful world. One is reminded of Count Bernadotte who lost his life in a similar mission in Palestine where he went to arbitrate between the Jews and the Arabs before the formation of Israel. At the death of Gandhiji, Bernard Shaw commented: "It is dangerous to be too good." It is this kind of danger that has befallen Hammarskjoeld the hero of peace. World peace is a desire for all of us, though often it is a bit of an armchair luxury for us. But those who "hunger and thirst after righteousness" and peace will find that it is a costly thing. The question may be asked, whether it is worth such cost. It

certainly is. But that hardly alleviates the fact of the great loss that the world has sustained in this instance. Hammarskjoeld's was "a voice that never faltered, and a hand that never shook," in dealing with nerve-racking problems. He was at times praised and more often cursed and railed upon. But like Horatio he took the

"smiles and buffets of fortune
With equal thanks."

And he was ready to go anywhere at the call of duty—be it Moscow or Peking, Paris or Leopoldville. He literally fell in action and died in full harness. We wish and pray that so costly a sacrifice bear the fruit of peace and righteousness in the Congo in particular and in this peaceless world in general.

The Liberation of Goa.

The recent Indian action in Goa was a highly controversial action in world politics. In an ideal world such things will not and should not take place. But in an ideal world there will not be colonialism, not to say colonialism of the Portughese make. Those who criticize India of preaching co-existence and peace without a corresponding practice seem to be lacking in two things viz. (a) the realism to know that human nature being what it is, a minimum force will sometimes have to be used to make obstinacy see reason, and (b) the imagination to realize that if such foreign pockets existed in their (the critics') countries they would have considered 14 years of attempts for a peaceful transfer of power as amply justifying more effective action. The simple answer to the question why India took action against the Portughese, but did not take action against the Chinese in the North with larger chunks of territory in their hands is that at present the former was within our power, while for the latter we have to wait for some time more in order to further strengthen our forces.

These criticisms however can have one good effect; they can help us Indians (and especially the leaders among us) while criticising and advising others to have for ourselves that realism and that imagination which we would like to see in our critics. Responsible criticism is a great need of the present day in international politics and in many other forms of community life. It is a quality which none of us can desire too much.

We are happy that this last vestige of colonialism in this free land is done away with and that the people of Goa can share freely in the common progress of our motherland.

Professor T. R. Anantharaman.

Mr. T. R. Anantharaman retires at the end of this academic year after a period of over thirty five years of most active and useful service. Under him the Chemistry department had enjoyed enormous prestige, and the prestige was thoroughly well-deserved. As a teacher in Chemistry, Mr. Anantharaman could not be excelled. His lectures in flawless English like Edmund Burke's speeches

conveyed to his students a detailed picture of the subject he was teaching at least as clearly as it was in his own mind. His Practical and Demonstration classes were a masterpiece of efficient, clean work. He wouldn't grudge a war in the interest of his department with anyone—be it the peon or the Principal! His attitude and approach were never self-centred; but some would say they were Chemistry-centred.

To a nature like Mr. Anantharaman's, retirement only means a change of battle-fronts. And so we wish him many more years of fruitful service in the cause of education in this country. The sight-seers of the tomb of Sir Christopher Wren in the heart of the city of London are asked to look around for a memorial for that great architect of the city. The fullgrown department of Chemistry which has been tenderly nurtured by Mr. Anantharaman from the days of its delicate infancy to its present size, is certainly a lasting monument to him as a great teacher and as an organizer.

We wish the Anantharamans all prosperity and happiness in the years ahead.

Mr. O. M. Mathen, and Mr. A. M. Chacko.

Mr. Mathen and Mr. Chacko are both now in the University of North Carolina, U. S. A. Mr. Mathen is there as a Danforth scholar and Mr. Chacko as a Teaching Fellow in the department of Chemistry. We are glad that they have got these opportunities for higher studies and that they are together in U. S. A. We wish them a useful period of study there and a happy return.

Mr. & Mrs. A. K. Baby

We are happy to welcome back to our midst Mr. & Mrs. A. K. Baby who returned after a period of successful studies in the University of Indiana, U. S. A. Mr. Baby is still a student of the University and he is working on his doctoral thesis. He will resume his work in the college from the beginning of the next academic year.

IUM

It is with feelings of acute distress that we pen these words in memory of Jeevan Mathew who met with a watery grave on the evening of February 14, 1962 He was a member of the Pre-University Class and an inmate of the Tagore Hostel. An exceptionally brilliant student, he was loved by all who came in contact with him, because of his remarkable qualities of head and heart. He was the only son of his parents and that adds poignancy to the loss. As our student and as the son of an old student, he was doubly connected to us.

It was quite proper that the College conducted a Memorial Service on the morning of February 16, and had a condolence meeting in the evening. It is when one of our loved ones is taken from us that we are struck most by our helplessness. The best that we can do is to show our love and respect to the memory of the departed. It is gratifying that the whole College Community and quite a few of the neighbours rose as one man in showing that love and respect We mourn with the members of Jeevan Mathew's home this great loss of theirs—and ours—and pray that God's peace which the world can neither give nor take away, dwell with them and with us.

THE RELIGION OF WORDSWORTH

By C. T. Benjamin,

A paper Read at the All-India English Teachers' Conference held in Mysore on 28, 29, 30 Dec. 1961.

(i) The Major Criticism Concerning Wordsworth's Religion.

Critics generally find a great disparity between the earlier and the later lives of William Wordsworth. This is commonly associated with his poetic powers during the two periods. They divide his life into two parts. His religious sense, it is said, was "inversely proportionate" to his poetic genius in its ardour, in any one period. Further it is pointed out that he was at the peak of his poetic powers between his 20th and 40th years and that at this period his religion was pantheistic. Coleridge wrote to Thelwall in May 1796 that Wordsworth was "at least a semi-atheist." H. W. Garrod in *Wordsworth* says that the last forty years of W.'s life "are the most dismal anti-climax of which the history of literature holds record." This decline in poetic powers, it is pointed out coincided with a coming back to "duty" and discipline and that then onwards he managed to hold himself within the framework of the conventional church. Professor de Selincourt in his edition of the *Prelude* says: "It is interesting to notice that when Wordsworth began to write the *Prelude* he still delighted to conceive of Nature, not merely as the expression of one divine spirit but as in its several parts, animated by individual spirits who had, like human beings, an independent life and power of action. This was obviously his firm belief in the primitive paganism of his boyhood, and long after he had given up definite belief in it, he cherished it as more than a mere poetic fancy."

Professor H. N. Fairchild in *The Romantic Quest* goes a step further and says that Wordsworth at the core was a Deist or a pantheist and that he kept the Creator out of his creation. "In prose, Wordsworth would probably never have declared 'I am a pantheist', but the poetry of his best period is intensely pantheistic; and those who refuse to grant that facts are moved chiefly by a desire to redeem him from heresy. He redeemed himself only too soon, but that is another story." (p. 178)

Mr. Willard Sperry in *Wordsworth's Anti-climax* says that the poet's membership of the Church of England and his loyalty to it, were more or less nominal and utilitarian. For he (W) considered the church as the strongest upholder of tradition and the State, and as such, of great value. But allegiance to the church did not go more than skin deep with him. However, the author goes on to say that on a deeper level Wordsworth was far from a 'semi-atheist' or a pantheist.

The gist of all such criticisms amounts to this: that the later W. was much less a poet than the earlier W. and that the earlier W. was a pantheist. Or in other words, Wordsworth at his best was a pantheist or a deist, and his later loyalty to the church was a super imposition on his true nature, which under the weight of this artificial addition degenerated into mediocrity in poetic genius.

Of course this is not the consensus of opinions of all the students of Wordsworth. There are many others who saw him in a different light. Mary E. Burton in *The One Wordsworth* makes a very strong case for the fact that W. was not essentially different in his later years from what he was earlier. Of course she confines her observations to *The Prelude* and the poet's later revisions of it. She affirms that in the revision, the later poet has shown himself a better artist, a clearer thinker and a humbler man than the earlier W.

A person who, after examining the life and works of W., comes to the conclusion that he was not after all a pantheist or that there was not so much of a dichotomy between the earlier and the later Wordsworths, should not merely be dubbed "Wordsworthian" and therefore as one who is "moved chiefly by a desire to redeem him from heresy. May be, that person has seen W. in a truer light than did the other critics.

(ii) Wordsworth the Poet and Philosopher.

In discussing the religion of W. it should be remembered that he was primarily a poet. In his definition of a poet given in the *Preface to Lyrical Ballads* (1802) Wordsworth shows that a poet's personality is highly developed in its sensibility, knowledge, emotions and creativity. In an exalted sense Wordsworth was a poet. And it is rare that a poet is an atheist or a materialist. Atheists or pure materialists deny the existence of a Reality beyond what can be seen, touched or handled. To him (atheist) the basis of knowledge is the physical sense. A poet is fundamentally one who asserts the reality of the invisible, whose "sixth sense" ie. the moral sense is highly developed and who makes *experience* the basis of his knowledge. Imagination which is closely akin to Faith is the moving force of a poet.

And a true poet is also a philosopher. In *the Preface* of 1802 W. agrees with Aristotle who said that poetry is the most philosophical of all writing and goes on to say that its object is universal and operative Truth. Philosophy in the most comprehensive sense is not just one department of knowledge. It is a synthetic understanding of the Universe in the light of specialized departments of knowledge. That means, any specialist, if he is not to be too narrow and living only in the "ivory tower" of his special field, has also to be a philosopher; ie. he has to understand the

relation between his particular branch of knowledge and knowledge as a whole. The relevance of his field to a world-view or (as the Germans call it) a "weltanschauung" has to be consciously kept in mind. Whether one is a historian, an artist, a scientist or a poet; unless this philosophic view of knowledge and study is brought to bear on one's field of pursuit, one will degenate into a mere chronicler instead of being a historian, a drawer of pictures instead of an artist, a conductor of experiments or a human calculating machine instead of a scientist, or a versifier instead of a poet. Modern intellectuals are slowly recognizing this important aspect in acquiring knowledge and they realize that the medieval philosophers and theologians were not all too foolish in their insistence on making Philosophy and Theology (which are closely allied one to another) "the Queen of all sciences".

W. was true to these definitions of poet and philosopher. It is only when we understand the man as a poet and as a philosopher that we realize why he wrote as he did. It was about Shelley that Bernard Shaw said that he was not merely a poet but also a thinker and a radical thinker at that; but it could in a truer sense have been said about Wordsworth. True, many of his poems are charming enough to entertain even a child. But such poems as *The Solitary Reaper*, *The Primrose on the Rock*, *The Daffodils*, *Lucy Gray*, *or Michael* are more than being a delight to read. They have a philosophy behind them for those who care to see it. Like swift's *Guller's Travels* they are not merely "tales that hold children from play and old men from chimney corners" though they are undoubtedly such also. They show a certain way of looking at the ordinary characters and incidents that we come across in life, viz. that of man's kinship with Nature and the wholesome influence that Nature exerts on those who live in her company.

It might be that Wordsworth could not be pinned down in his religious belief as say, Milton could be. But that is no argument for proving that W. had no religious convictions and that he was much less a Christian and much less religious (if he was any of these at all) than some others of his profession.

(iii) Wordsworth and Pantheism

Between 1793 and 1797, ie. after his disappointment with the French Revolution and before his reunion with Dorothy, Coleridge and Nature, W. was temporarily attracted by Godwin's *Political Justice*. But the rationalism of Godwin did not and could not satisfy a spirit like that of W. for long, and by 1793 we find him believing with Rousseau that "purely rational intelligence divorced from the intuitions of the heart, is misleading and destructive".

As already pointed out, the critics of Wordsworth charge him with pantheism. Webster's Dictionary defines pantheism as "a belief that God is not a personality, but that all laws, forces, manifest-

ations etc. of the self existing universe, are God". Two important points of this definition are: (a) the denial of personality to God (b) the denial of any transcendence to God above this universe.

Mr. Willard L. Sperry in *Wordsworth's Anti-climax* states categorically that "for a pantheist there is no problem of evil". He goes on to say that "Wordsworth's poetry is too burdened with the weight and mystery of that problem (viz that of evil) for him to be a pantheist". That pantheism and the problem of evil are irreconcilable may be open to discussion. Mr. Sperry is quoted here just to show that in his opinion, whatever else W. is, he is not a pantheist.

Edith C. Batho in *The Later Wordsworth* expresses the view that it is not a full truth to say that W.'s early pantheism later turned to orthodoxy under the influence of Coleridge. She says that all through his life Wordsworth was a "pan-enthiest". Dean Inge defines (in *Platonic Tradition in English Religious Thought* – p. 80) pan-entheism as "a belief that all things are in different degrees animated by God and sacred". This is very different from pantheism in which man "the finite, conscious spirit" is both an accident and an anomaly.

Of all that W. has written, the two poems that are often quoted to illustrate his paganism are *Tintern Abbey* and *The Ode on Intimations of Immortality*. The former is pointed out as showing unmitigated pantheism and the latter as an example of the Platonic idea of the pre-existence of the soul. Lord Selborne in his presidential address to the Wordsworth Society in 1886, said that as a profound believer in the truth of the Christian religion, he could affirm that nothing that he came across in the poetry of Wordsworth was " at variance with his convictions and his belief. " The following is what Lord Selborne says about these two poems :

"I mention two poems of which some people may take a view different from that which I take ; poems to which, at all events, any one speaking upon that subject (viz. Wordsworth's Religion) is likely to make some allusion. They are *Tintern Abbey* and the *Intimations of Immortality*. I have met with people who say of *Tintern Abbey* ' This is Pantheism. ' What do they mean by Pantheism ? Nothing is more easy than to use a word of that sort in a vague, unintelligible manner, without any accurate attempt to determine in what sense it is to be understood. It may possibly be meant only to signify that which every Christian believes. Of-course I need not say that one of the universally accepted axioms of the Christian religion concerning the inscrutable divine nature in which every Christian believes (though no Christian pretends to define and comprehend it, is the omnipresence of God. The mode of that omnipresence, the conditions under which it exists, we do not know ; but every Christian, every theist professes to believe

in a Divine Omnipresence. And that belief, beyond all doubts, is set before us in the most glowing, the most real manner in that poem of Wordsworth. Technical Pantheism means, if it means any thing at all, the identification of all things which exist—what we commonly call matter (though I cannot define what matter is any more than I can define anything else)—with God. In other words, Pantheism means the assertion that the universe is God, and therefore everything is divine. Now there is nothing of that in Wordsworth. Philosophers may think that is true, or they may not think so,—just as Plato held the idea of a soul of the world, that is to say, that there was a central divine soul. He thought so of every one of the planets and fixed stars, and in what we call matter he saw the body to that soul. No ideas of that kind are to be found in Wordsworth: but the simple idea of a universal, all penetrating, all present divine power and influence is there. With regard to the other beautiful poem, the *Intimations of Immortality*, I have heard some very staunch upholders of orthodox dogmatic teaching find fault with it. All I can say is, I see nothing in it but this—though in some respects presented in a fanciful form—a recognition of the divine origin of the human soul. And if there is such a thing as a human soul, it has a divine origin, and whatever there be in it of true, beautiful and divine, comes from that origin, and from that alone. All that I seem to have learned from Wordsworth, I do not mention it controversially, but I mention it as part of the education of my mind by the reading of Wordsworth."

The only justification for this rather lengthy quotation is that it represents to my mind a fair and impartial view of the messages of these two poems as the poet wanted them to be imparted. A short sentence in a letter that he wrote to Dorothy in September 1790, after seeing the Alps may help us to get an idea of the attitude of Wordsworth in writing the so-called pantheistic stanzas of *Tintern Abbey*. He wrote: "Among the more awful scenes of the Alps, I had not a thought of man, or a single created being; my whole soul was turned to Him who produced the terrible majesty before me."

Fortunately we have on record W.'s own words concerning the charge that he was a worshipper of nature. He did not want to be cornered on this issue, since pinning down of your faith and your world-view to set words and phrases often results in a solecism. But when he was actually cornered what did Wordsworth say? The occasion was a charge made against him by a friend of Mrs. Clarkson that reading his *Excursion* one would conclude that he was a pantheist and a Spinozist. His defence was in the following words:

"She talks of my being a worshipper of Nature. A passionate expression, uttered incautiously in the poem upon the Wye, had led her into this mistake; she, reading in cold-heartedness, and substituting the letter for the spirit. Unless

I am greatly mistaken, there is nothing of this kind in the *Excursion*. There is indeed a passage towards the end of the fourth book, where the wanderer introduces the simile of the Boy and the Shell, that has something ordinarily (but absurdly) called Spinozistic. But the intelligent reader will easily see the dramatic propriety of the passage .... She condemns me for distinguishing between Nature as the work of God, and God himself. But where does she find this doctrine inculcated? Whence does she gather that the author of the *Excursion* looks upon Nature and God as the same? He does not indeed consider the Supreme Being as bearing the same relation to the Universe, as a watchmaker bears to a watch. In fact, there is nothing in the course of the religious education adopted in this country, and in the use made by us of the Holy Scriptures, that appears to me so injurious as perpetually talking about "making by God." (See *Later Wordsworth*. p, 247.)

This was written in 1814 or 1815, ie. a period when Wordsworth (compared with his long life of active thinking and writing) was not too far removed from the time when he is supposed to be intensely pantheistic. As Edith C. Batho points out, this inveighing against the idea of "making by God" is the essence of the Christian doctrine of Incarnation and the foundation of the whole sacramental view of the world. It is difficult to imagine that a poem like *Peter Bell* (written in 1798) was written by a pantheist. The whole message of the poem is that of God working through Nature. Nature, of itself, was powerless to effect any good in Peter Bell. In spite of all the vales and streams and the green woods and the hollow dell,

> "nature ne'er could find the way
> Into the heart of Peter Bell"
> and "A primrose by a river's brim
> A yellow primrose was to him
> And it was nothing more."

His heart was touched, and a conversion was effected in this wild ruffian only when he shed tears of repentance, which was brought about by a combination of circumstances—the faithfulness of a dead man's ass to the corpse of its master, the society of a poor colony of miners, a preacher's sermon calling men to repentance, the memory of his own unfaithfulness to the girls whom he had seduced. Here is an unmistakable instance of a Divine power working through nature and circumstances, thus bringing a stubborn heart to repentance and renewal. Divested of its poetic embellishments, it reads almost like one of the "revival stories" in any of the periodic revivals in the Christian Church from the first century onwards. The fact is what Wordsworth had got the central truth of revival or rebirth that happens in the human souls and the forces that effect it. If the author of this poem is a pantheist, then that title has to apply to most Christian writers and preachers, not excluding the Biblical authors themselves.

(iv) Theism of Wordsworth.

In a paper read in 1886 to the Wordsworth Society, John Veitch held that W. ardently believed in a personal God. That seems to be a conclusion which a sympathetic reader of W. cannot help reaching. Essentially a Person means Intellect plus Will. That means consciousness, purpose and will. In all his writings the poet emphasizes that a conscious, purposeful will was directing him in his vocation as a poet. In Book I of the *Prelude* this is the main idea, where he says:

> " Wisdom and Spirit of the Universe !
> Thou Soul that art the Eternity of thought,
> And givest to forms and images a breath
> And everlasting motion, not in vain
> By day or starlight thus from my first dawn
> Of childhood didst thou interwine for me
> The passions that build up our human soul;
> Not with the mean and vulgar works of man,
> But with high objects, with enduring things—
> With life and nature—purifying thus
> The elements of feeling and of thought,
> And sanctifying, by such discipline,
> Both pain and fear, until we recognize
> A grandeur in the beatings of the heart. "

There is the consciousness of a Transcendent Spirit, a spiritual power beyond the order of experience. And this Spirit was deliberately leading him through varied experiences to be

> " A renovated spirit singled out,
> Such hope was mine, for holy services. "

Again later in *The Prelude*, after a night's dance and rural festivity, when the dawn rose " in memorable pomp " he tells us :

> " My heart was full ; I made no vows, but vows
> Were made for me ; bond unknown to me
> Was given, that I should be, else sinning greatly
> A dedicated spirit. "

And so as Mr. Veitch cogently says : " The light which shone and the voice which called from heaven on Saul of Tarsus were not more distinctly influences which unconditionally seized and swayed the apostle than was the power in the outward world which surrounded, revealed itself and made the poet—see its own, its daily vassal and its impassioned voice—' Speaking no dream ' but things oracular. "

David Hume said that things are " conjoined, but not connected " in this universe. Wordsworth held a very different view. His faith was that there is a connection and a unity among all things in Nature, including man and that above everything there was a transcendent power *which was not unconscious*. The best illustration of this view of the poet is his poem *The Primrose of the Rock*. This was written in 1831 and published

in 1835. The first part of the poem shows the great unity which exists in the universe. W.'s heart was attached to the primrose and "he marked ,the primrose for his own." And the flowers are faithful to the stem, the stem to the roots, the roots to the rock, the rock to the earth; and "God upholds them all." This unity of all Nature (including man) is thoroughly a Christian conception which the Incarnation and the life of Jesus amply justify. The created universe is part of God's plan, and though man is the peak of creation, he shares with the rest of creation his creatureliness in relation to God. Milton echoes this idea in *Paradise Lost* when at the act of man's first sin in the garden of Eden, he says:

"Earth felt the wound, and Nature
from her seat
Sighing through all her works
gave signs of woe
That all was lost."
(P. L. Book IX L. 782—84.)

The second part of the poem *Primrose of the Rock* in the words of Aubrey De Vere is "an emphatic confession on the subject of 'Redeeming Love' in the Christian Religion, which in one of his later poems he has called 'the Lord and mighty paramount of truths'." It is equally an emphatic assertion of the life after death.

It is in the light of these that we must pronounce a judgment on 'Wordsworth's idea of the immanent nature of God which is misinterpreted as pantheism. The immanence of God as pointed out above is a quite Christian conception. The Christian philosophers, and theologians like Thomas Aquinas or Blaise Pascal or Professor Charles Hartshorne have all been fighting hard against the Platonic idea of the remote transcendence of a Supreme Being who never interferes with His creation,—an idea which has crept into the conception of some Christian thinkers, about God; but which definitely is a heresy. Professor Hartshorne in his illuminating book *The Divine Relativity* write convincingly about God as one who is involved in His creation and who is a giver as well as a receiver of values This is no way detracts from His supremacy of Power. In fact, it is this conception of God which is most satisfying to a Christian, and I think to any religious man. "He who is most adequately influenced by all, may most appropriately exert influence upon all", says Hartshorne.

It is true that an orthodox Christian like Coleridge wrote to Thelwall in May 1796 that W. was "at least a semi-atheist." But this only means that W. had intellectual difficulties (at that time) in accepting some points of the Christian Creed. This interpretation of Coleridge's words is in the light of what he later wrote about W. In June 1797 Coleridge wrote to Estlin from Racedown: ...... "Wordsworth is a great man. He admires your sermon against Payne .... I suppose because he is more inclined to Christianity than to Theism simply considered." In May 1798 he again wrote to Estlin: ... "He (Wordsworth) loves and

H. E. The Governor—Sri V. V. Giri taking the Salute from the Guard of Honour.

The Principal Welcoming the guests.

The Governor addressing the Public Meeting.

Sri Malayattoor Ramakrishnan speaking at the Public Meeting.

The Governor meeting the Principal and Members of the Teaching Staff at tea after

Dr. P. Narayanan Unni, F. R. C. S.,
Student from 1939–'41.

Dr Unni is the son of Sri D. P. Unni who was for long head of the Malayalam Department of the College.

Dr. N. M Mathai, M R. C. P.,
Old Student from 1941–'43.

Dr. J. Samuel, F. R. C. S.

Dr. Samuel is the son of Prof. K. Jacob who was on the Staff of our College for long.

venerates Christ and Christianity. I wish he did more, but it were wrong indeed if ... an incoincidence with one of our wishes altered our respect and affection to a man of whom we are as it were instructed by one great Master to say that not being against us, he is 'with us'." (See Later Wordsworth Pp. 266—268.) These later statements of Coleridge are certainly more mature judgments, arising out of a greater knowledge of his friend and his way of thinking.

(v) Conclusion.

Having been born and brought up in a country which was predominantly Christian, it is no wonder that the expression of the religious conviction of Wordsworth was Christian. But even to a non-Christian the religion of Wordsworth (divested of its peculiarly Christian tenets) is appealing. Emerson once said that "the great poets are judged by the frame of mind that they induce." The frame of mind induced by Wordsworth is very much akin to that induced by Christianity, or for that matter by any of the civilized religions of the world. The emphasis given by the poet to the need for a child-like spirit, the importance of the world of Faith as opposed to the world of mere matter, a serious attempt to tackle the problem of evil and suffering in this world the great love of freedom and justice—all these are seen in an abundant measure in Wordsworth who thereby induces in us a frame of mind similar to that induced by any of the great religions of the world, and in particular Christianity. His poems had the most uplifting influence on some of the best minds of his day. His great friend Samuel Coleridge, listening to the reading of *The Prelude* says (see *To William Wordsworth*)

"I sate, my being blended in one thought
(Thought was it? or aspiration? or resolve?)
Absorbed yet hanging still upon the sound—
And when I rose, I found myself in prayer."

And no less is the tribute that his son Hartley Coleridge paid to the truly wholesome and religious influence that W. and his works exert at all times. In his sonnet *To Wordsworth* he wrote:

"Oh, what must be
Thy glory here, and what huge reward
In that blest region of thy poesy?
For long as man exists, immortal Bard,
Friends, husbands, wives, in sadness or in glee
Shall love each other more for loving thee."

Such a frame of mind induced by Wordsworth, as Emerson says, is the best judgment on himself who was one of the finest and most poetic of minds that were steeped in real faith in a personal God.

Bibliography

1. Baker, Carlos (Ed.) *William Wordsworth, The Prelude etc.* New York 1948.

A WET DAY

BY JOSEPH THOMAS (*U. P. Batch D*)

It was Sunday and it was the day for which we had all been waiting. My friends and I had planned a picnic to National Park. The Meteorological Department had forecast Sunday a rainy day. But we did not believe what the Meteorological Department said.

For days, the department had fooled us by forecasting bad weather (rainy day) everyday. During the first few days we carried umbrellas wherever we went. Then we realised that we were carrying them for nothing and that the Meteorological Department had been fooling us. Even when the department had forecast good weather, those working in the department themselves carried umbrellas as a precaution.

I got up early in the morning and I heard some noise outside. I looked out of the window and there it was — the words of the Meteorological Department come true. It was raining cats and dogs. The roads were flooded and traffic was dislocated. It was only 5 a. m. and I thought that it would stop raining within an hour. But it continued raining.

I asked my mother angrily, "why is it that something always happens when, I plan to go out?" My mother answered that God had some reason for it. I gave up all hopes of going to the famous National Park. I phoned my friends and told them to postpone the picnic. They agreed with me.

I was disappointed. A beautiful Sunday was spoiled by this montser—rain. I was so disgusted that I went to sleep again. But my mother unlike me is an active person who does not like lazy boys like me. Calling me a "lazy fellow", she poured ice-cold water on me. She told me to have my breakfast and learn my lessons.

The whole day had been spoiled. Everything looked dull. I was not even

2. Batho, Edith C. *The Later Wordsworth*. Cambridge 1933
3. Beatty, Arthur *Wm. Wordsworth—His Doctrine and Art* Madison 1922.
4. Burton, Mary E. *The One Wordsworth* New York 1942.
5. Burt, A. L. (Publisher) *Poems of Wm. Wordsworth* New York 1885.
6. Fairchild, Hoxie N. *The Romantic Quest* New York 1931.
7. Knight, William (Ed.) selected papers from *Wordsworthiana* London 1889.
8. Sperry, Willard L. *Wordsworth's Anti-Climax* Harward 1935.
9. Stauffer, Donald A. (Ed.) *The Selected Poetry and Prose of S. T. Coleridge* New York 1951-
10. *The Holy Bible*.

A Short Story

THE DANCE OF DEATH

CELINE K. J., Class I Chemistry.

Nature had put on the silken veil of darkness. The Nile flowed with majestic calmness embracing the 'Cradle of humanity.' She has witnessed the birth of humanity, she has seen the first man and woman standing face to face on her yellow sands, she has observed the forefathers of our forefathers toiling and moiling on her banks, she has seen the rise and fall of many glorious civilizations, she has witnessed the cruel murder, beastly torture and hundreds of Dances of Death of innocent people in the palaces of mad emperors and nobles, but nothing has changed her calm, majestic flow, nothing can change her. She flowed enjoying the childish pranks of humanity, admiring the greatness of civilization and ridiculing the heartlessness of cruel nobles. The great sphinx stood silently declaring the greatness of Egypt. The pyramids and citadels, the forts and mosques stood as lasting monuments of Egyptian architectural glory. The domes of the temple of Karnak glistened in the moonlight. The night was silent except for the melodious murmur of the Nile.

The palace of Ta-Lahba also was silent. No scent of perfumes, no jangle of women's feet, no silvery laughter from the harem windows. Only a faint throbbing of drum was heard. Throbbing,

---

able to look out from my window which was my favourite pastime. My clothes which I had to wear the next day were still wet. How I cursed the rian!

I am sure that there were some other persons who cursed the rain. Take for example the 'dhobie'. He, as we all know is a hard working chap. What a surprise he must have got, when all the clothes which he had hung up in the night to dry had been wet. He must have cursed the rain. Some of these clothes he had to deliver the same day. Some of his masters were mean and would scold him or even dismiss him, if he did not deliver the clothes in time.

Then take for example the Bombayman, who carries the cheapest umbrella available in the market. He must have gone on that Sunday morning to buy milk. While standing in the queue, his umbrella may have leaked and the poor Bombayman may have become wet.

This must have been the case with many other people. Some of them were unable to attend churches and some were unable to take their beloved friends to the movies as there were no trams, trains and not even buses.

Just imagine a wet day. Have you ever experienced a wet day? Then you will know what a wet day really is.

throbbing like the beating of a faint heart.

Onissa! The most beautiful slave of the harem! Onissa of soft, white slender feet! The blue stars trembled in her eyes, the milky moonlight flowed in her smile, her hair was soft, shining like the whiskers of the moon, whispering in the flowers of spring. Ah! she was dancing the Dance of Death. It was cruellest torture, it was certain death. Either she must confess to Ta-Lahba, her beloved, sacred secret or she must dance until she dropped with a broken heart.

The room was hung with emerald green satin. The floor was of glistening marble and golden embroidered Persian carpets were spread on the floor. In the middle of the room on a black panther skin stood Onissa dancing the Dance of Death. Of jewels she had none. Her curly locks were not sprinkled with perfumes. No lipstick added to the redness of her lips. Only a plane, simple, black garment from head to foot. In her eyes was the dark shadow of death. Behind her was the Eunuch of the harem with whip in his hands. Before her was Ta-Lahba, her cruel master —glittering with jewels from head to foot, sitting on velvet cushions all ruby red. The cruellest of Egyptians! The greatest lover of beauty! His eyes mad with love for his slave but wishing her to lie dead with a broken heart for her obstinacy.

Onissa danced and danced. She was exhausted. Her heart was beating fast. Her steps became slower and slower. She was falling. The Eunuch raised his whip to speeden her legs. No, she could not endure that whipping. She sprang to her feet. Yes, she would dance, she would dance for her beloved secret. She would die dancing but she would save her lover. She danced, danced with her tired, slender legs. Her smooth, curly hair hung like a bridal veil over her face. Onissa! The light of the harem!!

No, she could stand the strain no more. Her heart beat slowly. Ah! she was dying......No, she couldn't die. She must live, she would live for her lover, she would live to love and to be loved. She knelt before her master for mercy. No, he wouldn't forgive her. No one had been so obstinate before Ta-Lahba. He remembered those verses which he took from Onissa's foot maid. A whole empire of love in verse! A declaration of love! His face glared with anger. A slave in the harem was not allowed to fall in love!

"Dance woman, dance!"

"O master I......"

"Onissa, thou tell me who wrote you those verses and thou shalt live as the favourite of the harem with all the luxuries of the palace."

"O, lord! my lord's slave is innocent, she knew not the writer of those verses."

She was deliberately lying for her lover. All the past came to her as in a mirror. When they were little children they had played together in a little Oasis

MY VISIT TO MYSORE

ALEYAMMA JACOB, Class II Chemistry.

I cannot forget the happy days I spent in Mysore. Mysore is indeed a tourists Paradise. The magnificent mansions, monuments, and gardens there, are worth visiting.

During the last Pooja Holidays, I went to Calicut with my uncle. Since it was the time of Dasara Festival in Mysore, my uncle persuaded me to pay a visit to that beautiful city. We decided to go to Mysore the following day in a Jeep. Two of my uncle's friends also came with us. After lunch we started on our journey from Nileshwar. At

---

in Arabia. They had wandered through the sands eating dates. They grew up together. Then they were separated. Onissa was sold as a slave to Ta-Lahba. Years rolled by unheeded. On the festival night she was dancing before the guests and they met again. After that they met regularly in the garden of the harem. Her foot maid was loyal to her and she helped them. Now at last, she was caught. She knew that if she uttered one word that betrayed him, the merciless hands of Ta Lahba would fall upon him.

"Thou liest!"

"Nay, lord!"

"Thou shalt dance until thy cursed tongue gives out the truth. Dance!"

"O lord! ......"

"Dance!"

And Onissa danced, knowing that death beckoned her from behind Ta Lahba. Slower beat her heart but swifter went her slender feet. She danced to the rythmic clashing of cymbals and throbbing of drum. How heavily the drum beat slower, slower, slower like her heart.

No, her feet could carry her no more. She could dance no more. She would die with her beloved secret. She fell. There was a tremour in her lips forming the word "Beloved." She lay still on the panther skin like a withered rose—like a wounded bird.

The whip of the Eunuch made red marks on the soft, white body of Onissa. But she did not move. The whip fell again and again with the greatest force. "Ha, ha, ha!" Ta Lahba laughed for joy at his own cruelty. But Onissa did not startle, she did not spring to her feet. Not even a slight, single movement! No, the whip of the Eunuch could speeden her legs no more, the cruel laugh of Ta Lahba could startle her no more. Her movement had stopped for ever. The mist of death had covered her.

The reward for a heart that loved!
The dark fate of an Egyptian slave!!
The tragedy of love in the harem!!!

about four o' clock in the evening we passed the eastern boundaries of Kerala and entered Coorg. The ever-green hills and mountains of Coorg are really a feast to the human eye. It was wonderful to see the distant mountains surrounded by low-lying clouds. When we crossed the "ghat section", it was a novel experience for me to pass actually through the clouds. By six o' clock, we reached Mercara, a hill resort and the capital of the former Coorg state. There we visited a beautiful park, called Rajah's seat situated on a very lofty part of the town. The panoramic and splendid view of the surroundings as seen from the Rajah's seat is really majestic and at the same time beautiful. After a rest for half an hour there, we continued our journey and reached the city of Mysore late at night. After supper, we were on the look out for a lodging. To our utter dismay, there was not even a single room available in any of the hotels in Mysore that day. Only then did we realize our folly in making the journey without any prior arrangement for lodging convenience. So we were forced to spend the rest of the night in the Jeep. To ward off sleep and to give room to us, our companions got out of the Jeep. They got acquainted with a police constable on patrol duty and rendered rewardless, nay, unsought for services to him in patrolling the spot. It was sheer fun to watch this mimicry which continued till the day dawned.

Well, when the day broke we went to Hotel Dasaprakasa and had our breakfast. Every Hotel in Mysore was so crowded that even to get meals we had to stand in a queue. Then we went to the Chamundi hills. Through the winding roads we reached the top of the hill. On the top of it there is the famous Chamundeswari Temple. It is the temple of the Royal Deity Chamundeswari.

The Hill also is named after the goddess who relieved the people from the terrors of the giant Mahishasura. The temple was luminously lit up with electric lights. The illuminated roads and footways with the temple and its magnificent towers in their midst did really resemble the 'Milky Way.' After visiting the temple we went to the Glass Palace on the Chamundi Hill and further visited the Lalitha Mahal Palace. There is a large auditorium in this Palace, where excellent dance performances are given. It has a sensitive 'Spring Floor'. There is a fine marble stair-case constructed in the Italian style. In a nut shell, the Lalitha Mahal is unique in its splendour and valuable furniture.

Another Palace visited by us, is the Jaganmohan Palace which is maintained as a museum for the fine-art products. Paintings by skilled artists of the past and present are exhibited there. A portion of the museum exhibited in it shows the memoirs of the glorious past of the Royal Rulers of Mysore which may specially attract the historians.

We had a wish to visit the St: Philomena's Church which is the biggest of South India. But we could satisfy

ourselves with a view of it from the Chamundi Hill.

The Zoo in Mysore is equal to any other in India as far as the size is concerned. But since there were no species of animals which are not found in the Zoo at Trivandrum or Madras, we did not spend much time there.

The exhibition conducted in Mysore during the Dasara period is an important part of the Festival. The things exhibited are brought from different parts of the world. The Fine-Art exhibition would capture our special attention. I was so charmed by the articles displayed, that I could not but purchase some fancy articles from the Exhibition Hall.

After lunch, we went to see the procession. The procession was to start only at four o' clock. But since one o' clock in the noon, both sides of the street were crowded with a vast concourse of people from all over India. Small boys climbed up the trees to have a fair look at the procession; but unfortunately they were asked by the police to climb down. We chatted among ourselves and waited for about four hours. But for the pleasure of seeing the people of our country in a variety of colourful dresses and of listening to their talk in different languages the prolonged waiting would have been a mental torture. Even if it were so, I think the charming procession would have compensated it.

The procession started at four o' clock. Our eager eyes saw the Military units, the Police troops, the Scouts, the Band party, the courtiers, the cavalry, the camels, the Royal Elephants, the Royal Horses and the Royal vehicles; everything in a perfect orderly procession. At last his Highness the Maharajah of Mysore seated on his beautifully decorated Royal Elephant appeared on his "Vijaya yatra". As the "Jambo Savari" so it is called, proceeded through the decorated streets, the people on both sides wished His Highness every success. These cheers were the symbol of the people's enthusiasm. Really the enthusiasm filled my heart too. The magnificent Royal Palace which was illuminated, revealed the enthusiasm of the people.

The palace is admirably beautiful and decorated well. In the centre of the Durbar Hall there is the sacred throne on which His Highness sits at the time of the Dasara Festival. The throne which is of rare beauty, is called "Ratna Simhasan." As soon as His Highness is seated on the throne at the start of the Durbar, the entire palace is automatically illuminated. The splendour of the illuminated palace increases our joy.

After seeing the illumination we went to the Brindavan gardens. I was astonished to see the lovely view of that world famous garden. The fountains which are coloured with different kinds of flood lights are charming. Walking through the garden, I felt I was in fairy land. I am unable to describe the

beauty of the garden and the indescribable attractiveness of the fountains and embedded colour lights in it.

The Brindavan garden is situated on one side of the Krishnaraja Sagar Dam. The Dam is built across the River Cauvery and it is about 130 ft. high and nearly a mile and a half long. It was built by Dr M. Visweswarayya who has recently celebrated his hundred and first birthday. The Dam is such a grand affair that we are astonished at the engineering skill of the world-famous architect. Credit goes to him because this huge dam was constructed without a particle of cement. Certainly the Dam is a magnificent back-ground for the lovely Brindavan. It was with much reluctance that I left the place of magnificence and beauty.

We bade farewell to the city of Mysore and threaded our way to Sri Rangapatam which is historically as important as Mysore. The image of Sri Ranga Natha Swamy reveals the amazing architectural skill of the sculptor. The mosque at Sri Rangapatam is the biggest in Mysore. This was built during the reign of Tippu Sultan. The "Daria Daulat" at Sri Rangapatam is one of the prettiest mansions in the state. It was used by Tippu Sultan as his summer palace. This is built outside the fort and has been constructed mainly of wood. A beautiful garden surrounds the palace. The palace with its paintings and pictures on its walls speaks volumes about Tippu Sultan. Two miles east of the palace there is the Gumbaj Tomb. The tomb is famous for its Islamic Architectural excellence. The importance of the tomb is that Hyder, Hyder's wife and Tippu Sultan are buried there side by side. History has recorded Sri Ranga Patam as the place where Tippu Sultan was finally defeated by the English forces.

On the next day, we once again crossed the Western ghats passed through the clouds that licked the mountain tops and traversed the soil of Kerala and I reached my Alma mater. My heart is full of pleasant memories of my Mysore trip. When I wake in the morning to see the pink-coloured rising sun or when I see the flowery plants in our gardens, I think of the beauty of the Mysore city, the coloured fountains of the Brindavan Gardens; the magnificence of Krishna Raja Sagar Dam and the like. Then these sights fill me with happiness and bring back pleasant memories of my stay in Mysore. It recalls to my mind the eternal words of Wordsworth in "Daffodils."

"For oft, when on my couch I lie.
In vacant or in pensive mood,
They flash upon that inward eye
Which is the bliss of solitude,
And then my heart with pleasure fills,
And dances with the daffodils"

Yes, we enjoy the beauty of a thing not when we actually see it, but when we think of it long after we leave it.

HOLIDAY EXODUS—A SCENE AT THE RAILWAY STATION

SCREECH! ......BANG! WHIZZ! A variety of sounds greeted us at the station. Taxis, Private cars, cycles and their occupants contributed to the general din prevailing all round. The whole place was seething with excitement. Everyone kept hurrying, even the lame beggar on crutches flew from one person to another, palms outstretched. The juggler squatted on the compound and began his clever tricks. The yellow balls danced about in the air at a frantic speed. The crafty man produced a snow white rabbit with scintillating eyes out of a lump of clay and had it disappear into thin air. A crowd soon gathered round him and by the time his antics were done, his bare towel was carpeted with coins.

Our train was due to arrive only at 7 p. m. and that meant that we were two hours in advance. That was time enough to knock around the whole place. The waiting rooms and benches were crammed with people. Some were snatching fifty winks before the arrival of their train, others reading, yet others merely scanning the 'scene.' The philosopher (or so he seemed to be) went up and down the platform counting the tiles as he ruminated with his head held high and hand stroking his goatee beard.

At one end sat a gang of gypsies preparing their evening meal. They were a strange lot indeed; with their mixed form of attire and heterogeneous language. No sooner were we spotted than a ragged, pinched young gypsy ran up to the others helping them to locate us. Perhaps they were glad to see so many students together. At any rate we were soon enveloped by the party with all the usual questions and requests flying at us. Won't you sing a song? where are you going to? Names please ... ! My friend Miss. M's pretty vanity bag interested them most. They kept ooh-aahing at it and finally we had to allow them to 'have a look at the beautiful thing.' Though the bag had gone round under our strict vigilance, it was remarkably light when it finally returned to M. though she realised it too late! The first mishap over we kept alert. The Delhi express was due in three minutes.

CLANG! CLANG! went the big gang. The train's blackened face appeared as a dot in the horizon. The jostling, pushing, rushing and running up and down began with increased vigour. The waiting rooms were being emptied. A miserly old man carried his trunk, bedding and other paraphernalia all by himself, and deposited them on the platform; after which he almost sank on his bedding, dog tired. At the same instant a young fashionable lady ordered the porter to carry her tiny suitcase on] to the platform! The hawkers having got wind of the arrival of the train appeared from 'nowhere' and ran upto their set places. The banana-seller arranged his raw fruits and grinned camplacently; perhaps he was thinking of the innocent 'Delhi-wallahs.' The travelling tea-shop owner reboiled his cold stock of tea. The porters were united and were busy debating on an important topic—what was to be the minimum charge?

With the actual arrival of the train a fresh scramble ensued. We were literally crushed between a group of excursionists

and by the time we'd managed to disentangle ourselves we were 10 ft. from our original position! A three-year old tot perched jauntily on her father's neck kept beating around with a noisy baloon. But only for a second. The 'crowd' divorced her from her baloon.

The train was steaming up. Everyone was pushed hither and thither quite helpless to war against the crowd. The train halted. Then followed the greatest hurry. Passengers raced helter-skelter. Luggage were flying out through windows while people were pushed into the compartment through the windows. In one place a very fat setu had wormed his way to an extent through a casement when an equally bulky bedding pushed him back and left him floundering on the ground. Then followed a hot tit-for-tat in which both parties proved themselves to be walking-dictionaries of stupid absurd words. The word ended with the unhappy contents of the bedding sprayed on the ground causing considerable confusion. But some itinerants gained a good deal by this too!

The station was a sight at that particular juncture. Coffee, tea, Cigarettes, pan supari ......so on went the list. The hawkers were doing roaring business, their pockets could hardly contain more coins. One compartment occupied by some school boys and girls made an extremely generous contribution to the existing collection of sound; by singing "Row Row Row Your boat"...... yes indeed the station clearly showed that 'Life is but a dream.'

A lady on high heels strutted past us quite unconscious of the fact that the feathery portion of her latest fashion cap was causing us unnecessary irritation. The gentleman in the black suit certainly didn't enjoy the downy cleansing which she gave him!

Shabby, tired travellers dashed past with flasks, bottels and mugs searching vainly for water. But the crowd at the entrance of each waggon was so intricately woven that some of them were freed from the obligation of carrying their vessels to the tap. Fair wheeled water—carriers wormed their way through the crowd relentlessly serving the needy.

CLANG! went the bell; announcing the departure of the train. The engine started, sneezed and jerked forward. But bags, trunks and even men still continued their entrance and exit through the casements. As the train gathered speed an eccentric sanyasi besmeared with ashes ran alongside it and finally jumped on to the Footboard much against the liking of its occupants.

Partings and meetings had left their mark on the faces of those who stayed back. The noise gradually subsided and peace reigned for a few minutes as the train gathered speed. A sea of waving hands could be seen by an observer at a distance. We drew a deep sigh, breathed freely after having been suffocated almost for so long. Taxis continued to arrive as people prepared complacently for the next hubbub. The cries of the vender sirens fellflat on us as we had our ears blocked with wax; no the hawkers would not deceive us at least for the next 24 hours!

Miss LALITHA KARTHA - II Physics

SOME PECULIARITIES OF THE THIRD PLAN OF INDIA

(By GOPALAKRISHNA PILLAI, K. N.) *Class III, Ecos.*

The third Plan of India is radically a different one in many of its objectives and activities when compared with the first and second Plans. This is certainly a careful planning of the economic resources for the uniform and balanced development. This is purely a programme of public expenditure, for the entire economic field. The proposed financial outlay for the third Plan is about 11,000 crores of Rupees. This Plan will give the country the true taste of Planning with all its stresses and strains and achievements. It has given increased emphasis to Industry and renewed attempt on agriculture. This will take us to the realization of a self generating economy.

Some peculiar aspects and great objectives add to the importance of the Plan. Bringing out certain important schemes, completed within the five years is the main motive. The aspiration for human welfare and prosperity is the main spring so far as the third Plan is concerned. There has been stated without any ambiguity the social sides to economic progress and the way to attain social justice. Much importance has been given to humanistic and conscientious approach, which is the keystone of the Indian culture to bring about the various Progressive undertakings of Planning. Primary importance has been given to the destruction of the wide gap between the metropolitan cities and the undeveloped rural areas in their economic, social and cultural developments. This should be taken as the first attempt in the building up of a socialistic pattern of society, though there was a reference in the II Plan to the same principle. Very clear and effective suggestions have been given for the above in our third Plan.

A still further peculiarity is that it envisages the extension of the development schemes to all sets of people in the society. Attempts have been made to maintain the equality of opportunity in every aspect which is a fundamental principle. There are provisions for different kinds of scholarships and other financial aids with the main objective of giving education to poor and bright students. Henceforth they need not miss the chance of education, on account of lack of finance. An amount of 37 crores of Rupees has been separated to extend education in the rural areas by granting free aids. This is in addition to the existing scholarships which are given from the University grants commission and other educational institutions. Thus ultimately an overall expenditure of Rupees 130 crores will be spent in this field.

Priority has been given to the decentralisation of Industries on a co-operative basis. It is estimated to further the electrification of 20,000 villaces more, over and above the 23,000 of the II Plan. With the end of the Plan in March 1966 every village in India which represents a population of 5.000 will be supplied electrical conveniences and devices. This will help to add to their income from agriculture, by establishing cottage and small scale Industries on co-operative lines. This again will help to solve their problem of under employment and low income.

Again the III Plan proposes the establishment of a number of Industrial estates mainly in the small urban and village areas rather than in the big cities. The destruction of great inequalities of income among the citizens of India stands first in the priority queue. It has been proposed to introduce the "licensing scheme" in this field so that the entire wealth will not be concentrated in the hands of a few. This will again promote the entrance of more enthusiastic and earnest investors who have entrepreneurial ability and taste in the industrial enterprises. Social welfare being the ultimate aim of planning every section of the people must have equal share in all the development schemes. There are provisions for givinge nploymeat for women through the Central Social Boards. The Plan has proposed to launch in such important schemes. With the implementation of the various socio economic surveys it has decided to launch, the Central Social Welfare Board expects that a large number of women, particularly the lower-income and middle class groups, would be employed by the end of the third Plan period. Based on the principle of "work and wage" the projects of the Board aim at enabling poor families to supplement their income through part-time or full time work near their homes and generally to associate women in large numbers with the Nation's productive activities. The third plan allocates Rs. 12 crores to help the Board whose main work lies in improving the economic and social condition of women. There include the setting up of ancillaries to heavy industries such as Textiles, Locomotives and other rolling stock automobiles, electrical and agricultural industries. Care is being taken to see that as far as possible women workers get fair wages comparable to that of men. For instance a woman worker in any ancillary Unit will be paid on an average at the rate of Rs. four a day. The entire new programme according to the Central Social Welfare Board officials has been drawn up on the Japanese pattern whereabout 75 percent of women are engaged in small and precision industries which in turn feed the heavy Industries.

The Board has also set up Industrial Co-operatives at different centres in the country. Another important scheme that is to be implemented by the middle of next year is to start three Industrial Co-operatives for the manufacture of Coir products. Other schemes of the Board include the setting up of handloom-training-cum Production Centres in all the States and establishment of ancillary units to manufacture parts for air conditioners, typewriters, bicycles, clocks, sewing machines and radios. Thus the Plan will try to fill the gap of economic condition in different parts of the country within the next quinquennium.

Yet another important characteristic feature of the Plan is the programme of uplifting the poor undeveloped class who live in the lowest stratum of society. Most of them do not have land of their own. It has been estimated to rehabilitate 7 lakhs of landless families in about 50 lakhs of acres of land. Schemes for creation of more employment have been envisaged for tackling this difficult problem. It is calculated that about 170 lakhs of people will be searching for employment opportunities during the period of the Plan. About 140 lakhs from this will be employed in agriculture, industry and other Public works. Irrigation projects and road construction

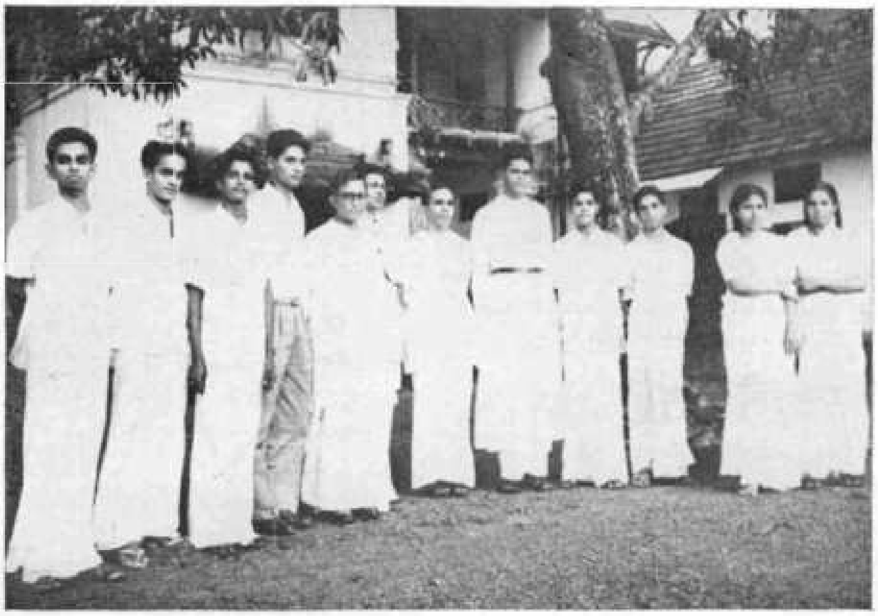

College Union Committee with
Sri G. Ravindravarma and Sri A. P. Udayabhanu.

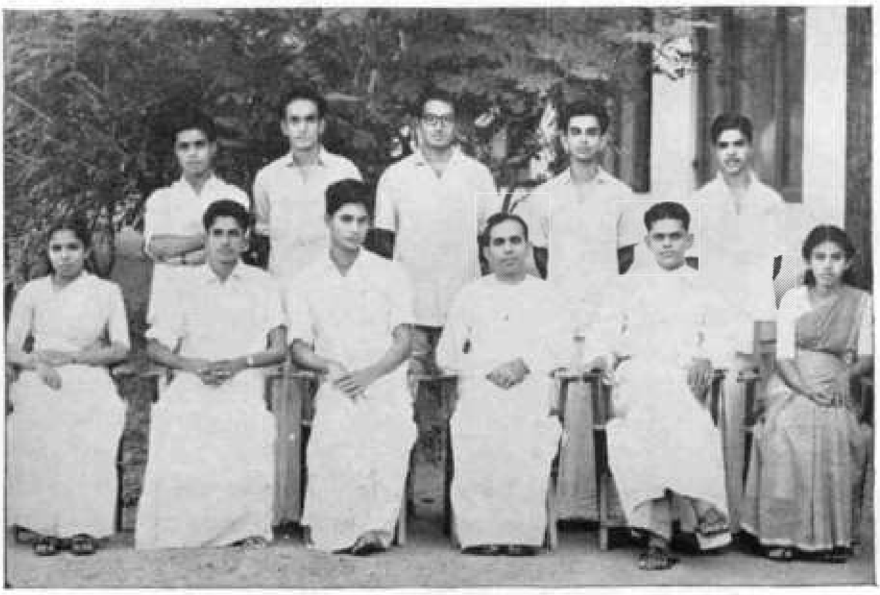

College Union Committee

Day Scholars' Association

Committee of the
U. P. Forum—1961–'62

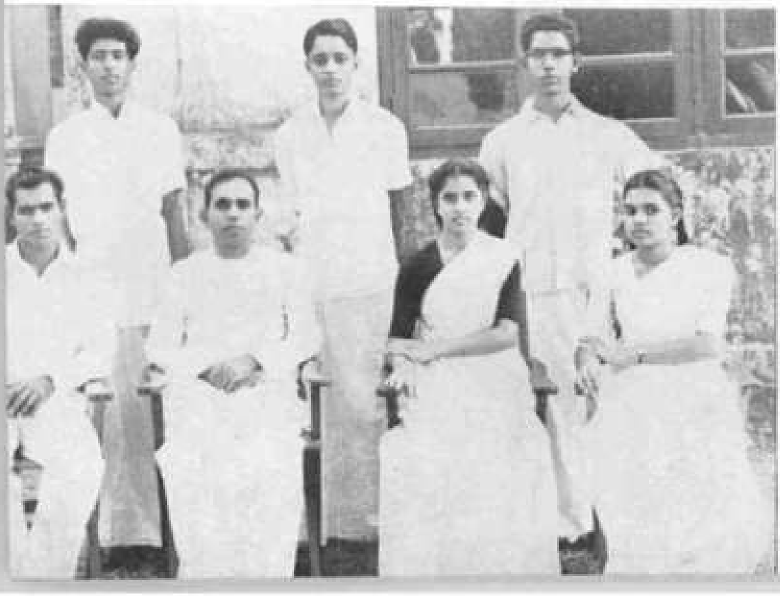

Hostel Secretaries

COLLEGE UNION COMMITTEE

Sitting :— Miss Grace Esther Mary Mani ; M/s. K. George Mathai (Secretary) ; Varghese K. John (President) ; T. B. Thomas (Principal); Rev. A. A. Pylee ; Miss Elizabeth Jaya Philip.

Standing :— M/s. Thomas Mathew ; C. I. Ittoop ; P. Kumara Prasad ; Thomas Ninan ; P. I. John.

DAYSCHOLARS' ASSOCIATION COMMITTEE

Sitting :— Miss Aley T. Thomas (Secretary) ; Mr. N. Govindankutty Menon (President) ; Mr. T. B. Thomas (Principal) ; Mr. Narayana Menon (President) ; Mr. A. K. Chandrasekharan (Secretary) ; P. B. Surendran (Secretary).

Standing 1st Row :— Miss Rosy Thomas ; Miss Indira ; Miss Radha Devi ; Miss Gigy Andrews ; Miss Kusumam.

Standing 2nd Row :— M/s. M. G. Venugopal ; Oommen George ; Samuel K. John ; K. A. John ; Mohanachandran.

COMMITTEE OF THE U. P. FORM 1961-'62

Sitting :— Smt. Raniamma K. Thachil ; Sri. T. B. Thomas (Principal) ; Rev. Dn. K. P. George (President) ; Sri. P. K. Kunjumohamed (Secretary).

Standing :— M/s. V. U. Seemon ; George Thomas, Mundappally ; K. V. George ; Joseph Thomas.

HOSTEL SECRETARIES

Sitting (L. to R.) :— C. G. Varghese (Chacko Hostel) ; Shri. T. B. Thomas (Principal) ; T. M. Aleyamma (Women's Hostel) ; Sosamma Mathew (Y. W. C. A.).

Standing (L. to R.) :— John P. Mani (Tagore Hostel) ; P. J. Kuruvilla (New Hostel) ; A. J. Issac (Skinner Hostel).

പ്രകാശമേ നയിച്ചാലും!

By S. JACOB

will provide employment for the rest. The rapid increase of agricultural development and the improvement of small scale Industries can only tackle this problem satisfactorily. All these will be brought into effect within the coming five years. That is the importance of the third Plan of India. The hearty co-operation and sacrifices of every citizen is essential for the successful working of the Plan. Thus the third Plan is a crucial one in our National Economic Development Programme.

GHOST IN WHITE

The pale crescent moon gradually dissolved into the blue depths as a cheerful April sun smiled down from the mackerel sky, kindling up summit and slope to one blaze of marigold glory. The air was sweet and little wonder it seemed to Beth and me as we stepped into the cab, that the day had arrayed herself in all dazzle, just to give the holiday atmosphere its last polish for perfection.

The cabman stepped in, told the sleepy porter what he thought of his ancestry, flourished his whip, and in a moment, the cab was dashing past traffic and pedestrians, making its way for the country side.

Beth and I were class mates as well as boon pals, and I had been invited over to Beth's spinster aunt's country house, for a short holiday. Having no other tempting holiday plan, I accepted the offer only too readily, and soon found myself huddled closely inside a cosy cab with Beth and my head full of plans and schemes for the holidays. The winding road swept past the green country side, now richly arrayed in summer's flowery attire. I peered under Beth's hat-brim, and found she too was enjoying it all, immensely.

The cab drew up to the porch of a pretty cottage and we jumped out gaily to be welcomed by a stout motherly woman who waited at the gate with her broadest smile. She was introduced as Aunt Carol and the cabman having been paid off, we were invited over to the laden tea table after the first greetings were over. Martha, the maid, came in, a plump rosy woman, in a black pinafore fearfully and wonderfully made for the great occasion of the arrival of "Miss Beth and her chum." And so comely and sociable were both Aunt Carol and Martha, that before long all of us were chatting quite freely as if we were acquainted all our lives.

Tea over, the chairs were drawn over to the hearth, and a pleasant tete a-tete began Aunt Carol had all sorts of nice news to deliver, of how the maid's uncle had returned from America, the artful puss had caught the canary, the butcher had fallen from the attic ladder, haughty Julia had beaten her husband......and so on, until the maid made her appearance again to announce dinner.

With a tiresome journey and a heavy dinner we were quite exhausted, and Aunt Carol's motherly eyes were quick to detect it. We had our beds upstairs, and before long, we dozed off to sleep with Aunt Carol's "Good night, dears!" still ringing in our ears, while the grand father clock in the hall struck ten loudly.

How long I slept I don't know, but when I woke, it was pitch dark everywhere and a faint sound of footsteps coming upstairs

echoed in the hollow balcony. A cold wave of fear swept over me and all sorts of blood-curdling ghost stories crowded back to my poor head. An icy numbness crept up my legs, and I felt I couldn't bear it another moment.

"Beth, don't you hear?"—I whispered hoarsely, nudging her arm.

"Hush!—yes—" a quivering voice from beneath the bed clothes.

And then, Great God!! the footsteps came quite close, and clasping each other's trembling hands, we heard the dishes clattering together while hurried footsteps echoed in the room next to ours. Gradually the horrible noise subsided, and we heard the stairs creaking as the invisible ghost descended the steps, while we, poor pleasure seekers, found ourselves quivering like pine-needles in each other's arms.

With the first break of dawn, we were off down stairs, and arousing poor Aunt Carol from her comfy sleep, poured out the whole story in one breath. Martha joined the company, rolling her eyes in proportion to her terror until, at last, Aunt Carol broke out—"Yes dears! I forgot to tell you earlier. It's about a fortnight I suppose, that I hear footsteps and dishes clattering somewhere. It seemed just a sick fancy at first—but........well, you know what it is. Now, there's a dear! Will both of you try to find the ghost, if at all there's any such thing?"

What could we do but nod our approval, and the rest of the day was spent in grand plans for the Herculean adventure. Beth suggested we should hide in the side room upstairs and keep watch all through the night, if the mystery was to be brought to light. I had no objection, sure enough, and the matter was settled.

Dusk fell, and after a hasty dinner, we took our places in the dusty upper room with Aunt Carol's blessings and Martha's miserable prayers to find us alive next morning. I shot a swift glance at Beth to see whether she looked brave, (feeling myself a bit shaky), but her face betrayed no weakness and I resumed my poor attempts to hide that slight tremble. The clock struck twelve, the moon rose high, a quaint hush fell over the house. Then, Oh! horrors!!! trip......trip......came the foot-steps up the stairs. The foot steps came nearer......louder....but, nothing in the world could tempt us to leave our dusty corner and observe the creaking staircase. As always, Beth retained her courage first, and brought my senses back to the world by a violent shake. Hand in hand, yet trembling from top to toe, we reached the bow window, and peering down—my! there came up the stairs a white figure bathed in the flooding moonlight, and at the same time, proceeding with unmistakable steps up, up......

"Beth! do come in! Oh," and I clung to her finding my tongue too dry to shout.

The figure slowly climbed the steps while we watched it with our eyes almost popping out of our heads. It reached the top, opened the next room, went in with noisier steps, and the clatter of dishes began.

"Come! don't be so silly—" whispered Beth in my ear and almost dragged me with her to the haunted room.

There stood before us, the white figure busy with the cups and plates in the cup-board. The plates clattered for a few

minutes, the cupboard was shut with a thump, and the ghost turned to the door—

"Good gracious! Martha !!!"—cried Beth almost out of her senses and was on the figure in a minute. I came nearer, still shaking a bit, and whom should I see, but our plump rosy Martha in her white night gown—an unfortunate sleep walker !!—

Overwhelmed by surprise, pity and laughter, we watched the poor ghost as it gradually descended the steps till at last, the noises ceased and the house was silent once again.

Aunt Carol was amazed as well as horrified at our queer ghost story, and refused to believe a word of it next morning. But both of us looked so earnest that at last she announced she did not altogether disbelieve it. (as if we could not read it in her face, she believed every word we said).

Perhaps Martha was a bit amused next morning as we sat round the breakfast table in the best of our spirits and presently a kind voice reached us —"Anything found, Miss Beth? It's all just a fancy—I told you from the first."

And of course, we could not help smiling at the affectionate face behind the steaming tea-pot.

Contributed by
MARY T. MATHEW,
Class I Physics.

By
K. K. PURUSHOTHAMAN,
Class III Physics

A DREAMER IN THE DOLDRUMS

FRANCIS FERNANDEZ, Pre-Professional

It was a dull evening. As we were free in the afternoon we took a small nap At 4. 15 we were supposed to turn out for the compulsory games. Antony, the bookworm, detested the thought of playing games. But he had heard from others, the serious consequences he would have to face if he were absent from the compulsory physical training class. Just a few days ago the lecturer had spoken to us about the necessity of games, He also added that it was imperative that all play games.

During the afternoon nap Antony dreamt of the lecturer rendering his speech in Shakespearean Style.

" My dear students ! Hear me for my cause :
And be silent that you may hear.
Censure me in your wisdom. and awaken your senses,
That you may, the better judge.
If there be in this assembly, any dear friend of study,
To him I say that his lecturer's love of study
Was no less than his. If then, that friend demands
Why his lecturer should rise against study, this is my answer.
Not that I love study less, but that I love your physique more.
Would you rather gain knowledge and be a physical wreck,
Than that study were pruned that all may be healthy.
As study is a necessity I am sorry to rise against it,
As it is cheering, I rejoice at it,
As it is pedantic, I spurn it.
There is a mead for its sweetness, joy for its power,
Love for its effects, and remedy for its evils.
Who is here so base that would be a weakling ?
If any, speak ; for, him have I offended.
Who is here so foolish that would not yearn for health ?
If any, speak ; for, him have I offended.
Who is here so vile, that would not love long life ?
If any, speak ; for, him have I offended.
I pause for a reply. "

[At once, Antony the bookworm leaps to the stage and opens a counter attack on the lecturer]

" Friends, colleagues, classmates, lend me your ears ;
I come to prune study, not to praise it.
The trouble that things give, lives long after them,
The good is oft interred with themselves ;

So let it be with study. The noble lecturer
Hath told you, study is pedantic;
If it were so, it is a grievous fault,
And grievously shall study answer it.
Here, under the leave of our lecturer and the rest—
For our lecturer is an honourable man;
So are you all honourable men—
Come I to speak on study's behalf.
It is my friend, faithful and just to me;
But our lecturer says it is pendantic;
And our lecturer is an honourable man.
It hath got many lovers from place to place
Whose dreams do fill their hearts with joy;
Does this in study seem pedantic?
When times were tough, study hath made men of us,
Pedantism should be made of sterner stuff.
Yet our lecturer says it is pedantic
And our lecturer is an honourable man.
You all do know, that in the first term,
When we were all earnest and wanted to play,
Study came to but a few. Did this in study seem pedantic?
Yet our lecturer says it is pedantic,
And sure he is an honourable man.
I speak not to disapprove what our lecturer spoke,
But here I am to speak what I do know.
You all did love study once, not without cause.
What cause withholds you then to stand for it now?
O judgement! thou art fled to playful children
And men have lost their reason. Bear with me;
My heart is there in the class with study,
And I must pause till it come back to me."

[Antony had scarcely finished than he heard a knock at the door, and a voice saying—"Hurry up, Antony, it's time for games."]

(With Apologies to Shakespeare)

THE BEAUTIFUL SINNER

By K. Jacob

There was only one important topic of conversation in the whole of Calcutta that month. The question was "Who wrote the wonderful play "The Beautiful Sinner"? It was the finest of Bengali plays and had already run three weeks in the Gymkhana Theatre. All educated people, men and women alike—and also the uneducated, went to see it. Press reporters tried to worm out the name of the author from the theatre manager. But he had been adamant in his refusal to divluge it. It was one "Gupta," that is all he said. And there were about ten thousand Guptas in Calcutta itself.

But "there is nothing hidden, that shall not be revealed." So said the great Founder of Christianity. Kamala Chakrabarthy came to know the truth by sheer accident.

Her brother Jotin had a friend in the Gymkhana theatre, and that was the manager's son. Jotin tried to find out the truth with the help of this boy, and at last succeeded. There was a letter in the files...

"N. B. Gupta" was the author. And Kamala knew who it was. It was N. Binodini Gupta, her own friend, who lived in Machua Bazaar Street...

Binodini was a writer. Kamala had read some short stories and plays of hers. They were good, but not very remarkable. This play however, was simply superb.

Kamala quietly paid Binodini a visit. She found the latter in her room, looking over a Ladies' magazine. She looked up with a smile when Kamala entered, and greeted her affectionately.

"Oh! Kamala! Do come in and sit down. I will bring you an iced orange juice" said Binodini.

"Oh! don't trouble-I am not thirsty" said Kamala.

But Binodini went and brought the orange juice in a tumbler, and Kamala began to sip it. She sat down and asked :—

"What are you reading?"

„Oh! This magazine! I had sent a story" said Binodini.

Kamala: Has it come out?

Binod: yes! It has—

K. You must be making a lot of money.

B. Oh! very little. I am paid Rs. 10/- for a story like this—That is all.

K. But did you see the new play? "The Beautiful Sinner?"

B. Oh yes! Didn't you?

K. I saw it twice. Do you know who wrote it?

B. How can I know? It is one Gupta.

K. You are a Gupta, are you not?

B. What of that?

K. Now Binod! Don't try to befool me! Why do you want to hide?

B. Hide what?

K. Why! you wrote it. Didn't you? You are

N. B. Gupta—That is the author's name.

Binodini did not speak for a while.

K. Now confess! you wrote it. Did you not?

Binodini sat still for a few minutes, deep in thought. At last she said.

„Kamala, dear! for goodness sake don't tell anyone! But how did you find out the name?"

K. So I am right! I will tell you how I came to know. My brother went to the office of the Gymkhana theatre and saw your letter, signed N B. Gupta. And you are N. B. Gupta. I was on to it at once. But why on earth are you anxious to hide it?

Again Binodini did not speak for a while. At last she said:

"If it is known, I shall have no peace. It will be very troublesome."

K. But don't you want to make more money? If a number of your plays are accepted you will be making thousands.

B. How many plays can one write in a year, do you think?

K. Can you not write one a month?

B. Oh then I will be making one lakh a year! What an idea!

K. So you got 10000/- for this...

B. But Kamala, for goodness sake, don't let anyone know.

K. But I must tell Jotin—He found out your name.

B. But it must go no further. Can you be sure of that?

K. Oh! don't you worry. Jotin is a very discreet person. He will not tell anyone.

So they parted, after a few minutes of further conversation- Kamala returned, full of the news, to her house and told her brother Jotin. He was really very much surprised. Kamala asked him not to tell anyone. "What," said Jotin "This is the news of the year. I will give it to every paper today itself.
"Oh! God! What a......Jotin—

Binod made me swear that it would be kept secret." said Kamala.

"But I have not sworn" said Jotin.
"Jotin—if you please—oh! Binod will never forgive me. Do not give it to the papers—please don't" said Kamala.

Jotin—Well! But I must tell my friends.

K. You will cause trouble-I am sure'

But Jotin had left the room.

Kamala was very much upset, "Jotin is so careless; He will make a mess of it But why should not Binod's name be known?" she asked herself

* * *

Jotin went to his club and told his friend Sen Babu that he had discovered the secret of the new play.

"What?" asked Sen. "Are you sure"

Jotin—Quite sure. It is one Binodini Gupta.

Bishamber Babu came in just then. 'What are you saying?' he asked.

J. I was saying that I have found out the author of the play "A beautiful sinner"

Bishamber—you are pulling our legs.

J. Not at all. It is one Binodini Gupta.

B. The lady who writes sometimes in ladies' magazines?

J. Yes! she is not much known. She admitted to my sister that she wrote this play.

B. Oh! did she? Then it must be true. What a play it is! I saw it thrice.

Sen. I saw it twice.

Harikishore, another member of the club, then said: We must give her a reception here.

J. Oh! she is anxious to avoid publicity.

Sen. Why? she must be glad of fame.

J. Well...She is a very shy sort.

Sen. What sort of person is she?

J. Rather young. Looks like the goddess of beauty.

At this moment Bindabun Babu came in.

"Oh! Bindabun Babu, here is news for you." said Sen.

Bind. What news?

J. We have discovered the writer of the new play.

Bind. The beautiful sinner? who is it?

J. It is one Binodini Gupta.

Bind. No!

J. Yes! I have seen her—or rather, my sister has, and she has admitted that she wrote this play.

Bind. I don't believe it.

J. You don't believe that my sister has seen her? Is it?

B. No—It is not a woman's work. No women could write such a play.

J. Why not? Women have written finer things.

B. Which woman, I should like to know.

J. Why, Sappho, for example.

B. But there is only one Sappho.

Sen. What about George Eliot? What about Jane Austen and so many others—great writers-every one of them.

Bindabun-Well I do not know...I should like to see this wonderful lady.

It was finally decided that Jotin and Sen Babu should meet Binodini and request her to attend the reception at the club. They agreed to do so.

They went and saw her, but she at first refused to accede to their request. Finally, after much persuasion, she agreed.

It was a grand meeting. A large number of guests had arrived, including Kamala and some other lady friends of Binodini. The club members were all present. Sen Babu made a speech, and

a gold medal was presented to the young and lovely prodigy.

But they were disappointed in one thing. Binodini's speech proved conclusively that a great play wright need not be a good speaker. She was very nervous, and made a very halting speech. But her beauty made even her stammering efforts charming to them. The club members were proud that they were the first to honour the great dramatist.

After that poor Binodini got very little rest. Press reporters besieged her. They wanted to know what fruits she liked best, and what perfumes she used. A soap company even made a "Binodini Soap".

Her worst difficulty was from theatre managers. The Gaiety theatre was owned and managed by one Kishore Babu. One day he paid a visit to Binodini's house, accompanied by Kamala Chakrabarthy. He had somehow found out that the latter was a friend of the play wright. Kishore Babu was a very great man, eagerly sought after by authors who wanted his help to produce their plays, and actors and actresses who wanted to get parts. He was hard put to it, to escape such people. But he came as a humble suppliant to Binodini's house, praying for an audience.

He sent in a present of some very fine Kashmir apples, and Kulu oranges, to her, and requested her to allow him a few minutes, to talk business with her.

"What can I do for you?" She asked after he had gone in, and seated himself.

Kishore Babu went straight to the point. "I have come with the hope of getting a play from your pen—your next play if possible. I manage the Gaiety theatre. It is not flourishing as much as I could wish for. A play from you will mean a fortune to me.

Binodini: But how can I make a promise now?

K: B: You can have a lump sum, or royalties, say half of the proceeds after expenses. Oh! You will not lose...

Bin: But if it is a failure?

K: B: I will risk that. Your name is enough. Even if it is a very ordinary play, I shall make a very good profit in the first three days. Oh! Please do not disappoint me.

Bin: Oh! but...

K: B: Yes I know. Your next play must be already booked by the Gymkhana people. I tried to find out from the manager, but he evaded me. I only want the one after the next.

B: I shall......well...... try to give you a play.

K: B: (Overjoyed) Oh! Thank you! Thank you very much. Can you suggest a date when I can expect it?

B: Put it say, one year hence.
Here Kamala Chakrabarthy interposed.

"Binod dear! A year is too long. Give it three months hence." She said.

Finally Binodini agreed to give them a play six months later. The visitors left, after the manager had again expressed his thanks.

Hearing of Kishore Babu's success three other theatre managers approached Binodini for plays. The poor girl found fame a trifle wearing. She almost began to have a hunted look on her lovely face. Two of the theatre managers actually offered her a large sum of money, as a sort of retaining fee. But she managed to refuse them all, and made no promise. In the meanwhile, The Beautiful Sinner entered its 10th week.

And her mother!

All this, no doubt, should have been very pleasant to her mother and she should have been very happy, to see her daughter so famous. But really the old lady was worried—What she wanted for her daughter was not fame, but a husband—she wanted Binodini to be married, and that eftsoons, and right speedily. The girl was already twenty four. She herself had been married when she was twelve.

They were Brahma Samajists. The girl had the freedom to choose a husband. And a suitor soon presented himself. As a matter of fact, she had already received many letters from young men, offering marriage. But it was Bindabun Babu, a member of the club which gave her the medal, who had the courage to propose to her mother. that he should be accepted as the husband of her daughter.

Bindabun was the chief chemist in the service of the Hindustan Chemicals. He was very handsome. He had a good salary and free quarters. Binodini's mother was quite pleased with him and allowed him to meet her daughter.

* * *

They had been married three months.

One day, Binodini was alone in her husband's private room. In it, there was a table with a drawer, which was always jealously guarded by Bindabun. Binodini had often wondered what guilty secret her husband was hiding from her. She had felt aggrieved; a husband should have no secrets which his wife could not share.

There was a girl in Bindabun's office—an assistant chemist—an M. Sc. She was also pretty. Binodini suspected that her husband was fond of her. Had they passed letters? The drawer probably contained her letters, and possibly her photo...........?

She once asked him point blank what he kept in that drawer. He had not replied, but had changed the subject. Why was he so close?

Today he had forgotten the key of the drawer and left it on the table. Binodini took it.

Slowly and fearfully, she opened the drawer, and just then her husband came in to take the key. She was already examining the papers which she saw in it. There was no letter, no photo, but she saw something else which startled her and gave her the shock of her life!

"What is the matter?" asked her husband, seeing her frightened look.

"I ....saw...........a note book" said she.

Bind. What note book?

Bino. This.

Bind. You had no business to take it.

Bino. But did......you......write..... that play?

Bind. What play?

Bino. The Beautiful Sinner?

Bind Why, I thought you wrote it. I know that my club gave you a medal for it.

Bino. But I did not write it. Kamala Chakrabarthi thought that I did and told everybody.

Bind. But you never contradicted her.

Bino. I never thought it would become so big an affair. I did not mind if a few of my friends thought that I wrote it. But if you wrote it, why did you not denounce me?

Bind. I came to our club reception fully intending to do so. But...........

Bino. But what?

Bind. I felt that I could not do it.

Bino. Why not?

Bind. Can't you guess? There is something called "Love at first sight". That is all. The theatre people asked me permissio n t publish the facts, but I refused. I had intended to publish my name, but when you appeared on the scene, I gave up the idea. I did not mind. It was some fun for me. You know that my full name is N. Bindabun Gupta.

Bino. I know that. But I never suspected that you wrote plays.

Bind. This is my first play. I thought it would fail. That is why I did not publish my name at first. That it succeeded is only a bit of luck. No one except the manager of the Gymkhana knows that I am the author. But still... I cannot understand one thing...

Bino. What is that?

Bind. What a risky thing you were doing! You could not think that I would love you and not denounce you. It was sheer madness!

Bino. Really, I never thought very seriously what I was doing. I never told anyone not even Kamala, that I wrote it.

Bind. Did you think anyone would be deceived by that? You had all the receptions, and plaudits, and you never told the truth. What if the theatre manager took it into his head to denounce you? Then you would have been in a pretty pass. You would have become "The beautiful sinner" yourself.

Bino. Oh! if he asked me, I thought I would say......

Bind. Say what?

Really Binodini had nothing to say. She had not thought about all that — silly goose that she was. She felt cornered, defeated. She was utterly confused, and had recourse to her feminine weapons: "Oh you are cruel"...she said "you make out that I am a wicked

THE SERMON PREACHED DURING THE COLLEGE CAROL SERVICE ON 17 xii. 61

By Principal T. B. THOMAS

Thanks be to God for his unspeakable gift (II Cor. ix. 15)

This verse sums up the basis of all our rejoicing at Christmas. Any other basis can only be sub-Christian. Is Jesus really the unspeakable gift of God to man? That is what a Christian believes. That is also the reason why his religion is a gospel or good news.

Why do we consider Jesus the gift *par excellence*? What has He achieved for us that we should regard Him as the inexpressibly greatest gift? At the time of Christmas let us recall to our hearts once again the threefold blessing that Jesus has brought to us.

1. Jesus has revealed to us what God is like. God is revealed through nature, history and the human conscience. He also speaks through his specially chosen men, prophets. Modes of revelation thus offered are however partial and inconclusive. Jesus has revealed to us that the Almighty, All-wise, All-holy God is also the All-loving Father. Why is it that this final revelation could not be given except through Jesus? The simple reason is that a Father's heart could be fully revealed only in relation to a son. The bliss of the Father's love can be fully experienced only by a son who responds to that love perfectly. So the author of the Epistle to the Hebrews writes: *God, having of old time spoken unto the fathers by divers portions and in divers manners, hath at the end of these days spoken unto us in his Son; and John the Evangelist records: No man hath seen God at any time; the only begotten Son, which is in the bosom of the Father, He hath declared him.*

The deepest longing of the human heart was expressed by Philip when he said '*Show us the Father and it sufficeth us.*' The fullest

---

woman...you are so harsh......" And her lovely face was puckered, and her eyes filled with tears.

"Oh Dearest! are you crying? Oh I am a brute I am indeed !......I have been so unreasonable......to make my darling cry......" said Bindabun Babu. He raised her face, and tried to kiss away her tears.

Thus the husband learnt the lesson that a woman is simply a bundle of unreason, and if beaten in argument, would use her strongest weapon, viz tears, and defeat her antagonist.

Binodini was able to give her promised play to Kishore Babu in good time. It was a tremendous success, and she received a sum of 25000/- for it. She had not read it herself, but went to the theatre the first time it was played, and had to appear on the stage. Garlands and flowers were thrown at her and there were resounding cheers.

Her husband feels very happy to have married so famous a lady !

MEMBERS OF THE PLANNING FORUM COMMITTEE
with Sri. P. T. Chacko, Honb'le Minister for Home Affairs

Sitting (L. to R.):— Shri. K. Govindankutty Menon; Miss Gracy Kurian; Miss Susan E. John; Mrs. Anna Varghis M. A. (Vice President); Miss K. Sakuntala Devi M. Sc.; Miss T. Bhaghavathi Ammal M. Sc.; Shri. T. B. Thomas (Principal); Shri. P. T. Chacko (Hon'ble Minister for Home Affairs, Kerala); Shri. P. M. Mathai M. Sc., Ph. D.; Dn. K. P. George M. Sc.; Shri. M. V. Kurian M. A. (President); Shri. Abraham Koshy (Secretary).

Standing (L. to R.):— M/s. George Zachariah; T. K. Paul; John Thomas; V. M. Mathew; C. K. Philip; Koshy Ittyeipe M. Sc.; Varghis K. John; P. J. Thomas; N. N. Moosathu M. A.; Jose Thomas M. A.; C. John Philip; M. V. George M. A., M. S., B. D., Ph. D.; Miss Anniеamma Titus.

ECONOMICS GROUP FINAL YEAR 1961–'62

Sitting:— M/s. C. T. Benjamin M. A.; Jim David M. A; P. K. Narayana Menon M. A.; Jose James M. A.; T. B. Thomas M. Sc., (Principal); Rev. A. A. Pylee M. A.; Mr. M. V. Kurien M. A.; Dr. M. V. George M. A., Ph. D.; Mr. M Yeswanth Rao M. A.

Standing 1st Row:— Miss Kamalakshi Amma; Miss P. K. Beebi; N. Aishah Beevi; Miss R. Sumangalakutty; Miss S. Indira Devi; Miss Sarah Bathzion; Miss Prabhavathi V. V.; Miss Syamala Devi A.; Miss Annakutty K. C.; Miss Elsie Thomas; Miss Anieamma Titus; Miss E. T. Marykutty

Standing 2nd Row:— M/s. P. J. Joseph; P. A. Isaac; T. K. Mathew; K. N. Gopalakrishna Pillai; K. P. Gopalakrishna Pillai; P. Gopalan Nair; K. G. Padmanabha Menon; P. K. Chandrasekaran Nair; K. J. Giles; K. I. Jacob; Jose Xavier.

Standing 3rd Row:— M/s. P. K. Krishnan Nair; Mannuel Mathew; V. A. Abdul Kadhir; P. J. Jacob; George M. Varghese; Thomas Abraham; P. N. Abraham, Therakam; V. O. Devassy.

SOCIAL SERVICE LEAGUE COMMITTEE 1961–'62

Sitting (L. to R.):— Miss Elizabeth Joseph; Mr. N. N. Moosathu; Dr. M. V. George; Dn. K. P. George; M/s. Jim David; T. B. Thomas (Principal); P. G. Kesavan Potti (President); K. Govindankutty Menon (Treasurer); K. P. Mathew; M. V. Kurian; V. M. Mathew (Secretary)

Standing Middle Row:— Mr. C. Alex; Mr. Joy Mathew; Miss Rosy Thomas; Miss Sosa George; Miss Ramanykutty Varghese; Miss Annie Mathew; Miss Gracy Varghese; Miss Aleyamma Mathew; Mr. K. George Mathai; Mr. Abraham Varghese (Joint Secretary).

Standing 3rd Row:— M/s. C. D. Kochummen; T. V. Varghese; K. V. George; Varghese K. John; K. A. John; P. J. Thomas; C. Abraham Koshy; Jacob Mathew; P. K. Chandrasekharan.

1. Mock U. N. O. held in Connection with the U. N. Day Celebration.

2. Mock Assembly.

3. Members of the Planning Forum Committee with Shri P. T. Chacko, Hon'ble. Minister for Home Affairs.

Social Service League Committee---1961–'62.

satisfaction to that longing is in Jesus, who said: *He that hath seen me hath seen the Father.*

2. We have seen that it is in the perfect relationship between the Son and Father that the Father is revealed. Thus while Jesus reveals the Father he is also revealing Himself as the perfect, beloved Son of God, the unique object of the Heavenly Father's love and care.

In Jesus, for the first time, man has seen the unutterable beauty, loveliness and restfulness of the perfect child of God. There cannot be any greater happiness and satisfaction than the bliss of fulfilment. Jesus by His life as the Son of God has shown once and for all that man's destiny is sonship of God. Man is meant to be a child of God and not a slave ruled by greed and fear. He can therefore attain fulfilment only when he becomes the child of God. What the glory of perfect sonship is has also been revealed to us by Jesus. John the evangelist again records: *We beheld His glory, glory as of the only begotten from the Father, full of grace and truth.*

3. Jesus has for the first time revealed perfectly to us the paternal heart of the Almighty God. He has also shown in his life what it means to respond to God's love in the spirit of filial trust, love and obedience. But what is it all to us if we are shut out from this blessed membership of God's home? It has been truly said that while God is the Father of all men, all men are not necessarily God's children. This is the paradox of man's situation. For while God has a Father's mind towards every man, every man has not a child's mind towards God. Like slaves we are ruled by the spirit of fear and greed which have their roots in the self. The spirit of sonship is alien to us. Our self-centredness is the enemy of our truest self. It is at this point of our greatest need that the gift of God in Jesus becomes the inexpressibly wonderful gift and the most glorious gospel. For to the extent we accept in simple trust the love and friendship of Jesus freely offered to us we share in His spirit of sonship. Now self-giving is the price of love. In order to offer us His love freely Jesus had to give Himself to the uttermost. He has laid down his life. The Father's provision to make us His children is therefore complete and perfect. Our part alone needs to be fulfilled. That is to trust Him, love Him and receive Him and enter into an ever deepening union with Him. *To as many as received Him to them gave He the right and power to become children of God, even to them that believe on His name.* Jesus said: *He who loves me will be loved by my Father: We will come to him and make our home with him.* And in the first Epistle of John we read: *God gave unto us eternal life and this life is in his Son. He that hath the Son hath life; he that hath not the Son hath not the life.*

"Thanks be to God for his unspeakable gift."

KERALA SPECIAL SCHEME FOR YOUTH AND STUDENTS

AN APPEAL FOR CO-OPERATION

The Kerala Special Scheme for Youth and Students, was inaugurated on Oct. 15, 1960 at Koorkkancherry, Trichur by Sri V. V. Giri, Governor of Kerala. The inaugural function was presided over by Dr. K. C. K. E. Raja, Vice-Chancellor of the Kerala University and a large number of distinguished educationists and social workers attended the function.

Objects of the Scheme

If the Youth of Kerala, particularly the students, can be brought closer to Gandhian ideals and the non-violent modes of work, it will help to solve many of the problems facing all those who wish to see Kerala progress on peaceful and constructive lines. The special scheme therefore emphasises, the following points.

I. Development of totally non-caste and non-communal mind among students for viewing problems from the point of view of national unity and social justice.

II. Development of conviction and faith in peaceful, democratic processes for reconstructing society.

III. Organisation of suitable schemes of constructive work without any distinction of caste, community or creed, on the lines of work-camps etc.

Programmes

I. Organisation of Gandhian study groups, short term camps, seminars, conferences, lectures by competent interpreters of Gandhian thought etc.

II. Organisation of service-projects so as to enable students to participate in constructive nation-building activities.

III. Dissimination of suitable literature among youth and students.

IV. Conducting a study and training centre at Koorkkancherry, Trichur, the Head-quarters of the Scheme.

During the brief period of its existence, the special scheme, in co-operation with the Tatwa Prachar Vibhag of the Gandhi Smarak Nidhi, has already undertaken many of the programmes, mentioned above. Gandhian Study Groups have been organised in a number of the major colleges in the state. A regular syllabus has also been prepared for these study-groups. Alongside of the study-programmes, some of the college groups have also taken up social service programmes. A series of camps in which student representatives from about fifty-five colleges in the state participated were organised during the current academic year. The main subject discussed in these camps, was the problem of National Integration.

It is now proposed to extend and intensify these activities with the help and co-operation of the university and college authorities and the teaching-staff, who have all along extended their active and sympathetic support. During the forth-coming mid-summer vacation, it has been decided to conduct

PROFESSOR T. R. ANANTHA RAMAN

If you happen to tell anybody that you passed B. Sc. (Chem.) from U. C. College you can surely expect this question "Are you a student of Mr. Anantha Raman?" We, his old students have experienced this many times and we cannot express with how much pride we said 'yes' to this question.

The best part of Mr. Anantha Raman's career has been spent in the service of U. C. College and the Chemistry Department owes much to him for its progress and modifications. At this time while he is retiring we, his old students cannot help recollecting with pride and gratitude the special merits of Mr. Anantha Raman as a teacher of Chemistry, especially Organic Chemistry. With a thorough knowledge of Chemistry he had creditably succeeded in creating in us a real passion for the subject. We remember his Organic Chemistry periods when not even a single student dared either to move or to murmur even though our hands were aching because of continuous writing. How many times we had wished we were his students once again so that we could once again listen to his demonstration in his majestic clear voice in the practical classes giving stress on each and every minor detail! We saw in him a lovable teacher and at the same time a strict disciplinarian. How much were we impressed by his attractive qualities-of sincerity in his work, his generosity, his kind consideration and his all embracing humanity

Now even though we have left the College we often turn to Mr. Anantha Raman for his guidance and suggestions which he gladly gives us. He is still close to our hearts and at this occasion our voices rise in unison to wish him a happy, prosperous and long retired life.

SUSAMMA JACOB
P. N. APPUKUTTAN } *Old Students*

---

a number of camps, for the students of the various colleges in the state, who are actively interested in organising the programmes of the Special Scheme in their respective colleges. It is also proposed to organise on a limited scale, study-tours to centres of constructive work and development activities. All those students, who desire to know more about the activities contact the Organising Secretary, Kerala Special Scheme, Koorkkancherry, Trichur.

OUR AMAZING GLANDS

P. J. THOMAS, *Class III, Philosophy.*

There are two types of glands in our body. They are the duct glands and ductless glands. The duct glands discharge their products through ducts to the inner or outer surface of the body. The ductless glands discharge their products directly in to the blood stream. The ductless glands are also called-"Endocrine glands" and the secretions produced by them are called hormones. Hormones are chemical substances which exercise profound regulatory control over many bodily functions, stimulating or inhibiting development, growth and activities of various tissues influencing the behaviour of the individual. Hormones circulating in our blood stream are very powerful almost beyond belief. A thirty year old woman's ovaries secrete an amount of the hormone 'Oestrogen' approximately equal in weight to a postage stamp. At the time of puberty an amount equivalent to the tiniest corner of the stamp is sufficient to bring about an amazing change-the re-sculpturing of a girl's body into that of a woman.

The most important of the ductless glands are the pituitary gland, the thyroid, the adrenals and the sex gland.

At the base of the brain is the pituitary gland which weighs only half-a-gram, but it has an enormous influence on the growth and functioning of the entire body. If the endocrine system be compared to a board of directors the pituitary gland is the chairman of the board, because it influences the activities of all other endocrine glands. The chief Pituitary hormone is a growth stimulating hormone which accelerates the growth of the individual. An excessive secretion of this hormone causes "gigantism". Deficiency of this hormone in early years results in dwarfing and the individual retains the character of a child. The pituitary plays a major role in the birth process. After delivery of a baby it releases a minute squirt of hormone which causes contraction of the mother's womb. And a few days after birth it releases one of the most extraordinary chemicals ever discovered—prolactin, which stimulates breasts to produce milk.

The thyroid, a butterfly-shaped gland, lies on either side of the windpipe, acts something like a car's accelerator. It speeds up or slows down bodily activity. It produces no more than a teaspoonful of hormone in a year. With advancing age the thyroid frequently slows down. That is why Grandmother moves closer to the fire —her body is not producing enough heat, or a young woman may be unable to have children. All bodily activity has slowed because of sluggish thyroid. Goitre is a condition characterized by the enlargement of the thyroid gland. Deficiency of thyroxine causes cretinism in children. Deficiency of thyroxine in adults causes myxoedema characterized by sluggishness and low metabolism. Hyperthyroidism or too much secretion of thyroxine causes the metabolic rate to increase resulting in a loss of weight, restless nervousness and often leads to condition known as exopthalmic goitre characterized by protruded eyes.

The adrenal glands yellowish—brown in colour, sit above the kidneys. Each gland

AURANGAZEB'S DEATH-BED LETTERS

By: M. Mohammed Moopan

Many historians have criticized Aurangazeb, for his religious policy by which he tried to strengthen his religion–Islam–in India. It is a true fact that Aurangazeb reversed the wise and conciliatory policy of Akbar and therefore failed as a sovereign.

Aurangazeb himself was conscious of the fact that his long reign of half a century had been a colossal failure. "After me will come the deluge!" the morose forebodings of Louis XV was repeated by Aurangazeb almost word for word [Azma-st-hamah fasad-i-bagi] His death bed letters reveal that during the last years of his life he was worrying very much about his cruel deeds. A perusal of these letters shows how the dying old man, was feeling—probably remorse—for certain acts. Above all these letters are full of wise statements about life.

To prince Azam he wrote " Health to thee, my heart is near thee. I am grown very old and weak. Many were around me, when I was born, but now I am going alone. I have not done well for the country or its people. My years have gone by profitless. God has been in my heart: yet my darkened eyes have not recognised His light. Life is transient, the lost moment never comes back. Though my trust is in the

---

has an outer cortex and an inner medulla. The medulla produces Adrenalin. This hormone raises the blood pressure, increases the heart beat, liberates glucose from liver and contraction of smooth muscles. It also influences the development of sex characters. If the adrenal cortex enlarges in females, she develops masculine features.

On the sex glands, consider first the almond shaped ovaries which lie on either side of the woman's lower abdomen. They produce two hormones. Under the stimulus of one oestrogen—the ovaries each month produce a single egg cell. Once an egg has been released a second hormone—progesterone—causes the womb to lie quietly and make a safe rest for the new life in the event of fertilization.

The ancients knew the vital role played by the testes, the male sex glands. Removal of this gland changed the snorting bull into a docile ox. The testes produce the hormone testosterone, which has now been found to have considerable importance in the body economy outside the reproductive cycle. It appears for example, to play a large part in the utilization of all important protein. Minute amounts improve the appetite and general well-being of elderly people. The same hormone also seems to hasten fracture healing. In women, testosterone has proved an effective treatment for uterine bleeding.

It is sure that hormones hold the solution for many of today's disease riddles. Most of the scientists believe that they will help to solve one of the most pressing problems of tomorrow—the problem of an aging population. Even if they do *not lengthen* life, they will provide a better life through keeping older people in youthful chemical balance.

HOW TO IMPROVE ONE'S MEMORY ?

SREEKUMARY, ii Philosophy

Is it possible to improve one's memory? If it is possible, how? These are questions of great interest to the general public. The possibilities of improvement are limited since memory depends largely on innate factors. Memory is not a single process, it consists of four mental activities. They are learning, retention, recall and recognizing. In these it is found that one cannot do much to improve the process of retention, recall and recognizing. Because they are all innate factors and hence beyond our control.

Retention is a resting state. The material learned is retained in the brain. We inherit the structure of our brain and we cannot do anything to change it. Though it is not possible to improve one's power of retention, it is possible to a certain extent to protect one's power of retention. Immediately after we have learned something there goes on in the mind a process called consolidation and fixation. The material we have learned sinks into the mind and gets fixed. A period of rest helps a good deal in this process of consolidation and fixation. The best form of rest is sleep. Reviewing, by recitation and re-learning reduces forgetting.

Interference and inhibition are two factors that cause failure of recall. Sometimes two or more ideas come at the same time and block the process of recall. This may happen when you are trying to recall something in the examination-hall. Then it is better to put the whole matter out of mind, and give the disturbing brain-pattern time to subside. After some time, the missing fact will often come back into the consciousness. The causes of blocking are often emotional ie; fear, nervousness etc. Usually it is the fear that inhibits recall. Hence it is always better to have faith in

---

mercy and goodness of God, I deplore my sins............Fare well ! Fare well !"

He wrote to his youngest and favourite son, Kam Bakhsh "soul of my soul......... Now I am going alone. I grieve for your helplessness. But what is the use ? Every torment I have inflicted, every sin I have committed, every wrong I have done, I carry the consequences with me. Strange that I came with nothing into the world, and now go away with this stupendous caravan of sin! ... ...I am sorely troubled.....may the peace of God be upon you".

By reading these letters one is inclined to agree with Mr. V. A. Smith's remark that the sternest critic of the character and deeds of Aurangazeb can hardly refuse to recognise the pathos of those lamentations or to feel some sympathy for the old man on his lonely death-bed.

Reference Books

(a) "History of India"
By
Garret and Kohli.

(b) "Mughal Rule in India"
By
Edward and Garret.

your own memory. Give courage to your own mind. Be calm and cool. Avoid worry and self-consciousness. Drop the matter for a while and come back fresh. These things will help you to protect the power of recall.

Recognition may be demonstrated by non-verbal behaviour—a revival of a set towards an object.

Learning is the first and probably the most important part in memorising. Without that you cannot expect to remember later. The following are certain good methods for learning.

First of all you must know what you have to learn.

Second is the value of recitation. Recitation is reading to oneself the material to be learned. It is a good thing to recite for yourself occasionally with the book closed. This will tell you where exactly you stand, how much you have learned.

Spaced learning is better than unspaced learning. The intervals give the material time to sink in: we reflect upon it, reformulate it and relate it with our other knowledge. If you read the lesson over and over without any pause, you soon lose the meaning. After an interval the facts become meaningful once more and then a new reading will add to your memory of the meaning.

Learning as a whole is slightly better than learning it part by part.

If the material is to be permanently remembered, it must usually be 'over-learned', that is, it must be re-learned several times as it begins to be forgotten. Each successive relearning fixes the material more durably, until a stage finally comes at which there is no appreciable loss of memory with time.

Cramming is a bad mode of study. Cramming for examinations may achieve its immediate purpose, but if the material is never re-learned it is very quickly forgotten.

Repetition is a principle well known to practical life.

Some students use the method of rote-learning. But if the student has not grasped the meaning of what he has memorised, his hold in it will at best be precarious. So first of all the students must understand the words and then the separate propositions and the several ideas that compose the passages.

Whatever method you may adopt in memorising a real interest in the material learned is an important matter. Without this desire to learn we cannot get the maximum result.

Often some little mnemonic system will help in remembering disconnected facts.

Dr. Pick and others use a system, to improve one's memory, which consists in linking together any two ideas to be remembered by means of an intermediate idea which will be suggested by the first and suggest the second and so on through the list.

Advice on improving the memory really resolves itself into advice on methods of learning. We found certain important factors which have to be listened in learning; ie; spaced learning is better than unspaced learning, whole learning is better than part learning etc. Recitation is also a helpful factor. Recite to yourself often what you want to keep in your memory. But probably the common fault among

SPHERICAL SPACE AND THE EINSTEIN UNIVERSE

JACOB GEORGE, Class I. Physics

"True science teaches above all, to doubt and to be ignorant."—*Miguel.*

I

Have you ever thought about infinity? I think you have. In the modern Rocket Age it is the pleasure of a true student of science to stare at the never ending space wondering what would be the structure of the universe, where does it end, if at all it has an end and what would be beyond that. When you hear that space is spherical you may be surprised and may tend to appreciate the wonderful achievements of modern science. But having a glance at the infinite expanse of knowledge which man has not been and will never be able to capture, I am sure you will understand the vanity of human intellect. The whole of scientific knowledge and technical skill which man has achieved hitherto is nothing, even though he feels that he is the master of the universe and nothing is beyond his reach.

We are familiar with a straight line or a plane. If we deform or bend a plane we get a curved surface. But we cannot artificially form space like that. The reason is that space is three-dimensional. Einstein stated that space and time are related and that time is the fourth dimension. The idea of this fourth dimension has brought about wonderful consequences in the modern scientific field. Now, the difference between a Mathematician and a non—Mathematician is considered to be the ability

---

students is failure to realise that learning is essentially an active process. For effective memory, some form of active expression is essential. The student, therefore, should read through the material he wants to master with close attention, and should then reproduce the main points aloud, or prepare a written summary (the second method requires more time, but has the advantage of leaving a permanent record): or he may ask himself questions about what he has read, afterward checking the answers. An hour's concentrated work of this kind is more effective than three hour's passive re-reading. The practical advice can be summed up in three related percepts: work with concentration, study actively not passively, always express what you want to remember.

The best way to improve one's memory is to know the fact and to study the laws and govern them.

Because of the physical basis of memory, keep the brain in a good physical condition. Avoid alcohol, anxiety and over work. In general keep your body in good condition and your mind free from worry. Anxiety about your memory power defeats its own purpose. On the whole it is good to believe that you have a much better memory than people think you have.

[With the reference of many psychology texts.]

of the Mathematician to picture things in four dimensions. Thus the whole universe according to the Mathematician is like a bubble in four dimensions. Suppose the bubble is rotating. Then it rotates not about a line axis, but about a plane.

We may say that the surface of a sphere is a curved surface and a closed surface. It should be remembered that a closed surface will be a curved surface; but a curved surface need not be a closed one. In a spherical space, if we start from one point and go on in the same direction ultimately we will reach the initial point. The same thing happens to a traveller on the surface of earth going in a constant direction. The total volume of the earth's surface is finite. Similarly the total volume of the spherical surface is also finite. But the peculiarity is that it is unbounded. We never come to a boundary; but owing to the re-entrant property we can never be more than a limited distance from the starting point. As there is no boundary, ie., no point at which we can enter or leave the closed surface it forms a self-contained universe. This is the type of the structure of the universe which I want you to imagine. The idea will be more clear from the following imaginary conversation.

A :— I want you to imagine a system of say, a billion stars spread uniformly so that each star has neighbours surrounding it on all sides, the distance of each star from its nearest, being the same everywhere. Can you picture it?

B — Yes. Except that you forgot to consider that the system will have a boundary, and the stars at the edge have neighbours on one side only so that they must be excepted from your condition of having neighbours on all sides.

A :— No. I meant just what I said. I want all the stars to have neighbours surrounding them. If you picture a place where the neighbours are on one side only—what you call a boundary—you are not picturing the system I have in mind.

B :— But your system is impossible. There must be a boundary.

A :— Why is it impossible? I could arrange a billion people on the surface of the earth spread over the whole surface so that each has neighbours on all sides and no question of a boundary arises. I only want you to do the same with the stars.

B :— But it is a distribution over a surface. The stars are to be distributed in three—dimensional space and space is not like that.

A :— Then you agree that if the space is like that my system will be quite possible and natural.

B :— I think so. But how could space be like that?

That is what we have to know. Even-though we cannot visualise it for the

present there can be an arrangement resembling the uniform distribution of the people on the whole surface of the earth. Today only a few scientific men reject the possibility of a spherical space.

A closed system of galaxies requires a closed space. If the system expands, the space also should expand. Otherwise the system cannot expand, exactly as the men uniformly spread over the surface of the earth cannot scatter apart from one another without the earth expanding. Thus the modern theory of expanding universe has essentially two parts.

(1) The expansion of the material system.

(2) The expansion of the space.

Whether the universe is expanding or contracting is a widely discussed question even now.

II

At the dawn of the twentieth century, there arose two schools of thought about the structure of the universe. Both were concerned with closed, spherical universes and both type of universes were supposed to be static to any length of time, to the end of the universe itself. These were the Einstein universe and the de Sitter universe. The most important difference between them was that in de Sitter's universe there would be an apparent recession of remote objects, whereas in Einstein universe, this was not possible.

The whole statement can be summed up in saying that the Einstein universe contains matters but no motion, while in de Sitter's universe there is no matter but motion. Thus we have two alternatives. Generally, the path of a star is either an ellipse or a hyperbola; but only observation can decide which it is for a particular star. Similarly in the case of the model of the universe too, we have two alternatives—the Einstein universe and the de Sitter universe. But only by observation one can say, which is the actual model.

Friedmann and Lemaitre found a solution of the problem in the theory of expanding universe. At one end we have the Einstein universe with matter, but no motion. In de Sitter universe we have rapid motion without matter. In this case the masses of the tiny grains of matter reduce to zero. Thus it is considered to be the limiting case of the expanding universe. The series of the expanding universe stops, not because the motion is too rapid, but because there is nothing left to expand.

Two constant forces are acting in this universe—the Newtonian attraction and the Cosmic repulsion. In the Einstein universe, there is no motion, these forces just balance each other. But once this balance breaks up, it will always continue like that. If we add on a little matter into it, the Newtonian attraction will get the upper hand and we get a model of the contracting universe. Similarly if we take away a little matter the Cosmic repulsion gets the upper hand and we get a model of the expanding universe. For the time being it is taken

that the universe is expanding. So at present, the universe corresponds to a particular form in the long process. As time passes on, the mean density becomes lower and lower since the universe expands. Now, tracing the steps backwards we can see that the universe at the beginning was of the Einstein model and it is proceeding towards the de Sitter model.

Going through all these, one may tend to think that the ideal static Einstein universe must be spherical. But this need not be the case. It can be a pimply sphere in which the pimples correspond to the galaxies. This type of universe is similar to the Einstein model in all its essential principles. So this is the model of universe which is generally accepted by the modern Physicists and Mathematicians.

Prof. N. K. Sen has proved that the pimply Einstein universe is expanding. Having found out the equations of such a universe, he calculated its mass in static equilibrium and found that it is always greater than that of the uniform Einstein world. If we could add up a little mass to the uniform Einstein universe, we will get one of Sen's pimply spheres in equilibrium since we do not have this mass, the Newtonian attraction is always on the wane and the cosmic repulsion gets the upper hand. As a result, the universe expands.

To illustrate the instability of the Einstein universe I will liken it to a pin standing on its point. It is at liberty to fall to a direction A or to an opposite direction B. The position A corresponds to the de Sitter universe and B corresponds to the Einstein universe. The pin may fall at the slightest disturbance from the outside, but there is no disturbance at all. So it should fall due to any decay of the pin. According to Sen the decay is such as to make it fall towards A.

In the realm of higher Physics and higher Mathematics a true student is always helpless and he can only wonder what all the mysteries would be. He comes to realise how ignorant he is and that feeling of ignorance is the real scientific spirit.

REPORT OF THE COLLEGE UNION 1961-'62.

President: Varghese K. John
Secretary: K. George Mathai

The activities of the College Union started in August 1961 with the election of candidates to various offices. Shri Varghese K. John of class III Physics and Shri K. George Mathai of class II Economics were elected President and Secretary respectively. Messers. P. Kumaraprasad of Pre-Professional class, C. I. Ittoop of class I, Thomas Mathew of class II, Thomas Ninan of class III, P. I. John of Senior M. Sc. and Miss Grace Esther Mary Mani of junior M. Sc. were elected representatives of their respective classes. Women students were represented by Miss Elizabeth Jaya Philip of class II Economics. Rev. A. A. Pylee the staff representative acted as the treasurer for the year.

On 15th September Shri G. Ravindravarma, President of the World Assembly of Youth, inaugurated the College Union. Shri A. P. Udayabhanu spoke on the occasion.

A mock assembly held under the auspices of the College Union voted down a no-confidence motion against the present Kerala Ministry.

In connection with the U. N. day celebrations we conducted a symposium on "The United Nations Organisation" in response to the request of the U. N. day celebration committee.

A mock session of the U. N. O. also was held. In this colourful function the staff and students participated actively and discussed the proposition on 'Re-organisation of the Secretariat of the U. N.' The discussions gave the students some idea about the functioning of the U. N.

On 19th September, 1961 a meeting was held under the auspices of the College Union to place on record the deep regret and great sorrow of the staff and students of this college at the unexpected and accidental death of Mr. Dag Hammarskjoeld the former Secretary General of the United Nations Organisation. A resolution expressing our condolence was passed by the house.

A meeting under the auspices of the College Union discussed "[illegible]." In this discussion a few representatives from the unions of other Colleges took part.

A team of the M. R. A. delegates addressed a special meeting of the College Union. The leaders of the team were Raj Mohan Gandhi and R. O. Hicks a former Professor of this College.

The College Union held meetings to felicitate the teams which won trophies for the College.

The Speakers' Training Club which functioned under the Union had a successful year of activity. The club provided ample chance to young speakers to develop their talents. The members met fortnightly and discussed interesting

LEO-NIKOLAEVICH-TOLSTOY

By MARY JACOB, *Cl. I Philosophy*

By GRACY VARGHESE, *Cl. I Maths.*

SOCIAL SERVICE LEAGUE DRAMATIC CLUB

Sitting 1st Row (L. to R.):— M/s. A. S. Parameswaran Kartha; N. N. Moosathu; P. G. Kesavan Potti (President); Jim David; V. M. Mathew (Secretary); T. Oommen.

Standing Middle Row:— M/s. R. Krishnan Nair; A. J. Sebastian; V. U. Seemon; P. K. Kunju Mohammad; K. M. Abraham; George Jacob; B. Sugathan; C. K. Philip.

Standing 3rd Row:— M/s. K. George Mathai; K. A. John; Abraham Varghese (Joint Secretary).

മരണന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ

(Pantomime—Contributed to the Social Service League Variety Entertainment)

Sitting (L. to R.):— M/s. Thomas P. John; Sam P. J.; Ibrahim M. A.; Abraham C. Koshy

Standing (L. to R.):— M/s. Gladson Stephen; Kurian Oommen; Jose Kurian; V. N. V. Pillai (Skeleton); Thomas Ninan; Samuel Varghis.

Social Service League Dramatic Club.

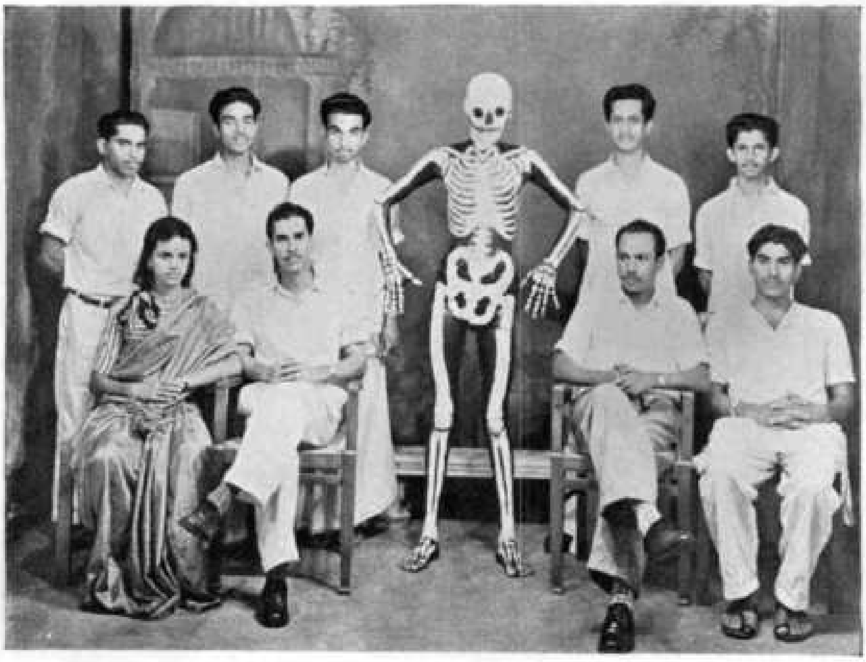

രമണന്റെ ശവകുടീരത്തിൽ

(Pantomine—Contributed to Social Service League Variety Entertainment).

N. C. C. DAY

The Principal addressing the Cadets.

N. C. C. Day Parade.

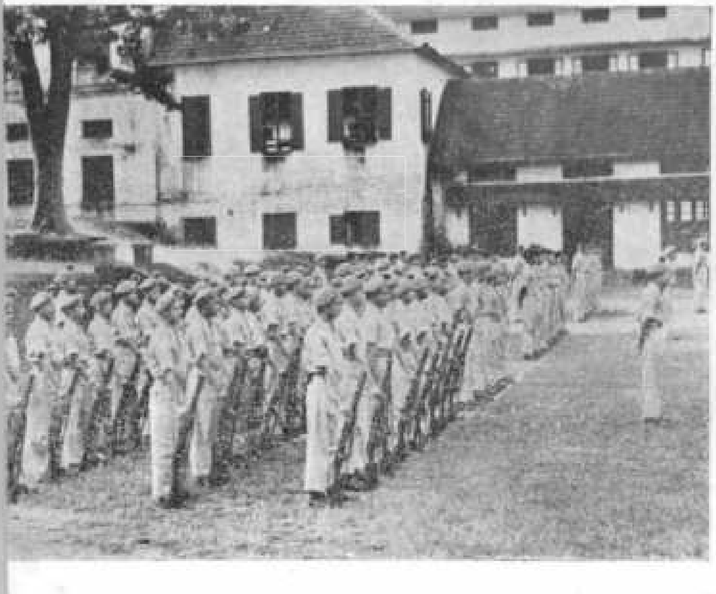

and important current topics. The following are some of them.

'രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ ബാധകമായ വർഗ്ഗീയ പാർട്ടികളെ നിരോധിക്കണം',

'India's Foreign Policy is a failure',

'Whether extra-constitutional methods can be adopted in Free India to achieve political ends',

'Whether the action of India in Goa has affected India's prestige in inter-national circles.'

A symposium was conducted by the club on 'മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ ആധുനിക വികാസങ്ങളും അവയുടെ പുരോഗതിയും.'

At another meeting of the club 'the future of the various political parties in India' was discussed. The speakers represented different parties in India.

The College Union conducted competitions in Essay-writing (English, Malayalam and Hindi), Extempore speech (English and Malayalam), short story writing (English and Malayalam), General knowledge, Composition in Verse (Malayalam), drawing and music (light and classical).

On the Onam Celebration Committee for Ernakulam District Shri K. George Mathai represented the College Union.

We express our heartfelt thanks to the members, teachers and friends for their willing co-operation and helpful support for the successful functioning of the College Uuion.

Rev. A. A. Pylee, the staff representative with his valuable guidance helped us in all our activities. We express our deepfelt gratitude to him for his meritorious service.

While looking back to the successful working of the College Union we are filled with pleasant feelings and joyful memories which will never fade from our hearts. We wish the College Union every success in the years to come.

K. George Mathai,
Secretary.

THE SOCIAL SERVICE LEAGUE 1961–'62.

President :	Sri P. G. Kesavan Potti, M. Sc.
Treasurer :	Sri K. Govindankutty Menon, M. Sc.
Secretary :	Sri V. M. Mathew.
Joint Secretary :	Sri Abraham Varghese.

The Social Service League of the College was founded for the purpose of rendering timely and needed help to the poor and the destitute especially those living in the neighbourhood of the College. It also aims to instil in the minds of the young people the spirit of selfless service, dignity of labour and a sense of responsibility towards their unfortunate brethren. These objectives were sought to be realized through the various activities of the League during the past year.

This year's activities of the League commenced with the relief work in connection with the flood, which occurred with unprecedented severity in the early

part of the year. Because of the flood many were rendered homeless and had to be moved to places of safety; the Social Service League came to their rescue. More than 800 persons from different families (and their animals) were housed in the various buildings of the College. Besides, we were able to provide them with food, clothing and the necessary medical facilities for about 6 days.

Among the regular activities of the League may be mentioned the work of thatching huts, distributing cloths and milk and giving medical as well an financial aid to the needy. A number of houses were thatched, the members contributing free labour; and some were provided with thatching materials.

As usual the mess servants club continued its operation this year also, which provided newspapers, weeklies, and recreation facilities to its members. The annual sports meet for the mess and College servants and for the children in the locality, scheduled to be held on the Independence Day, had to be postponed on account of the rains. It was held on the Republic Day. Dr. M. V. George presided and gave away the prizes. The League also provided educational help to a few deserving students, in the form of fees and allowances for books. Since the social service League Library and Reading Room were shifted to our new building last year, they continued to function with increased vigour.

The women's department of the League was equally active. Among their activities may be mentioned the work of collecting cloths from students for distribution to the poor, visiting hospitals etc. Under their efficient supervision milk was regularly distributed to the poor children 3 to 4 times a week. Their contribution to the flood relief work also deserves special mention.

All the staff and students of the College are members of the Social Service League. As in the previous years the sources of income were the regular contributions of its members and the annual variety entertainments. Regular contributions were received from the hostel messes, the amount being raised by the students' forgoing a part of their food. In connection with the annual variety entertainments, the Social Service League Dramatic Club staged a drama "[illegible]" by N. P. Chellappan Nair. Yet another source of income was the refreshment stall conducted on the college sports day, which was a good success.

We close this report with a word of appreciation to the members of the League and the general public, but for whose enthusiasm and generous support, our efforts would not have been a success. To them we extend our hearty thanks.

A summary of the statement of accounts of the Social Service League for the year 1960-'61 is given below.

Union Christian College Social Service League Statement of accounts.
1st June 1960 to 31st May 1961.

Income	Rs.	nP.	*Expenditure*	Rs.	nP.
1. From variety entertainment	1275	07	1. Medical aid and Hospital visiting	415	05
2. Contributions	72	00	2. Economic relief	419	62
3. Contribution from members of the hostel messes forgoing part of their food	736	32	3. Thatching help	567	84
4. From refreshment stall on sports day	61	68	4. Mess Servants Club & Library	94	94
5. Miscellaneous	9	01	5. Educational aid	162	48
6. From Reserve Fund	1128	92	6. Printing Postage etc.	38	50
			7. Photo & Prize distribution in connection with the entertainment	35	78
			8. Miscellaneous	16	87
			9. Flood relief work	169	74
			10. Noon feeding & milk distribution to poor children	69	68
			11. Social Service League building & furniture	1292	50
Total	3283	00	Total	3283	00

Audited and Found Correct. K. P. Mathew, M. A. *(Sd.)*

P. G. Kesavan Potti *President.* V. M. Mathew *General Secretary.*

REPORT OF THE STUDENT CHRISTIAN FELLOWSHIP—1961.

Treasurer: Dr. V. K. Alexander
President: Mr. M. I. Itty
Secretary: Mr. V. K. Koshy

The Student Christian Fellowship of the college is an affiliated union of the Student Christian Movement of India. The aim of the Fellowship is to deepen the christian faith of the college community, and to encourage its members to be completely loyal to their own churches. The S. C. F. witnesses to Jesus Christ through worship, Bible Study, Evangelism, Sunday School, Social Service etc.

The Fellowship had 313 members this year. Distribution of Bible and Christian Literature, Bible Reading Fellowship Notes, the magazine "Aikya" and the publication of Thought for the week" formed part of its literary activities. Two Sunday Schools and 15 Bible Study

Groups were organised this year. "Thought for the week" is widely appreciated by its readers; we were sending 500 copies of it to the S. C. M. unit of North Tamilnad for distribution there, in response to their request. The S. C. M. unit of Trivandrum is reprinting and publishing the "thought for the week" there. This year the Fellowship conducted 4 book-sales. Altogether 23 meetings were conducted when speeches and symposia were held on various subjects of interest to students. Four missionary groups from this college visited the Asram high school, Perumbavoor, St. Thomas High School, Keezhillam, Baker Memorial High School, Kottayam and the Mahilalayam High School, Alwaye. They spent two days with the students there, organising meetings and witnessing to Christ. Four students from this union attended the Provincial Camp held at Mavelikara.

The Most Rev. Juhanon Mar Thoma, The Rt. Rev. Gnanadasan, The Most Rev. Pethros Mar Osthathios, the Rev. Bruce W. Jones, the Rev. Dn. Paul Varghese, Mr. G. R. Karat and Mr. William Miller were the distinguished guests of the S. C. F. of the year 1961.

We are thankful to the principal, the treasurer and the members of the staff for their valuable guidance and service.

REPORT OF THE DAYSCHOLARS' ASSOCIATIONS FOR THE YEAR 1961–'62.

The Senior Dayscholars as usual had a year of activity. The elections for the various offices of the Association were held in July 1961 and Mr. A. K. Chandrasekharan Nair of Class III Maths., was elected secretary with B. Sreedhara Menon (class III), K. A. John (class III), M. G. Venugopal (class II) and Samuel K. John (class II) as his co-workers. This year the Association had greater achievements than the previous years. Mr. R. Krishnan Nair, a member of this Assn., represented Kerala NCC circle in the Republic day Parade held at New-Delhi and we are proud to say that he was one among the four who were selected for NCC., O. T. U. Mr. K. A. John participated in the NCC neighbouring state camp held at Andhra Pradesh. Mr. John Thomas won the prize for the best actor in a drama competition held at Ernakulam. Mr. A. K. Chandrasekharan Nair, the best actor of this college, who belongs to our Association represented the Kerala University, in the Inter University Youth Festival held at New-Delhi, in the year 1961–'62. We are very proud to announce that the college badminton Team, which won the inter-collegiate Trophy, is really a team of this Assn. Mr. George Zacharia, the college champion of this year is a member of this Association. The members of this Assn. together with the Tagore Hostel won the runners' up Trophy and they were the winners of the intra-mural cricket Tournament.

We are quite confident in the ability of our president Sri Govindankutty

Menon and we are sure that this Assn. will flourish under his able guidance.

The Junior Dayscholars' Assn. had Mr. P. B. Surendranath as its Secretary and the following were elected committee members, P. Mohanachandran (class I) and Oommen George (P. U. C.).

The Assn. had an year of vigorous activity. Mr. B. John got the first prize in 800 meters in the Inter-collegiate sports meet and it is notable that the only first prize this college could get was this. Junior Dayscholars' and Chacko Hostel won the maximum number of points in the Annual sports. This Assn. provided its members with a number of weeklies and dailies. Mr. P. K. Narayana Menon is mainly responsible for the achievements of this Association.

Women Dayscholars' Association had 230 members who come to about 42% of the total number of Dayscholars. The association had a useful year of activity under the able guidance of Miss Elizabeth Joseph. Miss Aley T. Thomas of class III Physics was elected secretary unanimously. Misses. Kusumam (P. U. C.), Rugmini (classI), K. Indira (classII), and P. L. Saradamani (class III) were elected class representatives. Miss Rosy Thomas was elected representative to S. S. League and Miss Gigy Andrews to the athletic Association.

Coming to the Achievements of the Association, Miss Aley T. Thomas represented the state, in the 12th National Basket ball Championship. This year also Miss Gigy Andrews, Sosakkutty Oommen and Miss Aley T. Thomas of our Association are members of the District Basket Ball Team. This year also, the literary competitions were held. This Association Provided many weeklies and dailies for its members.

We wish this Association all success in the coming years.

Secretaries A. K. Chandrasekharan.
P. B. Surendranath.
Aley T. Thomas.

REPORT OF THE PRE-UNIVERSITY FORUM 1961-'62.

This year, the activities of the University Previous Forum began with an election meeting arranged to give the candidates, competing for the various posts of the Forum, an opportunity to express their ability as speakers and to introduce themselves to the voters. They spoke on the subject "കലാലയ ജീവിതം നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ". In the well contested election that followed, only people with real merit could come out victorious. Sri. P. K. Kunjumohamed was elected secretary. Sri. K. V. George, Sri. V. U. Seemon, Sri. George Thomas Mundappally and Sri. Joseph Thomas were elected representatives of the batches A, B, C and D respectively. Kumari Raniamma K. Thachil represented the women students on the Forum Committee.

On the 16th of August 1961, the activities of the Forum were formally inaugurated by Mrs. Annie Thayyil, Advocate, Ernakulam. The inaugural meeting

was presided over by Sri. T. B. Thomas, our Principal.

This year we were able to conduct several meetings and debates. We discussed important subjects like "ഇന്ത്യയുടെ വിദേശനയം തികച്ചും നിഷ്പക്ഷമാണ്", "ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം മാതൃഭാഷയിൽക്കൂടെ വേണം" etc. The House accepted the first proposition and rejected the second. Our debates were parliamentary in style. We were able to conduct a mock "Election" Propaganda meeting in which spokesmen of the leading political parties of India spoke presenting their election manifestoes" In the voting that ensued the congress party was voted to power. Some of our meetings were presided over by Dr. M. V. George, Sri. M. V. Kurian and Dn. K. P. George.

The following competitions were held under the auspices of the Forum

1. Elocution—English and Malayalam
2. Essay writing—English and Malayalam
3. General knowledge. test.

On January 20th, 1962, we went on an excursion to "Thekkady". About sixty students participated in the excursion and we have a lot of joyful memories of that very interesting and useful e x cursion.

On the whole we had a very useful and profitable year of activities. We are greatly thankful to the college authorities especially to our principal for providing us with all the facilities for the activities of the Forum. We are greatly indebted to our president Rev. Dn. K. P. George for his valuable advice and guidance.

While bidding "good-bye" to our Alma mater with happy and solemn memories, we wish the Forum a successful and glorious future.

P. K. KUNJUMOHAMED,
Secretary.

HISTORY AND ECONOMICS ASSOCIATION

President: Dr. M. V. George.
Secretary: Jose Xavier (III B.A.)

Dr. M. V. George was the president of the Association. This year's activities commenced as usual with the election of the Office Bearers of the Association. Mr. Jose Xavier of the III B. A. was elected as the Secretary. Miss Annieamma Titus of the III B. A. was elected as the women's representative and M/s K. I. Jacob, Jose Kurien and P. J. Augustine were elected representatives of class III, II and I respectively.

The inauguration of the activities of Association took place on the 14th of August 1961 with Sri Jose James M. A., presiding over the day's function. The inaugural address was delivered by Sri T. O. Mathew M. A., of St Thomas College, Trichur.

On 6th october 1961, a symposium on "National Integration" was conducted. Rev. A. A. Pylee M. A., head of the dept. of Economics occupied the chair on the occasion. It was really an interesting one and many students took active part in it.

The Association arranged an excursion to Malambuzha on 4th November 1961. About 40 students joined the excursion and we had a very pleasant time at the Malambuzha dam. We returned to the college on the next day.

During the christmas holidays we conducted a survey on "Community Projects and Agricultural Information." It helped the students very much to understand the various problems of the agriculturists and the service of the N. E. S. Blocks to the rural communities. The result of the survey will be published in due course.

On 11th January 1962 we conducted a farewell meeting in honour of our lecturer Sri Jose James who left the institution to take up work in the State Bank of India.

On 19th January 1962 a lively debate on 'India's Foreign Policy' was held under the auspices of the Association.

Another symposium on "European Common Market" was also held in the first week of February.

Before I conclude, I take this opportunity to convey my heart-felt gratitude to our esteemed president Dr. M. V. George who has rendered immense service to the Association. My thanks are also due to our respected principal, the head of the dept. of Economics and other lecturers for their valuable guidance and help.

Wishing all success in future to the Association I conclude.

Jose Xavier,
Secretary

THE PHYSICS ASSOCIATION REPORT

The Association was inaugurated by Mr. C. V. Sethunathan, Principal of Sri Sankara College, Kaladi. One ordinary meeting was held when a paper on Atomic Energy was read. An excursion to Malampuzha was organised for the members of the Association.

The M. Sc. students had regular symposia every alternate week.

REPORT OF THE MATHEMATICS ASSOCIATION

The activities of the Association for the year, were inaugurated by Shri. N. V. Subramonia Iyer, Retired Principal, Law College, Ernakulam, at a meeting presided over by Professor T. R. Anantharaman.

One ordinary meeting was held during the year when Miss Sosakutty Oommen read a paper on the planet, Mars.

[A paper on the cycloid and the catenary is in preparation].

Shri C. P. Venugopalan Nair was the secretary of the Association for the year.

K. P. Mathew
President,
Mathematics Association.

BOTANY ASSOCIATION

Report of the year 1961—'62.

president : Mr. T. C. Joesph M.A.

Secretary : Miss Padmakumary K. (classII)

Class Representatives :

class III Miss Sosamma Mathew.

class II Miss Annamma Abraham.

class I Mr. George Mathew.

The Association had an year of useful activities. The inaugural meeting of Botany Association was held on 26th October 1961 with Mr. T. C. Joseph, M. A. in the chair. Rev. Antony Mukkath Ph. D., S. T. L. D. D. C. L. of St. Albert's College, Ernakulam gave the inaugural address.

In the first ordinary meeting of the association held in November 1961 Mr. Abraham Varghese M. Sc. delivered a speech on "Absorption of mineral salts in plants."

In addition to this the Association held meetings at which subjects of botanical interest like "Insectivorous Plants", "Sensitivity of Plants", "Mendel's work in Biology" etc. were disscussed.

Under the auspices of Botany Association we gave a send-off to Sri O. M. Mathen on the eve of his departure to U.S.A. for higher. studies Miss. Subhadra our beloved lecturer left us in October 1961 to join The Sree Kerala Varma College, Trichur. A special meeting was arranged by the Association to bid farewell to her.

The Association is now planning to arrange an Excursion for the members.

Padmakumary K.
Secretary

PHILOSOPHY ASSOCIATION REPORT

President : Dr. V. K. Alexander.

Secretary : Mr. Idicula Samuel.

Committee Members :

Rev. A. P. Jacob
Miss Mariamma
Miss Mary Jacob

The inaugural meeting of the association was conducted on 26th August 1961. Prof. C. P. Mathew presided over the meeting. Rev. V. V. Alexander gave the inaugural address. We had altogether twelve meetings during this academic year up to 30-1-'62. At each meeting a paper concerned with either Philosophical or allied topics was read and fruitful discussions took place. We had a debate on 'Private sector and Public Sector.' Most of the members of the association participated in it.

The following papers were read during the year.

1. Introspective data — Mr. Idicula Samuel.
2. The values of Indian Philosophy— Miss T. K. Sheela.
3. The quintessence of the upanisads— Sri G. Viswanatha Pillai, M. A.
4. The concept of Maya—Rev. A. P. Jacob.

Wishing all success to the Senior members and the association in future I conclude.

Idicula Samuel,
Secretary.

REPORT ON THE LIBRARY FOR THE YEAR 1961–'62

On the day of the last report, the number of books in the Library was 12,574. Since then 464 volumes have been added to the various sections, bringing the total number to 13,038.

The College has been subscribing to 50 periodicals during the year. A number of periodicals are also received gratis.

Among the books added this year, special mention may be made of "Compton's Pictured Encyclopedia" in 15 volumes received as a gift from the University Grants Commission and the 25 volumes of the "Library of Christian Classics" series purchased for the Theology section. As in previous years, the Christian Literature Fund is paying for the books bought for the Theology Section of the Library.

A gift of about 40 books has been received from the United States Information service for our "Junior Library." The British Council is subscribing to 3 periodicals for our Reading Room.

The allotment for the Library in the college budget this year, is Rs. 3000/– as usual.

The College is continuing its membership in the British Council's Text-book Lending Scheme.

The Chemistry Section of the Library which had been housed in the Chemistry Department with the Department in charge of the issue of books, has now returned to the main Library.

Sri O. M. Korula, Assistant Librarian, has been away on study leave during the year. He is undergoing the newly started degree course in Library Science of the Kerala University.

Miss N. M. Aleyamma B. Sc. and Sri K. S. Viswambhara Das B. A, both old students of the college, are on the Library Staff this year.

Librarian

PLANNING FORUM

Report of the Activities during the Year 1961–62.

President : Sri M. V. Kurien M. A.
Vice-President : Mrs. Anna Verghis M. A.
Secretary : Sri Abraham C. Koshy.
Joint Secretary : Sri George Zachariah.

With the admission of members in July 1961 the Forum began to function. 172 students including 59 women joined the Forum. The elections followed. Sri Abraham C. Koshy class II Economics was elected secretary and the following students were elected to the committee to represent the various groups.

Messrs : C. K. Philip, George Zachariah, John Thomas, P. J. Thomas, C. John Philip, T. K. Paul, Miss

Annieamma Titus, Susan E. John and Grace Kurien.

The following persons were co-opted to the committee. Messrs: V. M. Mathew (Secretary Social Service League), Verghis K. John, (Secretary P. F. 1960-1961) K. Govindankutty Menon, M. Sc., Koshy Itty Iype, M. Sc., M. V. George M. A. M. S. Phild., Jose James M. A., Dn. K. P. George M. Sc., Miss: M. Subhadhra M. Sc., Miss S. Kamakshy Ammal M. Sc., and Mrs. Anna Verghis M. A. In the course of the year Messrs: Koshy Itty Iype and Jose James, Miss M. Subhadhra and Miss S. Kamakshy Ammal left the college and in their place the following were co-opted to the committee, Messrs: K. K. George M. Sc. and M. C. John M. A., Miss K. Sakuntala Devi M. Sc., and Miss T. Bhaghavathi Ammal M. Sc.

The members of the Forum were divided into nine groups and each group was put in charge of a staff member for the effective operation of the various activities.

The activities of the Forum for the year were formally inaugurated by Sri P. T. Chacko Honb'le Minister for Home Affairs, Kerala on 30th Sept. 1961. Even before the formal inauguration the Forum began to function. The principal activities undertaken by the Forum during the year under review are the following:—

Construction Work

In September 1961, the Forum under took the improvement of the village road leading to the Women's Hostel of the college from the Alwaye-Parur Road. The total cost of the repair was Rs. 800/- and half of it was met by the Karumalloor Panchayat. The Forum takes this opportunity to thank the panchayat committee for the financial help it had rendered and the encouragement it had given.

Social Service Camp

A Social Service camp was held for the members of the Forum on 16th and 17th February 1962 at Thottumugham.

Socio-Economic Survey

On 20th January 1961 fifty members of the Forum in different batches and under the guidance of the members of staff took a sample survey of about two hundred houses in different parts of the Karumalloor Panchayat. The survey covered the study of income, size of the family consumption habits, health facilities, attitude towards N. E. S. Block, Panchayat etc. of the families of this area.

Small Savings Drive

In connection with the National Plan Day celebrations some members of the Forum went to a house to house drive for collection and publicity for small savings.

National Plan Day Celebrations

The National Plan day was celebrated on 7th Nov. 1961. The celebrations began with the flag hoisting by Sri T. K. Chakkunni I. A. S., General Manager T. C. C. at 9-40 a. m. In the meeting that followed Prof. T. C. Joseph presided

and Shri T. K. Chakkunni addressed the students and staff of the college. A symposium on Five Year Plans by women students and a debate on the role of private sector by both men and women students were held in the fore noon. Essay and extempore speech competitions were held in the after noon.

Meetings; Debates; Spmposia etc.

The members used to meet for debates, discussions, Symposia etc.

The field Publicity Officer, Trichur, was kind enough to conduct a very good film show on the five year plans in November 1961. Sri Abraham Koshy, Secretary of the Forum and Sri V. M. Mathew, a member of the committee attended the Plan Publicity Seminar held at Ernakulam in December 1961. A team of five women students visited the Mahilalayam in November and spoke on Five Year Plans.

Notable Achievements of the Forum

Sri K. K. George a member of the Forum won the first place in the All-India Essay competition conducted by the Planning Commission in connection with the National Plan Day 1961.

Sri Verghis K. John a member of the Forum has been taken to the State Executive committee of the Planning Forum which was reconstituted by the Government of Kerala in 1961. He is one among the two student representatives in the committee.

The Forum is awarded a grant of Rs. 500/- to undertake an excursion to near by plan project areas. Our Forum is the only one in Kerala to enjoy this award and is one among the fourteen forums in India to get this special gift. The excursion will take place in March 1962.

The activities of the Forum would have been much more successful if the central and state govts. had given the usual grants to the Fo um. It is learnt that the Forum is to be given a grant of Rs. 400/- and the share of Central Govt. is entrusted with the State Govt. Because of the negligence of the State Govt. the grant was not disbursed to the Forum. The forum is grateful to the Principal and the members of the staff particularly to those who were in the committee for their help and guidance.

Abraham C. Koshy,

2-3-1962 *Secretary.*

ATHLETICS

Women

Sports Club

Captain: Kumari V. I.

Hurrah! to our sports club. It is with a sense of pleasure that we present a condensed account of the various activities of our club. The year dawned with success. In the Inter-Class Sports meet held in the beginning of the second term several of our athletes took part and they showed great team spirit and seemed very enthusiastic. In the meet class II won creditable success and proudly carried off the cup.

The Alwaye Municipal ground was another field to display our talents. Several of our young women participated and they were awarded certificates of merit

Jan.13th was a Red letter Day. The grounds were bustling and ringing with the chatter and laughter of young voices, eager and enthusiastic. Several of us stepped into the field bubbling with vigour. There were several events and the Women's Hostel team triumphantly bore off the standard of victory and was awarded the Rolling Cup, Miss V. I. Kumari was the college champion for the year.

In the Inter-collegiate Athletic meet of the Trichur Zone, several of our athletes took part and they were all selected for the Inter-Zonal meet.

I would be failing in my duty if I do not thank Mr. C. P. Andrews and Miss C. L. Ittyanam for all the help rendered us. Our victory was largely due to the work they did silently behind the scenes.

I use this opportunity to wish all success to the next year's athletes and to the sports club.

Kumari V. I.,
Sports Captain.

TENIKOIT CLUB

Captain : P. V. Baby

As in the previous years the activities of the Tenikoit Club started early in the academic year. All the members took a keen interest in the game.

The Inter-Collegiate Tournament was played in the St. Teresa's College grounds at Ernakulam and we participated in it. Unfortunately we were beaten in the first round.

We are thankful to have had the valuable and able guidance of Miss. Rathi who left us by the end of first term and Miss. Ittianam who rectified this loss, taking charge as the new Directress. I use this opportunity to wish the best of luck to the brilliant junior players who will be in the College next year also.

P. V. Baby,
(Captain)

VOLLEY BALL CLUB

Captain : Gigy Andrews.

A remarkable change has been brought about with the advent of the new year. The University has cut off throw-ball from the list and put in Volley-ball instead.

We conducted the Intramural Volley-ball match—Dayscholars versus Residents. The Dayscholars won the game. Miss S. Rathi Devi left us early this academic year and Miss. C. L. Ittianam came instead. We haven't been able to go much into the field as we have had only four months at our disposal for practice.

We are extremely grateful to Miss. C. L. Ittianam, our Physical Directress and other members of the staff for all the valuable help and guidance given to us.

Gigy Andrews,
(Captain).

BASKET BALL CLUB

Captain : Darley Oommen

We began Basket Ball from the beginning of the year. In the Inter-Collegiate Tournaments we won the University Final.

The Alwaye College team was selected to represent the Ernakulam District and we did very well in the later—District Tournament.

This year has been one in which most of our players have won distinctions. Misses Darley Oommen, Aley T. Thomas, Susan Thomas and M. V. Aisha were selected as State players and they represented the Kerala team in Secundrabad.

Again in Alleppey we won the laurels and weren't we proud to bring back with us the Parambil Velayudhan Pillai cup ? Our opponents were the Trivandrum women's team. In the Kunnamkulam tournament also, we secured the Trophy.

In the Intramural Match the Women's Hostel Team carried off the trophy.

Having won so many matches we have every right to be proud of ourselves. But we do agree that our success was due not to our efforts.

We thank Mr. Sam Joseph, State Coach. He took a keen interest in our well being and has come regularly to help us and under his able guidance we succeeded in getting the Zonal Cup, for three years and this year we won the University Championship too.

THE BADMINTON CLUB

Captain : Annamma Oommen

The club began to function from the middle of July, with much hope and enthusiasm. But unfortunately our dear 'Rathi Chechy' who was our Physical Directress left us at the beginning of the second term. So we could not participate in the Inter-Collegiate Tournaments. Now we are conducting the Intra-mural matches, the most interesting part in the activities of the club. All the members are practising with great zest for the game.

Concluding this brief report, let me utilize this opportunity to thank Miss Ittyanam, our present Physical Directress and the college authorities for their guidance and help in the past year.

Wishing all success for the next year's club.

ANNAMMA OOMMEN,
Captain.

Men

BASKET-BALL CLUB

President : Mr. T. B. Thomas
Captain : „ M. K. Mani

From the very beginning of this year our members showed great enthusiasm in the game. Early this year, as in the other years, we got the excellent coaching of Mr. Joseph Sam, the State Coach. We played several friendly matches. It was a great privilege this year to have a game with a team of India's top-ranking Basket-ballers. We

could keep a fair record in the Inter-Collegiate Tournaments, even though we lost in the Semi-finals. This year also Sri G. Radha Krishnan was a member of the Ernakulam District Basket-ball Team. I cannot forget the name of Sri C. I. Ittoop who represented the Kerala State Juniors.

We are extremely grateful to Mr. T. B. Thomas, our President and Principal, and Mr. C. P. Andrews, the Lecturer in Physical Education, for their valuable guidance.

Wishing all success to our youngsters.

M. K. Mani,
Captain.

CRICKET ASSOCIATION

President : Mr. K. P. Mathew M. A.
Captain : Mr. Thomas Ninan

From the beginning of the year we started regular practice. During the rainy season we could not play any match. In the first term we had some practice matches which helped in selecting a strong team with plenty of new blood. I am confident that next year's Captain can make a good team with these talented players. In the second term we played practice matches with many teams such as Ernakulam Cricketers, Tripunithura Cricket Club, Southern Engineering College etc.

In the Inter-collegiate Tournament our first match was against St. Alberts College, Ernakulam. Unfortunately we lost the match but it was bright cricket. The scoring rate was very high.

Our thanks are due to Mr. K. P. Mathew and Mr. C. P. Andrews for the encouragements given to us.

Thomas Ninan,
Captain.

THE SPORTS CLUB

President : Sri C. P. Andrews
Captain : Sri George Zachariah

The Club started functioning in right earnest soon after the commencement of the academic year. In the Inter-class athletic meet held early in the second term, class II secured the championship. In the Municipal sports meet held at the Alwaye Municipal Stadium, the athletes from our college participated and gave a very good performance. Sri George Zachariah secured the championship.

This year we were fortunate to arrange a dual meet with the Veterinary College, Trichur. It was the first time that such a lively sports match was arranged in the college. In the meet, though the visitors were the victors, we also proved to be strong rivals in all the events.

The College Annual Sports was held on Saturday the 13th of January 1962. In the men's section three teams participated and the combined team of Chacko Hostel and Junior Day Scholars won the Challenge Cup. Sri M. J. Jacob of Holland, Skinner and New Hostels team and Sri George Zachariah of Senior Day Scholars and Tagore Hostel team were the champions. Sri M. J. Jacob established a new college record for the 5000 metres.

We participated in the Inter-Collegiate Zonal athletic meet held at Veterinary College, Trichur, on the 19th and 20th of January 1962 and our team achieved remarkable success. We also took part in the Inter-Zonal athletic meet held at the same Stadium on 29th and 30th of January 1962.

We are extremely thankful to Sri T. B. Thomas, our Principal for the timely encouragement and paternal affection he bestowed on us. We are also thankful to Sri C. P. Andrews, our Lecturer in Physical Education for his sincere co-operation and valuable guidance. I wish all success to the Junior athletes and the athletic club.

GEORGE ZACHARIAH,
Captain.

TENNIS CLUB

Captain: Thomas Verghis.
Secretary: Abraham Verghis.

The Tennis Club began functioning from the second term of the academic year. The club was attended by a lesser number of students compared with recent years. Still, a good many youngsters secured membership and many novices in the game were able to improve themselves.

Determined to create some wonders in the Inter-Collegiate Tournaments we had commenced practice right from the beginning. But we were not able to participate in the Tournaments due to some difficulties such as delay in the election of the office-bearers etc.

The election of the Office-bearers were held in January '62. Messrs. Thomas Verghis and Abraham Verghis were elected the captain and secretary of the club respectively. Practice matches were arranged with Alwaye Y. M. C. A. and other prominent clubs. Home tournaments are soon to commernce and we hope to witness lively contests for the coveted championships. The Intra-mural tournaments are in progress, which also prove to be highly interesting because of the presence of good players.

I am very happy to record our hearty thanks to the authorities for all guidance.

Thomas Verghis,
Captain.

VOLLEY BALL CLUB

We started practicing from the beginning of the year. Though our team composed mainly of young and fresh recruits we could not attract a large number of players. We played some practice matches. In the Inter-Collegiate Volley Ball Tournament we were defeated by St. Thomas College Trichur. Volley ball continues to be an interesting game in our College. The Intra-mural Tournament is in progress now.

We are very happy to record our hearty thanks to the authorities, especially to our president, Dr. P. M. Mathai for his valuable guidance.

Baby John,
Captiain.

FOOT BALL CLUB

President : Mr. C. T. Benjamin.

Captain : C. C. Joy.

The Foot-Ball Club started its activities from the very beginning of this academic year. The Club was much more active this year than in the previous years. We played nearly 30 friendly matches with different Clubs and Colleges and had remarkable victories over some of the best teams. We had the opportunity to play with the Indian Navy, F. A. C. T. Sports Club, Indian Aluminium Club, Amateur's Club etc. Though we were not able to beat them all, those matches were interesting and beneficial to us. We participated in the Ernakulam District League tournament for Foot Ball.

We had a hopeful start in the Inter-Collegiate matches. In the first round of the tournament we beat Maharaja's College, Ernakulam by three goals to one. In the second match we beat the strong St. Thomas College team after a tough fight, which included State and District players, by two goals to one. But in the semifinal we were unlucky to lose against the Veterinary College, Trichur by a solitary goal. Thomas Verghis, C. G. Verghis and C. C. Joy represented our College for the zonal selection of the University Foot Ball team. Joy got zonal selection. The Intramural Foot Ball matches are still going on, which are more exciting and lively than the previous year.

We conducted a successful Foot Ball tour to Madras at the end of the first term, where we played several matches. On the 25th August we started for Vellore, and there we played with the Medical College team and Vellore Blues. On 27th August we left for Madras. We played friendly matches against Madras Christian College, Presidency College, Y. M. C. A. College, Arts College and other local teams. On the whole we had a very useful and profitable tour. Our thanks are due to the principal Mr. T. B. Thomas, Lecturer in Physical Education, Mr. C. P. Andrews and president Mr. C. T. Benjamin who encouraged and helped us in the activities of the club, especially in the successful tour. I avail myself of this opportunity to wish the Foot Ball Club the best of luck in the years to come.

C. C. Joy,
Captain.

HOCKEY CLUB

Our Hockey club began functioning from the very beginning of the academic year. Our players showed keen interest in practising everyday.

As in the previous year, we have taken part in the Ernakulam District League Hockey Tournament. Even though we could not win in the tournament, we proved ourselves to be a stiff opposition to our rivals.

In the Intercollegiate Tournament, we entered the Zone Semi-Finals beating St. Thomas college, Trichur. But we could

FACT has a host of products to offer

.... in the service of agriculture

Ammonium sulphate, NPK fertiliser mixtures, Superphosphate and factamfos (Ammonium phosphate 16 : 20)

... in the service of industry

ANHYDROUS AMMONIA, SULPHURIC ACID, SULPHUR DIOXIDE AND AMMONIUM CHLORIDE

THE FERTILISERS AND CHEMICALS

Travancore Limited.

FACT

first in the field

Regd. Office : ELOOR, UDYOGAMANDAL P. O.

KERALA STATE.

THE STUDENT CHRISTIAN FELLOWSHIP DRAMATIC CLUB
(1961—'62)

Staged : " വിവാഹം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുന്നു "
on 27th July, 1961

Sitting (L. to R.):— M/s. A. K. Chandrasekharan ; A. S. Parameswaran Kartha ; N. Narayanan Moosathu M. A. ; Johny Thomas ; P. Mohanachandran.

Standing 1st Row :— M/s. T. K. Mathew (Convener) ; George Jacob ; Mukundan Menon ; V. K. Koshy (Secretary) ; K. George Mathai.

Standing 2nd Row :— M/s. T. K. Koshy ; M. I. Itty (President) ; C. Alex ; C. John Philip.

C. V. O. R. Krishnan Nair,
Selected to OTU (N. C. C) took part in Republic Day Parade at Delhi.

Cpl. K. A. John and Cadet Joy Mathew, who represented the Platoon in the Camp at Hyderabad.

Student Christian Fellowship Dramatic Club.

A. K. Chandrasekharan,
Our best Actor who took part i Inter University Youth Festiv held at New Delhi.

CHACKO HOSTEL EXCURSION

Members of the Chacko Hostel on an excursion to Thekkady.

"Now 'N' hangs her mantle green on every blooming tree."

"There every bush with N's music rings
There every breeze bears health upon its wings."

SOCIAL SERVICE LEAGUE FLOOD RELIEF WORK—July 1961.

not withstand the opposition of Kerala Varma college, Trichur.

We are greatly thankful to our beloved Physical Director Sri C. P. Andrews, and to our Principal Sri T. B. Thomas, for all the help and encouragement they rendered to us throughout the year.

My best wishes for the members of the club.

P. A. Isaac,
Captain.

BADMINTON CLUB

President : Mr. Varghese Ittiavira
Captain : Mr. Jose Thomas.

The Badminton club started its activities early in the first term. Our players are showing more and more interest in the game. The large number of players coming regularly to the ground points to this fact.

This year's activities of the club had a special feature. We had the opportunity to play several friendly matches with different colleges and clubs. There being no inter-collegiate tournament in Badminton for men, we particiipated in the Fr. Thomas Peter Memorial Tourrament, conducted by Sacred Heart College Thevara, in October 1961. We are indeed justifiably proud, that our team had the rare and enviable privilege of winning the Trophy.

A notable feature of our activities this year was the daily practice. It provided the necessary fillip to young talent.

I wish to record here my sincere gratitude to all those who have co-operated with us in fulfilling our work.

Jose Thomas,
Captain.

NATIONAL CADET CORPS

The beginning of the academic year was marked with the starting of the new NCC Rifle Coy., with an authorized strength of 200. This is in addition to the existing NCC SD Platoon of strength 65. Shri K. Govindankutty Menon after Pre-Commission training took charge of the Rifle Coy. in the beginning of July 1961. Enrolment to the sub-units were made during July-August. Regular training programme commenced in July itself and continued till the middle of February 1962 at the rate of three parades per week. The training programme was satisfactorily carried out and cadets have achieved good standard in drill and weapon training.

During the year under report we had only one regular Army Instructor Hav. Hydrose attached to the Rifle Coy. This is in place of the allotted strength of One JCO and Two NCOs. For NCC SD Platoon there was a visiting Army Instructor. We had a deficiency of arms and equipments for advanced weapon training and field demonstrations. Under these circumstances the achievement of the sub-units during the year is satisfactory.

Some of our cadets distinguished themselves in their service in the NCC and in the academic life. We have among us a College Champion, Captains of teams, Good Sportsmen, Players and also proficient students. Promotions were made to various ranks. CUO R. Krishnan Nair has brought honour to the Platoon by getting selected in NCC O. T. U. He is one among the four from Kerala. He further had the privilege of taking part in the Republic Day Parade at Delhi. Cpl. K. A. John and Cadet Joy Mathew attended the Inter-State Camp at

COLLEGE DAY

(Feb. 13, 1962)

WELCOME SPEECH AND COLLEGE REPORT BY THE PRINCIPAL AT THE PUBLIC MEETING

WECOME SPEECH

Your Excellency, Rev. Fathers, Ladies, Gentlemen and my student friends,

It gives me very great happiness to welcome, on behalf of the staff and students of this college, all our guests who are here with us to-day. I offer a special welcome to our Old Students. The good will and support that our friends and Old Students continue to extend to us give us great encouragement and satisfaction.

I next accord a hearty welcome to Mr. Ramakrishnan, the speaker of the day. Mr. Malayattoor Ramakrishnan, as he is known in literary circles has already established for himself a reputation as a Malayalam writer. He is a distinguished Civil servant of outstanding ability and great promise. You would pardon me if I succumb to the weakness to which teachers are prone and claim him as an Old Student of this college.

It is my proud and happy privilege now to welcome His Excellency Shri V. V. Giri to the college. Sir, we welcome you not only as the Head of the State and the Chancellor of our University but also in your own right as a great national leader.

The distinction with which His Excellency has served the country as a member of the Central Legislative Assembly, Minister of Madras State and later on as

---

Hyderabad. L Cpl. A. J. Isaac has been provisionally selected to the Himalayan Mountaineering Institute.

NCC sub-units took active part in the flood relief work this year. NCC Day was celebrated in November. A Guard of Honour was presented to His Excellency the Governor of Kerala on his visit to this College.

Major K. P. Menon, Officer Commanding, No. 2 Kerala Group NCC Rifles, and Capt. Gopi K. Menon, Officer Commanding III Kerala Bn. NCC, visited the College during the year. We had their guidance and help in all matters. The NCC sub-units are much indebted to them for the same.

Our Principal took keen interest in the organisation and training of the sub-units. We are extremely thankful for all the troubles he has taken for us.

Expressing our deep sense of gratitude to our Army Instructors and the staff of the College Office, I conclude this short report.

JAI HIND.

2/Lt. K. G. Menon.

Minister of Labour in the Central Government, as Governor of Uttar Pradesh and in various other high offices, is well known. Our country will be specially grateful to His Excellency for the leadership that he has given in all matters relating to labour, a leadership which has placed the workers of the country of all political shades under a deep debt of gratitude to him. His wise and original approach to labour problems is born of his long and direct experience as a veteran trade union leader. The value of his contributions to problems of labour in a country entering into a phase of rapid industrialisation cannot be overestimated.

Sir, on behalf of the Union Christian College, I extend to you a most warm and enthusiastic welcome.

The College Report

I shall now present a brief report of the life and work of the college since the last College Day on March 10, 1961.

The Public Meeting on the last College Day was presided over by Dr. K. C. K. E. Raja, Vice Chancellor of the University. Prof. V. Ramanathan of the Sanathana Dharma College, Alleppey, was the speaker at the meeting.

Examination Results and Academic Record.

As usual I shall start the report by giving a summary of the Examination results of the college of March-April 1961. Our results in the University Previous Examination and Pre-Professional Examination were even better than last year's. Of the 239 students presented for the University Previous Examination, 227 passed, 7 in the First Class and 111 in the Second Class. The percentage of passes for the college was 95. Out of the 97 students who appeard for the Pre-Professional Examination 81 passed. 37 of them in the First Class and 34 in the Second Class. The percentage of passes was 83·5.

Results of the B. A./B. Sc. Degree Examination may be summed up as follows :—

Final Year B. A./B. Sc. Degree Exmination.

	No. appeared	*I Class*	*II Class*	*Percentage of passes*
English	134	...	1	80·6
Malayalam	72	...	3	81·9
Hindi	67	...	7	92·5
Economics	25	...	6	76·0
Mathematics	14	2	2	57·1
Physics	40	9	7	75·0

	No. appeared	I Class	II Class	Percentage of passes
Chemistry	29	3	8	86·8
Botany	18	3	4	83·3
Second Year B. A./B. Sc Degree Examinations.				
English	164			64·02
Malayalam	99			75·7
Hindi	67			56·7
General Education.	166			91·5

The second batch of students of the M. Sc. Degree Course in Physics who took their Final Examination in March-April 1961 improved still further upon the record of their predecessors. Of the 12 students who appeared for the Examination 7 passed in the First Class and all the others in the Second Class.

All the students who took the M. Sc. Previous Examination have passed.

All the students of the Junior classes except 7 students of the First Year of the Three Year Degree Course were promoted to the higher class at the end of last year.

The following students of the college have been awarded merit scholarships and prizes this year :—

Mr. Jacob George of Class I (Physics Group) is the recipient of an under graduate scholarship in Physics from the Atomic Energy Establishment.

Mr. Simon Thomas and Mr. K. Unnikrishnan of the M. Sc. Degree class, Mr. T. K. Avirah, Mr. V. K. Rajagopalan Nair, Miss T. K. Suseela and Miss Mary T. Mathew of Class I and Mr. Thomas Abraham Koshy, Mr. M. K. Narayanan Namboodiri, Mr. A. Jeevan Mathew, Mr. V. B. Radhakrishnan and Mr. P. M. Madanamohanan of the University Previous Class have been awarded merit scholarships from the University. Miss Anna Beena Thariath of the U. P. Class is the recipient of H. H. the Maharaja's Scholarship. Miss L. Leela Devi has been awarded the Ammukutty Rajagopalachari Gold Medal on the basis of the M. Sc. Degree Examination of March 1961 and Miss K. Leela (now Mrs. Subramonian) is the recipient of Mr. & Mrs. T. G. Krishna Panicker Prize on the basis of her performance in the B. Sc. Degree Examination of March 1960. Mr. V. I. George has been awarded the Abadan Kerala Kala Samithi Prize and Rajyasevaniratha K. G. Parameswaran Pillai Medal on the basis of his record in Malayalam in the B. A./B. Sc. Degree Examination of March 1960.

Staff.

The Rev. K. S. Abraham, Tutor in English, and Mr. P. Krishna Pillai, Professor in Malayalam, retired at the end of the last academic year.

The Rev. K. S. Abraham joined the staff in 1929. He was thorough, conscientious and painstaking in the discharge of all the duties entrusted to him. As Secretary to the Principal, especially in the formative period of the college, he made a most valuable contribution to the administrative side of the college.

Mr. P. Krishna Pillai has been a member of the staff of the Malayalam Department since 1928. He has been for the last many years the President of the Day Scholars' Association. His widely recognised scholarship and literary attainments have helped to maintain and enhance the prestige which the Malayalam Department of the college has always enjoyed. He served the college with great devotion and distinction. His colleagues and generations of students hold him in great respect and affection. Mr. Krishna Pillai, I am glad to state, has settled down near the college.

Mr. V. R. Varadarajan who joined the college after his retirement from Government service served the college as Additional Professor of English for 5 years till the end of the last academic year. He was a valued member of the English staff and was greatly loved and respected by all his students.

Mr. C. C. Chacko, Head Clerk in the Principal's Office retired after a period of nearly 34 years of loyal and devoted service.

I wish to place on record our grateful appreciation of the loyal and faithful service rendered to the college by all the members of the staff who left the college at the end of the last year or in the course of the present year.

Mr. C. T. Benjamin assumed charge as Professor and Head of the Department of English from the beginning of the present academic year.

Mr. M. V. Kurien attended the Vacation Bible School held in May 1961 at Anandagiri, Ootacamund under the auspices of the S. C. M. and Y. W. C. A.

Mr. C. T. Benjamin attended the 12th session of the All India English Teachers' Conference at Mysore in December 1961 and read a Paper on 'The Religion of Wordsworth.'

Dr. V. K. Alexander attended the 49th Session of the Indian Science Congress at Cuttack in January 1962. He presented a paper on 'A recent case of multiple personality.'

Mr. O. M. Mathen of the Biology Department who was selected as a Danforth Indian Fellow for 1961-62 has joined the University of North Carolina.

Taking advantage of a teaching assistantship in the same University Mr. A. M. Chacko of the Chemistry Department has joined that University for his graduate studies in Chemistry.

Mr. P. K. John of the Physics Department and Mr. K. George Zachariah of the Philosophy Department are continuing their studies in U. S. A.

Mr. A. K. Baby who was engaged in graduate studies in the University of Indiana has recently returned. He is to continue as a Danforth Fellow and a student of the Indiana University for a further period till he completes his work in India on his Doctoral thesis on 'The Communist Rule in Kerala from 1957-59' under the guidance of Prof. Chakravarthy of Calcutta. Mrs. Baby who had accompanied her husband was also engaged in studies and she has received the M. S. Degree in Education.

Courses of Study.

There has been no change in the courses of studies. The courses in Religious and Moral Instruction for all students of the college continued to be an integral part of the college curriculam. All Christian students, except those specially exempted, attend a course in Christian Scripture. There is a special course of Christian Instruction for those who volunteer to attend the course. All the others attend a course of Moral Instruction. All the students of the M. Sc. Degree Course attend a general course of lectures on Religious and Moral Philosophy.

The Rt. Rev. I. R. H. Gnanadasan, Bishop of Kanyakumari, conducted a most helpful mission to the college during the first term.

The strength of the University Previous Class was raised at the beginning of this year from 240 to 320.

Many students who joined the Degree Course this year left the college in the course of the first term. The provision of added facilities for professional courses in the State and outside is drawing more and more students away from the pure Science and Arts Degree Courses.

Miss R. Jagathambika, a former student of this college, has joined the Psychology Research Centre of this college.

College Societies, Clubs and Associations.

A brief report of the work of the College Union will be presented here by the secretary of the Union. Detailed reports of the other Associations, Clubs and Societies will be published in the College Magazine. I shall therefore make only a passing reference to these.

The activities of the University Previous Forum were inaugurated by Mrs. Annie Thayyil. The Forum had a most lively and profitable programme of activities.

The Student Christian Fellowship which is an affiliated unit of the Student Christian Movement of India has once again played a key role in the religious and devotional life of the college through their five-fold programme of Church Membership, Worship, Study, Evangelism and Social activities. The weekly pamphlet 'Thought for the Week' published by the Fellowship has been received with appreciation both here and among the other S. C. M. Units.

With the enthusiastic cooperation of the whole college community the College Social Service League has been able to continue its work of mercy among the poor and needy people of the neighbourhood. Special mention has to be made of the relief work done by the League during the flood in July 1961. As the flood level rose nearly 700 people came to the college for refuge carrying with them their possessions and even their cattle. The College Social Service League immediately organised relief work, under the leadership of the Officers in charge of the NCC Unit and the Rifles Unit and a few other members of the staff. Two hot meals prepared in the students' messes were served for the refugees and other needy people of the neighbourhood every day. Children and sick people were given milk. People suffering from infectious diseases were removed to an isolation room. Dr. M. G. Mathew, an Old Student of the College, voluntarily offered his services for those who were ill.

The College Planning Forum.

The Planning Forum has further consolidated and established its position as one of the most active and worthwhile associations of the college. The activities of the Forum for the year were inaugurated by Mr. P. T. Chacko, Minister for Home Affairs. The National Plan Day was celebrated on November 7, 1961. Mr. T. K. Chakkunni, I. A. S., General Manager of the Travancore Cochin Chemicals, inaugurated the celebrations by hoisting the flag and delivering an address. The work done by the members of the Forum in improving the village road from the Alwaye Parur Road to the College Women's Hostel with the assistance of the local Panchayat is a noteworthy event among the activities of the Forum.

Mr. K. K. George, a member of the Planning Forum, had the distinction of winning the first place in the All India Inter-University Essay competition held in connection with the National Plan Day Celebrations, 1960.

Mr. Varghese K. John of the Forum has been nominated as one of the two student representatives on the State Executive Committee of Planning Forums. Presumably in recognition of the good work our Planning Forum has been doing, our college has been selected as the only college in the State for the award of a grant

of Rs. 500/- from the Planning Commission towards excursions to Plan Project Areas.

Associations.

The activities of the Mathematics Association were inaugurated by Mr. V. N. Subramonia Iyer, Retired Principal, Law College, Ernakulam.

The inaugural meeting of the Philosophy Association was presided over by Prof. C. P. Mathew. The Rev. V. V. Alexander gave the inaugural address.

Mr. T. O. Mathew of the St. Thomas College, Trichur, delivered the inaugural address of the History and Economics Association. The Association conducted a very useful survey on 'Community Projects and Agricultural Information.'

Dr. C. S. Venkateswaran, retired D. P. I., Principal C. V. Sethunathan of Sree Sankara College, Kalady and the Rev. Fr. Antony Mukkath of St. Alberts College delivered the inaugural addresses for the Chemistry, Physics and Botany Associations respectively.

Students of the Post Graduate Course in Physics continued to have symposia every alternate week.

An enhanced emphasis on excursions was noticeable in the programme of work of the various Associations this year.

Mr. A. K. Chandrasekharan of Class III, one of the best actors of the College Dramatic Club, represented the University in the Inter-University Youth Festival at New Delhi.

All the Associations had a very useful period of activity.

College NCC Unit.

In addition to the existing NCC Unit of the college a company of the NCC Rifles was also started in this college at the beginning of the academic year. Mr. K. Govindankutty Menon who had his Officer's training for the NCC Rifles at Kamptee during the summer vacation is the Officer of this new Unit. The strength of the NCC Unit is 62 and of the Rifles Unit 67.

In the absence of Mr. A. M. Chacko, the Officer of the NCC Unit, Mr. Menon is having a general supervision of the NCC Unit also. Mr. R. Krishnan Nair was promoted as Under Officer of the NCC Unit this year. Under Officer Krishnan Nair represented the Kerala Circle at the Republic Day Parade of the year at New Delhi.

The College Library.

The College Library continues to occupy a central place in the academic life of the college. The addition of 464 volumes during the current year brings the total number of books in the library to 13038.

This year again through the kind courtesy of different organisations and individuals we have been receiving several books and periodicals as gifts. Special mention may be made of 'Comptons Pictured Encyclopædia' in 15 volumes received as gift from the U.G.C. The annual gift we receive from the Women's Inter-Church Council, Canada, has helped us to further improve the Theology section of the library. The 25 volumes of the Library of Christian Classics form a worthy acquisition to the college library. A gift of 40 books has been received from the United States Information S rvice for our 'Junior Library.' The British Council has continued to extend to us the benefit of their Text Book Lending Scheme and they have also favoured us with a gift subscription for 3 periodicals.

Mr. O. M. Korula, Asst. Librarian has taken leave this year to undergo the Degree Course in Library Science for the Kerala University.

Athletic Association.

The Athletic Association had a year of vigorous and useful period of activity. The Association has been able to continue to attract large numbers of men and women students to play games regularly in the evenings. The various clubs functioned with enthusiasm and vied with each other in keeping their teams in good trim by constant practice. This year also our Basket-ball players, men and women, had the benefit of receiving coaching from the State Coach, Mr. Joseph Sam. From the point of view of laurels and trophies and wider achievements this year has not been altogether barren. Our Badminton team won the trophy in the Fr. Thomas Peter Memorial Tournament held at the S. H. College, Thevara. Our college was able to contribute 4 players to the State Women's Basket-ball team and one player to the State Boys' Basket-ball team. Our Women's Basket-ball team has brought glory to the college by annexing the trophy in the Inter-Collegiate Women's Basket-ball tournament as well as in two other Women's Basket-ball tournaments, one at Alleppey and the other at Kunnamkulam.

Last year's experiment of dividing the college into well mixed groups for the intra-mural tournament was a little too successful in moderating the over-enthusiasm of participating units and the tournaments were a trifle too tame although the teams were well balanced. In dividing the college into three units for men and two for women we have taken care this year not to break up any hostel or dayscholars' unit.

As usual the Inter-class Sports meet and the Inter-hostel Sports meet were high lights in the life of the college. Captain Gopi K. Menon, Officer Commanding of the 3rd Kerala Battalion, presided over the latter and Mrs. Menon distributed the trophies and certificates. The names of the winners of the tournaments are given below :—

Inter-Class Sports Meet.

Champions :	Class II
Runners-up :	Class III

Intra-mural Tournaments

Men's Section.

Foot-ball	: Chacko Hostel & Junior Day Scholars.
Basket-ball	: Senior Day Scholars & Tagore Hostel.
Hockey	: Holland, Skinner & New Hostel.
Volley-ball	: Holland, Skinner & New Hostel.
Badminton	: Senior Day Scholars & Tagore Hostel.
Tennis	: Chacko Hostel & Junior Day Scholars.
Cricket	: Senior Day Scholars & Tagore Hostel.
Athletics	: Chacko Hostel & Junior Day Scholars.

Women's Section.

Volley-ball	: Day Scholars.
Tennikoit	: Women's Hostel
Basket-ball	: Women's Hostel
Badminton	: Day Scholars
Athletics	: Women's Hostel

College Champions for the Year.

1. Mr. George Zachariah } from the men's section
2. Mr. M. J. Jacob }

and Miss V. I Kumari from the Women's Section.

May I record here our appreciation of the efficient and enthusiastic manner in which the members, Captains and Presidents of the various Clubs organised the activities of the Athletic Association under the able and expert guidance of our lecturer in Physical Education and Physical Instructress.

Grants and Donations.

During the year the college received Rs. 20,033/- as a further instalment of grant towards the Post Graduate Course in Physics.

We have received a gift of about Rs. 2000/- through the Asia Christian Colleges Association, towards the Guest House Fund and Rs. 1355 = 39 from the Women's Inter-Church Council of Canada as contribution to the Christian Literature Fund. We have also received smaller amounts as donation from Old Students and other well-wishers.

The work in connection with the Hobby Workshop is progressing well.

In my last report I had mentioned that the college has not yet been able to provide for our non-resident students even some of the essential amenities they need. I am very happy to report that I have just now received, like a College Day present, a letter from the U. G. C. sanctioning a grant of Rs. 35,000/- for a non-Resident Students' Centre.

I place on record our gratitude to the University, State and Central Governments, the U. G. C. and to all the friends and benefactors of the college who have helped us with their sympathy, encouragement and financial support.

General life of the College.

The strength of the college during the present academic year is 854 consisting of 537 men students and 317 women students. 250 students reside in the men's hostels and 85 students in the College Women's hostel.

The Y. W. C. A. Hostel for women accommodates 64 students.

The various hostels and the three Day Scholars' Associations have been very successful and efficient in organising their community life through their elected committee of representatives under the guidance of their Wardens and Presidents.

We are very grateful to the State Transport Department for the excellent and courteous service which they rendered in affording safe and comfortable travel facilities for the large number of non-resident students coming from their homes to the college daily.

The new block of building was ready for use by the beginning of this new year. It has practically remedied the acute lack of class room accommodation which we have been experiencing ever since the introduction of the Three Year Degree Course.

It is not possible to look back upon the life of the year that is drawing to a close without regrets for the opportunities missed or not made full use of. I believe however that we have also good ground for satisfaction at the work well done and at the friendly cooperation within the college community which made a disciplined, rich and many-sided cultural and academic life possible. I wish to record my deep

appreciation of the good sense and loyalty of the students and the devotion and sense of responsibility of the staff, teaching and non-teaching.

We raise our hearts this day to God in thanksgiving for the many blessings we have received during the past year in spite of our unworthiness and many failures. We also remember with gratitude the founders and benefactors of the college. For us members of the Union Christian College—present and former students and members of the staff—today is also a day for renewed dedication of ourselves in the tasks that lie ahead of us and in the opportunities of service which beckon us.

റഷ്യ–ചൈനാ സംഘട്ടനമോ ?

CHANDY Vailiparampil (old student)

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ആദർശങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്നതും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു കക്ഷി അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുമായ രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങളാണ് ചൈനയും റഷ്യയും. അടുത്ത കാലംവരെ ഈ രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങളും അന്യോന്യം ആത്മമിത്രങ്ങളെപ്പോലെ വർത്തിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ ബന്ധത്തിൽ നികത്താനാവാത്ത ഉടവ് തട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. റഷ്യയുടെയും ചൈനയുടെയും നടപടികൾ സസൂക്ഷ്മം പരിശോധിച്ചാൽ ഈ അന്തരം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. എന്താണ് ഇതിന് അടിസ്ഥാനം ?.

റഷ്യൻ നേതാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ നികിതാ ക്രൂഷേവിനെതിരായി ചൈന കൊണ്ടുപിടിച്ച പ്രചാരണത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കയാണ് ഇന്ന്. അതുപോലെ തന്നെ സോവ്യറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രക്കമ്മിററിക്കെതിരായും ചൈന പ്രചരണം സംഘടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

റഷ്യ ചൈനക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ള റഷ്യൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെയെല്ലാം തിരിച്ചുവിളിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഇന്ന്. അതുപോലെ റഷ്യയിലെ ചൈനീസ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ റഷ്യ നിരോധിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അടുത്ത കാലംവരെ പീക്കിംഗിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന സോവ്യറ്റ്-ചൈനാ ഫ്രണ്ട്ഷിപ്പ് (Soviet China-Friendship) എന്ന റഷ്യൻ പ്രസിദ്ധീകരണം റഷ്യ നിറുത്തലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിനും പുറമെ സോവ്യറ്റ് ചൈന അതിർത്തികളിൽ റഷ്യ പട്ടാളത്തെ തയ്യാറാക്കി നിറുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും "World Peace Council", "World Federation of Trade Unions", "World Federation of Democratic Youth" തുടങ്ങിയ ബഹുജന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും ചൈന റഷ്യക്കെതിരായ നിലപാടാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റല്ലാത്തവരുടെയും ക്രൂഷേവിന്റെ സമാധാന സഹവർത്തിത്വത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നവരുടെയും നേരെ ചൈന ആക്രമണം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നെഹ്റു അടുത്തകാലത്ത് മോസ്കോ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ക്രൂഷേവ് ഈ പ്രശ്നം അദ്ദേഹവുമായി ചർച്ച ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ രിക്കാർഡുകളിൽ ഈ ഭിന്നിപ്പിന്റെ ചരിത്രം വ്യക്തമായിക്കിടപ്പുണ്ട്. എങ്കിലും ആ ചരിത്രം അധികമാരും അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. അതിൽ സമാധാനത്തിനും, സഹവർത്തിത്വത്തിനും ജനാധിപത്യത്തിനും എതിരായ ഒരു ഭീഷണി ചൈനയിൽനിന്നും ഉയർന്നുവരുന്നതു കാണാം. ഈ ഭീഷണിയിൽനിന്നും ചൈനയെ പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ലോക സ്നേഹികളുടെ പരിശ്രമമെല്ലാം ചൈനീസ് പ്രസിഡൻറ് മാവോസേതുങ്ങിന്റെയും (Mao-Tse-Tung) സെക്രട്ടറി പ്രമുഖനായ ടെങ്ങ് സ്യാപിങ്ങിന്റെയും (Teng Hsiaoping) മുൻപിൽ പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

ഭിന്നിപ്പ് മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ

1956-ൽ റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി 20-ാം പാർട്ടി കോൺഗ്രസ്സിൽ വച്ച് സ്റ്റാലിന്റെ വ്യക്തിപൂജ (Cult of personality) യെ അധിക്ഷേപിച്ചത് ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്ക് രസിച്ചില്ല. 1957-ലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ അന്താരാഷ്ട്രീയ സമ്മേളനം ചൈനയെ കുററപ്പെടുത്തിയതും ചൈനക്കു രസിച്ചില്ല. അതിനെ തുടർന്ന് 1958-ലും 1959-ലും ചൈന അവർക്ക് റഷ്യയോടുള്ള എതിർപ്പ് മൂന്നു സംഗതികളിൽ തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി.

1. ഇൻഡ്യാ-ചൈന അതിർത്തിത്തർക്കം

ഇൻഡ്യാ-ചൈന അതിർത്തിത്തർക്കത്തിൽ ഇൻഡ്യയുടെ നിലപാടാണ് റഷ്യ ശരിവച്ചത്. അതു ചൈനയെ ശുണ്ഠിപിടിപ്പിച്ചു. ചൈന ഇൻഡ്യയുടെ വടക്കൻ അതി

ത്തികളിൽ ഏതാണ്ട് 42000 ചതുരശ്ര മൈൽ കയ്യേറിയ വസ്തുത ഇതിനകം പല പ്രാവശ്യം വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

2. *ക്രൂഷ്ചേവിന്റെ അമേരിക്കാ സന്ദർശനം.*

മുതലാളിത്ത രാഷ്ട്രമായ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാവായ ക്രൂഷ്ചേവിനെപ്പോലുള്ളവർ സന്ദർശിച്ചത് റഷ്യക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനും അപമാനകരമാണെന്നാണ് ചൈനയുടെ വാദം.

3. *ചൈനാ–റഷ്യ അതിർത്തി*

സിംഗ്കിയാംഗിനടുത്തു കിടക്കുന്ന സോവ്യറ്റ് കസാക്കിസ്ഥാൻ (Soviet Kazakhistan) തങ്ങളുടേതാണ് എന്ന് ചൈന അവകാശപ്പെട്ടതും ഔട്ടർമംഗോളിയാ —ചൈനയോടു ചേർക്കണമെന്ന് ചൈന വാദിച്ചതും സമ്മതിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ റഷ്യ തയ്യാറായില്ല. ഇതു ചൈനയെ രോഷാകുലയാക്കി.

ക്രൂഷ്ചേവിനെതിരെ അട്ടിമറി

ലെനിന്റെ 90-ാം ജന്മദിനാഘോഷത്തിനു ശേഷം "Long Live Leninism" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു നീണ്ട ലേഖനപരമ്പര ചൈന പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അതു മുഴുവനും റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയേയും ക്രൂഷ്ചേവിനേയും അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് വിനിയോഗിച്ചത്. അതിലും ഗൗരവമേറിയത് റഷ്യൻ നേതൃത്വത്തെ ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നും ഒറ്റപ്പെടുത്തുന്നതിനും സോവ്യറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ ഒരു ചൈനീസ് പക്ഷം (China-wing) രൂപീകരിച്ച് ക്രൂഷ്ചേവിനെ തകിടം മറിക്കുന്നതിനും ഉള്ള ചൈനയുടെ ശ്രമമായിരുന്നു.

1959-ൽ ചൈന അവിടെയുള്ള റഷ്യൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെയെല്ലാം വശീകരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പാരിതോഷികങ്ങളും മറ്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളും അതിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. റഷ്യ അതിനെ എതിർത്തു. ചൈന അതു കൂട്ടാക്കിയില്ല. അതിനെ തുടർന്ന് റഷ്യ അവരുടെ വിദഗ്ദ്ധന്മാരെയെല്ലാം ചൈനയിൽനിന്ന് പിൻവലിച്ചു.

പിന്നീട് സോവ്യറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ബ്രാഞ്ചുകളിലും മെമ്പറന്മാരുടെ ഇടയിലും റഷ്യാ വിരുദ്ധ സാഹിത്യങ്ങൾ ചൈന നേരിട്ടു പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇത് സ്നേഹവിരുദ്ധവും ദ്രോഹപരവും ആയ ഒരു നടപടിയായിരുന്നു. അതിനെ തുടർന്ന് റഷ്യ അത്തരം ചൈനീസ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ നിരോധിച്ചുത്തരവിട്ടു.

ചൈനയുടെ ജിഹാദ് വിളി

ഇത് 1960 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ പീക്കിങ്ങിൽ വച്ചു നടത്തിയ ലോക തൊഴിലാളി സംഘടനയുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ഒരു തുറന്ന സംഘട്ടനത്തിനിടയാക്കി. സോവ്യറ്റ് പ്രതിനിധികളേയും റഷ്യയെ പിൻതാങ്ങുന്നവരെയും ചൈന ശക്തിയായി അധിക്ഷേപിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് ചൈന ലോക തൊഴിലാളി സംഘടനയുടെ ഒരു രഹസ്യ സമ്മേളനം പീക്കിങ്ങിൽ വിളിച്ചു കൂട്ടുകയുണ്ടായി. അതിൽ റഷ്യയെ കരുതലോടെ ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. ഇരുപതാം കോൺഗ്രസ്സിനു ശേഷമുള്ള സോവ്യറ്റ് നയത്തെ ചൈന കുറ്റപ്പെടുത്തി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ വിവിധ ഘടകങ്ങളിൽ നിന്നും സോവ്യറ്റ് വിരുദ്ധ പ്രചാരവേലയ്ക്ക് പരിശീലകരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അതിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഇൻഡ്യയിലെ ഹരേ കൃഷ്ണ കൊണാർ (Hare Krisha Konar)

മോസ്കോയുടെ തിരിച്ചടി

ചൈനയുടെ ദുഷ്പ്രചാരണം സഹിക്കവയ്യാതായപ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻതന്നെ റഷ്യ തീരുമാനിച്ചു. ചൈന തങ്ങളുടെ തെറ്റു മനസ്സിലാക്കി വേണ്ടതു ചെയ്യും എന്ന പ്രതീക്ഷ റഷ്യക്കുണ്ടായിരുന്നു. സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനും സമാധാനത്തിനും തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിരക്കാത്തതാണ് എന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കഴിവ് ചൈന പ്രകടിപ്പിക്കുമെന്നും അവർ വിചാരിച്ചു.

1960-ൽ Cenral Committe മുഖേന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ പ്രമുഖ നേതാക്കന്മാർക്ക് ഒരു മെമ്മോറാണ്ഡം അയച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് പ്രമുഖ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സംഘടനകളുടെ ഒരു സമ്മേളനം ബുക്കാറസ്റ്റ് (Buckarest)-ൽ റഷ്യ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അ

പ്പോൾ റുമേനിയൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ മൂന്നാം സമ്മേളനം നടക്കുകയായിരുന്നു. കേന്ദ്രസംഘടന റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നിലപാട് ശരിവച്ചു. ചൈനയുടെ അധികാര മോഹത്തിന്റെ അപകടം അവർ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുമെന്നു റഷ്യ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അന്തരത്തിലുള്ള ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല.

ബുക്കാറസ്റ്റ് (Buckarest) സമ്മേളനത്തോട് മാവോയ്ക്ക് അടങ്ങാത്ത കോപം ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിനു കലി കയറി. സോവ്യറ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളേയും ക്രൂഷേവിനെ വ്യക്തിപരമായും പരാമർശിച്ച് ഒരു കുറ്റപത്രം ചൈന പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ചൈനയും റഷ്യയും തമ്മിലുള്ള പിളർപ്പിന്റെ അവസാനക്കുറ്റിയായിരുന്നു അത്. ആ കുറ്റപത്രത്തിൽ സോവ്യറ്റ് യൂണിയന്റെ കുറ്റങ്ങൾ കലവറയില്ലാതെ ചൈന എണ്ണിക്കാട്ടിയിരുന്നു. അതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കുറ്റങ്ങൾ ചുവടെ വിവരിക്കാം.

(1) സോവ്യറ്റ് നേതൃത്വം ഭീരുത്വം നിറഞ്ഞതാണ്. ചൈനയുടെ നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് റഷ്യക്ക് ബുഡാപ്പെസ്റ്റിലേക്ക് (Budapest) 1956-ലെ ഹംഗേറിയൻ സംഭവങ്ങളുടെ കാലത്ത് സൈന്യത്തെ അയക്കുവാൻ സാധിച്ചത്.

(2) സോവ്യറ്റ് നേതൃത്വം "സാമ്രാജ്യത്വ പര"മാണ്. അതിന് തെളിവാണ് 1956-ൽ റഷ്യ പോളണ്ടിൽ (Poland) അക്രമം അഴിച്ചുവിട്ടത്.

(3) ക്രൂഷേവ് അമേരിക്കൻ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പുതിയ അവതാരകനാണ്. സാമ്രാജ്യത്വത്തെ ക്രൂഷേവ് ഒരു പുതിയ രൂപത്തിൽ കാണിക്കുന്നു.

(4) ക്രൂഷേവ് ചൈനാ വിരുദ്ധനാണ്. മാത്രമല്ല അതിർത്തി പ്രശ്നത്തിൽ നെഹ്റുവിനെപ്പോലുള്ള ബൂർഷ്വാകളേയും ചതിയന്മാരേയും പിൻതാങ്ങുകകൂടി ചെയ്യുന്നു.

(5) ക്രൂഷേവ് യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് എന്നു പറഞ്ഞു ലോകത്തെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നു. പൂർണ്ണ നിരായുധീകരണത്തിനുവേണ്ടി തെററായും നിഷ്ഫലമായും പരിശ്രമിക്കുന്നു. അതും മുതലാളിത്തവും സാമ്രാജ്യത്വവും നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം നിലനില്ക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്ന യുദ്ധം ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി.

(6) ലോക കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്കന്മാർ തങ്ങളാണ് എന്നു റഷ്യ അവകാശപ്പെടുന്നു എങ്കിലും അവർക്ക് അതിനുള്ള യോഗ്യത ഇല്ല.

മോസ്കോ വീണ്ടും തിരിച്ചടിക്കുന്നു

റഷ്യയുടെ മറുപടിക്കു വേണ്ടി ചൈന കാത്തുനിന്നില്ല. ആ കുറ്റപത്രം ഉടൻ തന്നെ സ്വന്തം അനുയായികളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. ചൈനയിലും മററു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ ഇടയിലും അവർ ഒരു റഷ്യാവിരുദ്ധ (antisoviet campaign) പ്രചാരണം സംഘടിപ്പിച്ചു. റഷ്യ ചൈനക്ക് നല്കിയിട്ടുള്ള സഹായം ചെറുതാക്കിക്കാണിച്ചു. മാത്രമല്ല പലതിലും റഷ്യൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കു യോഗ്യതയില്ലെന്നു കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ മൂലമാണ് ചൈനക്ക് 1959-'60-ൽ സാമ്പത്തിക തകർച്ചയുണ്ടായതെന്ന് അവർ ഉൽഘോഷിച്ചു.

1960 അവസാനം 25000 വാക്കുകൾ അടങ്ങുന്ന ഒരു മറുപടി റഷ്യ തയ്യാറാക്കി. അതിൽ ചൈനയുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളും പരിപാടികളും ശരിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിൽ വസ്തുതകൾ കണക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ച് വളരെ യഥാർത്ഥമായി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരുന്നു. ചൈനാക്കാർ വാസ്തവത്തിൽ യുദ്ധത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നും അക്രമ പ്രേമികളാണെന്നും സോഷ്യലിസത്തെ ശക്തിപ്രയോഗം മൂലം നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണെന്നും അട്ടിപ്പിടിയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നവരാണെന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെത്തന്നെ ഇരുങ്കം വള്ളുവാൻ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയിരിക്കുന്നവരാണെന്നും റഷ്യ ആക്ഷേപിച്ചു.

ചൈന റഷ്യയുടെ ഈ മറുപടിക്ക് ഒരു പുല്ലുപോലും വിലവച്ചില്ല. അവരുടെ എതിർപ്പ് പൂർവ്വാധികം ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണുണ്ടായത്.

ഇതാണ് റഷ്യയുടെയും ചൈനയുടെയും ഇന്നത്തെ നില. ചൈനയുടെ ഈ വമ്പ

നാപരമായ നിലപാട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തോടു മാത്രം ഉള്ളതല്ല. ചൈന ഇൻഡ്യയെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കയാണ്. ഇൻഡ്യയുടെ വടക്കേ അതിർത്തിയിൽ 43000-ത്തോളം ചതുരശ്രമൈൽ ഇന്ന് ചൈന ആക്രമിച്ച് കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. ചൈന ലോക സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒരു പങ്കു വഹിക്കുമെന്നുള്ള ലോക രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷകളെ തട്ടിത്തകർത്തുകളഞ്ഞു.

[Courtesy to *BLITZ*]

" കപടലോകത്തിലാത്മാർത്ഥമായൊരു
ഹൃദയമുണ്ടായതാണെൻ പരാജയം"

By Ibrahim M.A. (ii Philo.)

By GRACY VARGHESE, *Class I Maths.*

COLLEGE CHAMPIONS FOR THE YEAR

Men Section :— M. J. Jacob, College Champion and Winner of the Kandathil Eapen Memorial Cup.

George Zachariah, College Champion and Sports Captain for the year.

Women Section :— Miss V. I. Kumari, Class II.

THE COLLEGE CAPTAINS (MEN) 1961–'62

Sitting (L. to R.):— M/s. P. A. Issac (Hockey); Thomas Varghis (Tennis); C. C. Joy (Foot-ball); George Zachariah (Athletics); Baby John (Volley ball).

Standing (L. to R.):— M/s. Thomas Ninan (Cricket); M. K. Mani (Basket ball); Jose Thomas (Badminton).

College Champions for the year.

College Captains.

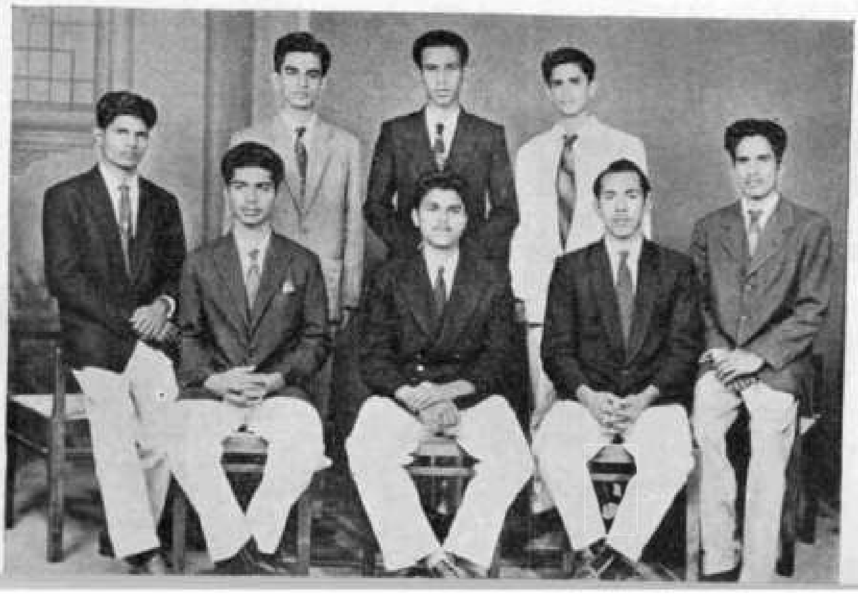

ON THE SPORTS DAY—Jan. 13, 1962.

The tape is not far ahead

Our Triple Jumper in Action

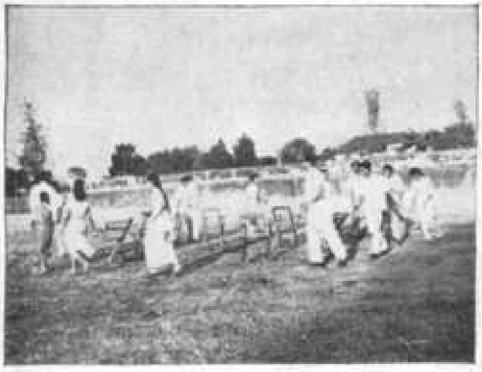

The most interesting item
(Staff Musical Chair Competition)

The Javelin flies high

The beginning of the end
(Sri C. P. Andrews escorts back Captain, G. K. Menon after the flag retreating Ceremony. Mrs. Menon who distributed the prizes can also be seen in the picture.)

An athlete's dream
(Mrs. G. K. Menon distributing Certificates).

പാഴ്ക്കിനാവ്

(Sushila Thampi T. K. Class i Chem.)

ആററിൻ കരയിലെ വെൺമണൽത്തിട്ടിൽ ഞാ-
നൊററയ്ക്കൊരന്തിയിൽച്ചെന്നിരിക്കെ,

പൊൽക്കുടമേന്തിയണഞ്ഞു വാനിൽ മതി
പീയൂഷ വർഷം ചൊരിഞ്ഞിടാനായ്.

വെള്ളിനീർപ്പുഴപോലെൻ ചുററിലും നിലാ-
വുള്ളം കുളുർപ്പിച്ചൊഴുകി നിന്നു.

വാനൊളി കാന്തിയിലാറാടി സർവ്വവും
വാനിലും പാരിലുമെങ്ങുമൊപ്പം

മുററുമാ മുഗ്ദ്ധപ്രകൃതി തൻ ചിത്രത്തിൽ
മന്മനമൊന്നായലിഞ്ഞു ചേർന്നു

പാരിപ്പുറമെന്നരികത്തു വാവലും
പുള്ളും നരിച്ചീറും, രാക്കിളികൾ;

തെല്ലകലത്തിലരയന്ന തൻ കാട്ടിലായ്
പല്ലവി പാടുന്ന ചീവീടുകൾ

നിശ്ചലനിസ്തബ്ധ മേദുര സുന്ദര-
മച്ഛസ്ഫടികമക്കൊച്ചാറിനെ,

അങ്ങകലത്തിലന്നില ശിഖരങ്ങൾ
നീഹാരഹാരമണിഞ്ഞാതങ്ങി.

ഏന്തിനോക്കുന്നു തൻ പിഞ്ചുകിടാവിനെ-
യുള്ളുണ്ണ വാത്സല്യമോരമ്മയെപ്പോൽ...

നാകീയ വീണതൻ നാദന്ത തന്ത്രികൾ
നേർമ്മയിൽ മീട്ടുന്ന തെങ്ങോലകൾ....

ദൂരെപ്പുഴ തൻ വിരിമാറിൽ, മീനങ്ങൾ
നീന്തിത്തുടിപ്പൂ, ഹാ! തോഷമഗ്നർ!

മിന്നിമയങ്ങി വിയത്തലങ്ങളിൽ
മിന്നാമിനുങ്ങുകളാത്തമോദം...

സങ്കല്പ സ്വർഗ്ഗത്തിന്നോടക്കുഴലൊലി-
യെന്നന്തരംഗത്തിൽ ഊറി നിന്നു.

ആയിരമായിരം മോഹങ്ങളാശക-
ളായിരം സ്നേഹാർദ്ര നിസ്വനങ്ങൾ

എത്രയോ ദിവ്യ സ്മരണകൾ, മുഗ്ദ്ധമാം
ഭാവിപ്രതീക്ഷകൾ ശോഭനങ്ങൾ!

ആശാപ്രസൂനങ്ങൾ പൊട്ടിവിരിഞ്ഞിട്ടു-
മാനിശ തൻ മൂകശാന്തതയിൽ

വന്നണഞ്ഞു ചലച്ചിത്രത്തിലെന്നപോൽ
രമ്യമാം ദൃശ്യങ്ങളങ്ങനേകം

പുത്തനാമാമ്പലിൻ നുവിതൾത്തുമ്പിലെ-
പ്പുഞ്ചിരിപ്പൂനിലാവെത്ര കണ്ടു!

'രാ'വിന്റെ റാണി' തൻ നുമിഴിക്കോണി-
ലെ-ക്കാണാക്കവിതകളെത്ര കണ്ടു!

എത്രയോ വെൺതാമരകൾ തൻ രാഗാർദ്ര
വക്ത്രത്തിലെച്ചെറുപ്പു കണ്ടു.

ചേലിൽ ശരത്കാല ചന്ദ്രികാ ചർച്ചിത
യാമിനിയെത്രയെൻ മുന്നിൽ വന്നു!

ഒട്ടു സമയമിരുന്നു ഞാനത്തിട്ടിൽ
നേത്രമാറാലകളെച്ചിന്നക്കി...

മേഘക്കുരുന്നുകളംബര വീഥിയിൽ
മോഹനമാല്യങ്ങൾ കോർത്തു ചാർത്തി

മാരിവില്ലിന്നൊളിയാർന്ന സൂക്ഷ്മമാ
മാനത്തെ വാടാമലർ വനിയിൽ

ഫുല്ലപ്രസൂനങ്ങളാം താരകാജാലങ്ങൾ
മന്ദഹാസം പൂണ്ടുനിന്നിരുന്നു....

വാനിനുമപ്പുറമജ്ഞാത ലോകത്തി-
ലാനന്ദ വീചികൾ തിങ്ങും നാട്ടിൽ

സ്വപ്നമണിമയ കൊട്ടാരമുററത്തിൽ
പാഞ്ഞു പറന്നന്നിയെൻ ചേതന......

പാരിജാതങ്ങൾ വിരിഞ്ഞിടും വാടിയിൽ
പൂമ്പാററപോൽ വിരിസൂനങ്ങളിൽ

ചുഴവേ മണ്ടി മധുപാനമത്ത ഞാൻ
കാന്തികിരണങ്ങൾ തൻ നടുവിൽ...

ചിത്രവല്ലിപ്പുഷ്പതാലങ്ങളേന്തിയും,
പത്രഗണങ്ങൾ കുടപിടിച്ചും,

നൽപ്പച്ചനളിർപ്പട്ടടയാട ചാർത്തിയും
നന്മധു തൂകിയും, പുഞ്ചിരിച്ചും,

ചന്തത്തിലാടിയും, മന്ദമായ് പാടിയും,
ചേണുററ ദീപ്തിയിലാറാടിയും-

സൗഭാഗ്യവാപ്തിനാലുല്ലാസ ചിത്തരായ്
മേവിയപ്പൂങ്കാവിന്നോമനകൾ...

സൗന്ദര്യമൂർത്തികൾ, സ്വർഗ്ഗീയ നാരികൾ
സാദരം വന്നെന്നെസ്സല്ക്കരിച്ചു.
സന്തോഷ വാരിധിയിലാവോളം മുങ്ങിയും
സമ്മോഹരംഗങ്ങളാസ്വദിച്ചും
മോഹന സ്വപ്നസരിത്തിന്നലകളിൽ
മാണിക്യത്തോണി തുഴഞ്ഞു നീങ്ങി
യാമങ്ങൾ പിന്നിട്ടതേതുമറിഞ്ഞില
യാതനയേശാതെ ഞാൻ ചരിക്കേ...

അദൃശ്യലോകത്തിൻ രത്ന കവാടങ്ങൾ
ഭദ്രമായ് ബന്ധിച്ചിതെന്റെ നേരേ.
സൗരഭ വാഹി കളിർതെന്നൽ വന്നെന്നെ-
യാരോമൽക്കൈകളാൽ താലോലിച്ചു...
സാന്ത്വനമോതാൻ മറന്നില താരകൾ
സന്തപ്ത ചിത്തയായെന്നെ നോക്കി...
നിദ്രയെൻ കൺകളിൽ നർത്തനം ചെയ്തു ഞാ-
നമ്മണൽത്തിട്ടിനെ വിട്ടകന്നു.

... ...

പൊട്ടുന്ന മാറൊലികൊണ്ടു കുന്നുകളിൽ
പാതിരാക്കോഴി തൻ കൂജനങ്ങൾ
ഞെട്ടിയുണർന്ന ഞാനമ്മോഹ നിദ്രവി-
ട്ടെത്തിയഴലാളുമിങ്ങു വീണ്ടും.
കെട്ടിപ്പടുത്തൊരാഭാവനാ സാമ്രാജ്യ-
മപ്പോടെ മുന്നിൽത്തകർന്നു വീണു

... ...

പിന്നോട്ടുപൂരിതമൂടിപ്പിലെൻ സ്വപ്നങ്ങൾ
വെണ്മഞ്ഞുപോലലിഞ്ഞിറ്റുപോയി...
കോമളമഞ്ജുനീർപ്പൂവിന്നിതളുകൾ
വാടിത്തളർന്നു ഞെട്ടറ്റു വീണു....
തങ്ങിനിന്നായതിൻ ശുദ്ധപരിമളം
തെല്ലിട മാമക മാനസത്തിൽ.

"നേരിട്ടുനിന്നുള്ള സുന്ദരി കണ്ണുകൾ
വേറിട്ട സംഗതികൾകൊണ്ടു ചിരിച്ചുകൊണ്ടാൾ"

By
IBRAHIM M. A. (ii Philo.)

പ്ലാനിങ്ങും പൊതുമേഖലയും

(A. K. Chittazathe Class II Economics)

മൂന്നാം പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയുടെ 16-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽ വളർന്നു വരുന്ന പൊതുവിഭാഗത്തെക്കുറിച്ചു സവിസ്തരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പൊതുമേഖലയുടെ ഉദ്ദേശം ആസൂത്രിത സാമ്പത്തിക വികസനം ത്വരിതപ്പെടുത്തുകയും നമ്മുടെ ലക്ഷ്യമായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് മാതൃകയിലുള്ള സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥിതി കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുകയുമാണ്. വളരെയധികം മൂലധന നിക്ഷേപം ആവശ്യമുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ പലതും, ഗവണ്മെന്റ് മുന്നിട്ടിറങ്ങി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമായിരുന്നില്ല. വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ലാഭം, സ്വകാര്യവിഭാഗത്തിലാണെങ്കിൽ, കുറച്ചുപേരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ ആവുകയും സാമ്പത്തികമായ അസമത്വം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും. നേരെ മറിച്ചു പൊതുവിഭാഗത്തിൽ ലാഭം വർദ്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു പൊതുസമ്പാദ്യമായും നിക്ഷേപമായും രൂപാന്തരപ്പെടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ നിയന്ത്രിതമായ സ്വകാര്യമേഖലയ്ക്കും പ്രജായത്താസൂത്രണവ്യവസ്ഥയിൽ അതിന്റേതായ ഒരു പങ്കു വഹിക്കാനുണ്ടെന്നു പ്ലാനിങ്ങുകമ്മീഷനും ഗവണ്മെന്റും അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്മൂലം സ്വകാര്യമേഖലയും പൊതുമേഖലയും സഹവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സങ്കര സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയാണ് നമുക്കിന്നുള്ളത്. രണ്ടു മേഖലയും തമ്മിൽ യാതൊരു മാത്സര്യവും ഇല്ല. എന്നു മാത്രമല്ല വളരെയധികം സഹകരണം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ രണ്ടിന്റെയും ഒരുപോലുള്ള വളർച്ചയാണു നമുക്കാവശ്യം. 1956 ജനുവരിയിൽ ദേശീയ വികസനകൗൺസിലിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രധാനമന്ത്രി പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എത്രയും അന്വർത്ഥമാണ്. "പൊതുമേഖലയെന്നും സ്വകാര്യമേഖലയെന്നും ഉള്ള വാക്കുകൾ നാം മറക്കുക. എന്നാൽ മറക്കാൻ വയ്യാത്ത ചില വസ്തുതകളുണ്ട്. സാമ്പത്തിക ശക്തി സ്വകാര്യ വ്യക്തികളുടെ കയ്യിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കരുത് എന്നു തന്നെയുമല്ല സാമ്പത്തിക രംഗത്തു വികേന്ദ്രീകരണം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതുമാണ്. എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള കുത്തകയും ഒഴിവാക്കപ്പെടണം എന്നാണിതിനർത്ഥം." ***പൊതുമേഖലപദ്ധതികളിലൂടെ*** പ്ലാനിങ്ങു തുടങ്ങിയതിൽ പിന്നെ പൊതുവിഭാഗത്തിനു നിരന്തരം വളർച്ചയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അടിസ്ഥാന വ്യവസായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റിനുള്ള പങ്കു ദിനംദിനം വർദ്ധിച്ചു വരികയാണ്. തുടർച്ചയായുള്ള മൂന്നു പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികളിൽ പൊതുമേഖലയുടെ പങ്ക് കാണിക്കുന്ന താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പട്ടികയിൽനിന്ന് ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്.

	പൊതുമേഖല (കോടി ക.)	സ്വകാര്യമേഖല (കോടി ക.)	ആകെ നിക്ഷേപം (കോടി ക.)
ഒന്നാം പദ്ധതി	1560	1800	3360
രണ്ടാം പദ്ധതി	3650	3100	6750
മൂന്നാം പദ്ധതി	6300	4100	10400

അതുപോലെതന്നെ സാമ്പത്തിക ഘടനയെ ഒന്നിച്ചെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ മൊത്തം ദേശീയ വരുമാനത്തിൽ സർക്കാരിന്റെ പങ്ക് 1951-ൽ വെറും 6% ആയിരുന്നതു 1958-ൽ 9 % ആയി വർദ്ധിച്ചു എന്നു കാണാം. പ്രതിരോധ വകുപ്പൊഴിച്ചുള്ള പൊതുവിഭാഗത്തിൽ തൊഴിൽ നില 1951-നും 1958-നും ഇടയ്ക്ക് 24.16 ലക്ഷം എന്നതിൽനിന്നും 34.78 ലക്ഷമായി ഉയർന്നതും പൊതുമേഖലയുടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന പ്രാധാന്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ഇത് ഇൻഡ്യയിലെ മാത്രം കാര്യമല്ല. മുതലാളിത്ത വ്യവസ്ഥിതിയില്ല

ള്ള മിക്ക രാജ്യങ്ങളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാണ്. പീർ ജെക്കോബ്സന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മിക്ക രാജ്യങ്ങളുടെയും ദേശീയ വരുമാനത്തിൽ പൊതുവിഭാഗത്തിന്റെ പങ്കു ഗണ്യമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1914-നു മുമ്പ് 6 % മുതൽ 10 % വരെയായിരുന്നതു് ഇപ്പോഴേതാണ്ടു 30% ആയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. 1954-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് അമേരിക്കയിൽ ആകെ തൊഴിലാളികളുടെ 15% വരുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ വ്യക്തി വരുമാനത്തിന്റെ 17% സർക്കാരിൽനിന്നു് ഉത്ഭവിച്ചതുമാണ്.

ഇൻഡ്യയിൽ പൊതുമേഖല വളർന്നുവരികയാണെങ്കിൽക്കൂടെയും അതു് ഇപ്പോഴുള്ള സ്വകാര്യ മേഖല വളരെയധികം പ്രാധാന്യം വഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഏതാണ്ടു 90% വരും അതിന്റെ പങ്ക്. നമ്മുടെ ദേശീയ വരുമാനത്തിന്റെ വലിയ പങ്കു കൃഷിയിൽ നിന്നും അതിനോടനുബന്ധിച്ച സംരംഭങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ് എന്നോർക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒട്ടും തന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല. കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷത്തെ വ്യവസായ വികസനം കൃഷിയെ ഒട്ടും തന്നെ കുറച്ചിട്ടില്ല എന്നു തന്നെ പറയാം. അതുതന്നെയുമല്ല സംഘടിതമായ വ്യവസായ രംഗത്തുപോലും സ്വകാര്യമേഖലയാണു മുന്നിട്ടു നില്ക്കുന്നതു്. 1960 മാർച്ച് 3:-ന് ഇൻഡ്യാ ഒട്ടാകെ 125 ഗവണ്മെന്റ് ജോയിന്റ് സ്റ്റോക്ക് കമ്പനി ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ 2696 സ്വകാര്യമേഖല കമ്പനികൾ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഗവണ്മെന്റു കമ്പനികളുടെ അടച്ചുതീർന്ന മൂലധനം (Fixed Capital) 468 കോടി ഉറുപ്പികയും സ്വകാര്യ കമ്പനികളുടേതു 1125 കോടി ഉറുപ്പികയും ആയിരുന്നു.

മറ്റു രാജ്യങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഇൻഡ്യയിലെ പൊതുമേഖല ചെറുതാണെന്നു മേല്പറഞ്ഞ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷെ സാമ്പത്തിക ഘടനയെ മൊത്തത്തിലെടുക്കുമ്പോൾ ഇതാണ് സ്ഥിതിയെങ്കിലും കൃഷി ഒഴിച്ചുള്ള മറ്റു രംഗങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ പത്തു കൊല്ലങ്ങളിൽ വമ്പിച്ച പുരോഗതി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു തീർത്തു പറയാം. ജലസേചനം, വിദ്യുച്ഛക്തി, ആഭ്യന്തരജല ഗതാഗതം, വിമാന ഗതാഗതം, കാർഷിക വ്യവസായ വായ്പകൾ എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ പുതിയ പുതിയ ഘടകങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു മാത്രമല്ല അവയുടെ ഭാവി നിയന്ത്രണത്തിനാവശ്യമായ സ്ഥാപനങ്ങൾ രൂപവൽക്കരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പ്രവർത്തനക്ഷമത വർദ്ധിപ്പിക്കണം

വളർന്നു വരുന്ന പൊതുമേഖലയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു പദ്ധതികളുടെ വിജയം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ കാര്യമായ പങ്കുണ്ടെന്നു മേൽ പറഞ്ഞതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണല്ലോ. സ്വയം പ്രവർത്തനക്ഷമമായ ഒരു ഘട്ടത്തിലേക്കു നമ്മുടെ സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ സമ്പാദ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും മൂലധനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിലും ഉല്പാദന മേഖലയിലെ വ്യവസായങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃക കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റു വ്യവസായങ്ങൾ പലതും നഷ്ടത്തിലാണ് നടത്തപ്പെടുന്നതു് എന്ന പല്ലവി മന്ത്രിമാരും, വകുപ്പുമേലധികാരികളും ഒരുപോലെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നാം കേൾക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു പൊതു വ്യവസായങ്ങളുടെ കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിനു് അത്യാപേക്ഷണീയമായ ചില സംഗതികൾ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

(1) ഭരണനടത്തിപ്പിനും വിവിധ നിലവാരത്തിൽ ജോലിക്കാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനും പ്രാപ്തരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഇതിനു് ആവശ്യമുണ്ട്. ഇന്നത്തെ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ മാറ്റിയിട്ടു പകരം പഠിപ്പും സാമർത്ഥ്യവുമുള്ളവരെ നേരിട്ടു തെരഞ്ഞെടുത്തു പരിശീലനം നല്കിയതിനു ശേഷം ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിക്കുക.

(2) ഓരോ സ്ഥാപനത്തിനും അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച വ്യക്തമായ ധാരണകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(3) മാനേജ്മെന്റിന്റെ പ്രാപ്തിയും സ്ഥാപനത്തിന്റെ മുഴുവൻ പ്രവർത്തന ക്ഷമതയും ഓരോ പടിയിലും അളന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

(4) പുതിയ സംരംഭങ്ങൾ തുടങ്ങുമ്പോൾ അവയുടെ ചെലവു സംബന്ധിച്ച മതിപ്പു

കൾ (Budgets) മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണ്. ഉടക്കം മുതൽ അവസാനംവരെയുള്ള വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കുന്നതും നന്നായിരിക്കും.

(5) ഓരോ സ്ഥാപനത്തിന്റെയും വിവിധ ചെലവുകളുടെയും മുൻകൂർ മതിപ്പ് ഉണ്ടാക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ചെലവുകൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ വളരെയധികം സഹായകമായിരിക്കും. ഇതിനെല്ലാം പുറമേ പ്രാപ്തവും പ്രായോഗികവുമായ ഒരു തൊഴിൽനയം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടണം.

വ്യവസായങ്ങളുടെ ആന്തരമായ പ്രവർത്തനം എങ്ങനെ സംഘടിപ്പിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചാണല്ലോ മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു്. ഭാവാവിഷ്കരണം പോലെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണ രൂപസംവിധാനം. സാധാരണയായി മൂന്നു രൂപങ്ങളാണ് പൊതുമേഖലയിലെ വ്യവസായങ്ങൾക്കുള്ളതു്. ഗവണ്മെന്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിന്റെ ഒരു ഭാഗം. ജോയിന്റ് സ്റ്റോക്ക് കമ്പനി, മോഡൽ സ്വതന്ത്രമായ കോർപ്പറേഷൻ എന്നിങ്ങനെ ഈ മൂന്നു രൂപവും ഇൻഡ്യയിൽ ഇന്നു് നടപ്പിലുണ്ട്. പൊതുവ്യവസായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ പൊതുജനങ്ങളെ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല മാനേജ്മെന്റിനുണ്ട്. അതേ സമയംതന്നെ മാനേജ്മെന്റിനു വേണ്ടത്ര സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകിയിരിക്കയും വേണം.

Abraham C. Koshy:

By
K. BALACHANDRAN
Cl. I Chemistry.

"കൊണ്ടൽവേണിയവൾ രണ്ടുനാലടി നടന്നതില്ലതിനു മുമ്പുതാൻ
കൊണ്ടു ദർഭമുന കാലിലെന്നു വെറുതേ നടിച്ചു നിലകൊണ്ടിതേ."

സാഡിസം – മലയാളത്തിൽ

കെ. എസ്സ്. വിശ്വംഭരദാസ് ദേശം.

(ലൈംഗിക വികാരങ്ങളിലൂടെ പ്രാകൃതവും നികൃഷ്ടവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്ക് മനുഷ്യമനസ്സിനെ വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്ന ആ വികട സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ബാഹ്യാവലോകനം.)

മനുഷ്യമനസ്സിനെ അന്ത്യമായി അപഗ്രഥിച്ച് സൂക്ഷ്മപരിശോധനക്ക് വിധേയമാക്കുകയാണെങ്കിൽ സാഡിസം, മസോക്കിസം, പിഗ്മാലിയാനിസം എന്നീ മൂന്നു വിധത്തിലുള്ള സ്വഭാവ വൈകൃതങ്ങളുടെ ശകലങ്ങൾ ഏറിയും കുറഞ്ഞും കാണാവുന്നതായി മനഃശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്ത്രൈണബീജങ്ങളും പുംബീജങ്ങളും ഏറിയും കുറഞ്ഞും എല്ലാ വ്യക്തികളിലും അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതുപോലെ, എല്ലാ വ്യക്തികളുടേയും ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ ഈ മൂന്ന് വികൃത സ്വഭാവങ്ങളും അല്പമായിട്ടെങ്കിലും കലർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അപൂർവ്വം ചില പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ മാത്രം ചുരുക്കം ചിലരിൽ ഇവയിലേതെങ്കിലും ഒന്ന് അനിയന്ത്രിതമായി വളർന്നു വരികയും പിന്നീടു ക്രിയാത്മകമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടുന്നു.

സ്വയം വേദനയനുഭവിക്കുന്നതിൽ അവാച്യമായ ആനന്ദവും സംതൃപ്തിയും കണ്ടെത്തുന്ന പ്രകൃതത്തിനാണ് 'മസോക്കിസം' എന്നു പറയുന്നത്. സ്വന്തം യാതനകളിൽനിന്നും അന്യൂനമായ ഹൃദയ സംതൃപ്തി ലഭിക്കുന്നവരാണ് മസോക്കിസത്തിന് വിധേയരായിട്ടുള്ളവർ. പ്രായോഗിക രംഗത്ത് സാഡിസത്തിന് നേരേ വിരുദ്ധമായിട്ടുള്ളതാണ് മസോക്കിസം. ആത്മഹത്യകൾ സാധാരണ സംഭവിക്കുന്നത് കാല്പനിക പ്രസ്ഥാനത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന മസോക്കിസം നിമിത്തമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയോ, ഒരു വിധത്തിൽ അവരെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയോ സ്വയം മർദ്ദനത്തിനും യാതനകൾക്കും വിധേയമാകുന്ന ഒരുതരം 'തൊട്ടാവാടി' സ്വഭാവമാണ് മസോക്കിസത്തിന്റെ മൗലികരൂപം. കാമുകന്മാരുടെ പൗരുഷ സാഹസങ്ങൾ അസുഖകരമായിത്തീരുമ്പോഴും അവ സ്വന്തം ജീവിതത്തെയും ജീവനേയും സ്പർശിക്കുമ്പോഴും അവരെ ആരാധിക്കുകയും പൂർവ്വാധികം ഉൾക്കനത്തോടെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സുശീലകളായ ക്ഷമാശാലിനികൾ ഉണ്ട്.

സ്ത്രീരൂപത്തിലുള്ള കലാസൃഷ്ടികളിൽ അന്ധമായ ലൈംഗികാവേശം കൊള്ളുന്ന ഒരുതരം വികടഭാവമാണ് പിഗ്മാലിയാനിസം. കലാസൃഷ്ടികളും ലൈംഗികാസക്തിയും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇതിൽനിന്നും വ്യക്തമാണ്. കാമുകീകാമുകന്മാർ, കലാവിഗ്രഹങ്ങളിൽ തങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്ന പ്രതിരൂപങ്ങൾ ദർശിച്ച് പ്രേമപ്രകാശനം നടത്തുക സാധാരണമാണ്. ഒന്നുകൂടി അപഗ്രഥിച്ചു നോക്കിയാൽ, മാനസിക ഘടനയിലുള്ള പിഗ്മാലിയാനിസം എന്ന അംശമാണ് യഥാർത്ഥമായ കലാബോധത്തിന്റെയും തജ്ജന്യമായ കലാസൃഷ്ടികളുടേയും മൗലികമായ അടിസ്ഥാനമെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. വിശ്വപ്രസിദ്ധരായ സാഹിത്യകാരന്മാരെല്ലാംതന്നെ, സഭ്യതയുടെ സീമയെപ്പോലും അതിലംഘിച്ച് ലൈംഗികാസ്വാദനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും ഇതിൽ നിന്നുണ്ടായ ആനന്ദാനുഭൂതിയാണ് അവരുടെ സാഹിത്യ കൃതികൾക്ക് ഏറിയ കൂറും പ്രചോദനം നല്കി ജീവൻ കൊടുത്തതെന്നുള്ളതും കാണാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക അസംഗതമാകാനിടയുണ്ട്.

ദ്രോഹപ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും സംജാതമാകുന്ന പ്രാകൃതമായ മനഃസംതൃപ്തിയാണ് സാഡിസം (Sadism) എന്ന പേരിലറിയുന്ന സ്വഭാവ വിശേഷം. രക്തം ചൊരിയുന്നതിൽ അന്യൂനമായ ആനന്ദമനുഭവിക്കുന്നതിന് ജന്മനാ വാസനയും താല്പര്യവുമുള്ളവർ

ധാരാളമുണ്ട്. മററുള്ളവരുടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽനിന്നും രൂപം കൊള്ളുന്ന മാനസികമോ ശാരീരികമോ ആയ ലൈംഗികാസ്വാദനമാണ് സാഡിസം' (Sadism is a sexual enjoyment of another's sufferings, whether the suffering be mental or physical) എന്നാണ് മനഃശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇതിനെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ലൈംഗിക വൈകൃതങ്ങളും, അനിയന്ത്രിതമായ കാമാതിരേകത്തിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന നിർദ്ദയതയുംകൂടി സമ്മേളിച്ച ഒരു പൈശാചിക സ്വഭാവമാണിത്. 'മനുഷ്യഹൃദയത്തിന് കാട്ടുപന്നികളുടെ വിശപ്പാണുള്ളത്' (The heart of man has the appetite of swine) എന്ന് മാന്വൽ കോംറോഫ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പൈശാചികമായ ഒരു രസാനുഭവത്തിന് പ്രേരണ നല്കുന്ന നിസർഗ്ഗസിദ്ധമായ താല്പര്യം സാഡിസത്തിന്റെ സന്താനമാണ്. ഒന്നുകൂടി, ആധികാരികമായി അപഗ്രഥിച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ എല്ലാ ക്രൂരപ്രവൃത്തികളുടേയും മൗലികമായ കാരണം മാനസികമണ്ഡലത്തിൽ പ്രകൃത്യാ ലയിച്ചുചേർന്നിട്ടുള്ള ഈ മൃഗീയസ്വഭാവത്തിന്റെ നഗ്നമായ പ്രതികരണമാണെന്ന് മനസ്സിലാകും.

ഒരാൾ അപ്പനോ, ആദരാർഹനോ ആരുമാകട്ടെ, ഉരുണ്ടുവീഴുന്നതു കണ്ടാൽ സ്വാഭാവികമായി നാമെല്ലാം ചിരിച്ചുപോകും. അന്യരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിൽ നിന്നോ, അന്യർ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നോ, ആണ് മനുഷ്യന് ആനന്ദമുണ്ടാകുന്നതെന്ന് ല്യൂക്രീഷ്യസ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. മഹത്തായ റോമാനഗരം മുഴുവൻ പ്രചണ്ഡമായി കത്തിയെരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നീറോ രാജാവ് തന്റെ മേടയിലിരുന്ന് വീണാഗാനലീനനാകുകയായിരുന്നെന്ന് ചരിത്രം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

സാഹിത്യത്തിൽ, യഥാതഥ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ (Realism) പ്രധാന ലക്ഷണങ്ങളിലൊന്നാണ് സാഡിസം. സാമുദായിക നിലവാരം ഇന്നധഃപതിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ അധഃപതനം എല്ലാ വ്യക്തികളിലും അതിന്റേതായ പ്രതികരണമേല്പിക്കുന്നു എന്നും ഈ നിലപാടിനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ച് പരിവർത്തനോന്മുഖവും സംസ്കാരികവുമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുമാണ് 'യഥാതഥ' പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മൗലികാദർശങ്ങൾ. എന്നാൽ പ്രായോഗിക രംഗത്ത് 'റിയലിസം' ദയനീയമായി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് പ്രകടമായിക്കാണുന്ന വിരോധാഭാസം. മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ യാതനകളേയും ദുരിതാനുഭവങ്ങളേയും ഊതിവീർപ്പിച്ച്, ജനങ്ങളുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ നൈരാശ്യവും അശുഭാപ്തിവിശ്വാസവും എല്ലാററിനുമുപരി ദോഷൈകദർശിത്വവും ഉളവാക്കുന്നതിനു കൂടിയുള്ളതാണീ പ്രസ്ഥാനം. കൊലപാതകം, ആത്മഹത്യ, പ്രേമനൈരാശ്യം എന്നിവയെല്ലാം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ കൃതികൾക്ക് സാധാരണ വിഷയമായിത്തീരുന്നു.

'റിയലിസ'ത്തിന്റെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളിലൊന്നാണ് സാഡിസമെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ. മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്ന കാടത്തത്തിന്റെയും മൃഗീയതയുടേയും അനിയന്ത്രിതവും ആലോചനാരഹിതവുമായ ബഹിർഗ്ഗമനവുമാണ്. മറെറാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ സാഡിസത്തിന്റെ ബാഹ്യരൂപം. താൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഗാഢമായി സ്നേഹിക്കുന്ന അന്യനെ വേദനപ്പെടുത്തി സ്വയം സംതൃപ്തിയടയുവാനുള്ള പ്രാകൃതികമായ താല്പര്യാതിരേകമാണിത്.

ഇനി, സാഹിത്യത്തിൽ സാഡിസം എത്രമാത്രം പ്രേരണ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഒന്നു ആരാഞ്ഞുനോക്കാം. ഈ സ്വഭാവവൈകൃതത്തിന്റെ നിഷ്ഠുരതയെ പരാമർശിച്ച് ആംഗലസാഹിത്യത്തിൽ റോബർട്ട് ബ്രൗണിംഗ്, 'പോർഫീറിയായുടെ കാമുകൻ' (Porphyria's Lover) എന്നൊരു മനോഹര കവിത രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലെ കഥയിതാണ്: കാറ്റും കോളും നിറഞ്ഞ പ്രചണ്ഡമായ രാത്രി. അസ്വസ്ഥമായ അന്തരീക്ഷം. പ്രകൃതിയിൽ അജ്ഞാതമായ ഒരു ശോകമയം തങ്ങിനില്പുണ്ട്. പെട്ടെന്നു കാമുകസവിധത്തിലേക്ക് മോഹനാംഗിയായ പോർഫീറിയാ അനുയോജ്യമായ വേഷഭൂഷണാദികളോടെ കടന്നുവരുന്നു. അവളു

ടെ സമാഗമം മുറിയിലെ അന്തരീക്ഷത്തിനും തണുത്തുറഞ്ഞ കാമുകഹൃദയത്തിനും ചൂടു നൽകുന്നു. അവൾ തങ്ങളുടെ ആചാരപ്രകാരം തന്റെ നിസ്സീമവും ശുദ്ധവുമായ സ്നേഹപ്രകടനത്തിനുവേണ്ടി കാമുകന്റെ കഴുത്ത് തന്റെ നിതംബത്തോടും കവിൾ തന്റെ ചുമലിനോടും അണയ്ക്കുന്നു.

പോർഫിറിയായുടെ അലൗകികമായ ആരാധനയിൽ അയാൾക്ക് തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ നില വിട്ടുപോകുന്നു. അയാൾക്കു തോന്നിയതിതാണ്: ഉത്കൃഷ്ടയായ ഇവളുടെ പാവനതയും സൗന്ദര്യവും അയാളുടേതു തന്നെ ആക്കിത്തീർക്കണം. അനശ്വരവും അനാഘ്രാതവുമാക്കിത്തീർക്കണം. ("Her beauty and purity can be preserved by murdering her"- R. B.) അയാൾ അതു തന്നെ ചെയ്യുവാനുറച്ചു. തിളങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പൂഞ്ചായൽ പിരിച്ച് ആ കൊച്ചുഗളത്തിൽ ചുറ്റി വരിഞ്ഞുമുറുക്കിയവൻ!! അവൾക്കു വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നയാൾ സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നില്ല!! അവൾ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും മുഖത്തു കഴിഞ്ഞുപോയ സുഖാനുഭവങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനമായി ഒരു പുഞ്ചിരി തങ്ങിനിന്നു. അതു കണ്ടിട്ട് അയാൾ അത്ഭുതമായ ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ മൊഴിയുകയാണ്: "അതേക്കുറിച്ച് ഈശ്വരൻ ഇതുവരെ ഒന്നും തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല!" ('Yet God has not said a word' R. B.)

ഈ കവിതയുടെ 'ദീർഘലവും ദുർബലവു'മായ ഒരനുകരണമായി ശ്രീ ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള 1936-ൽ 'മോഹിനി' എന്നൊരു കവിത പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 'മോഹിനി'യിലെ നായകനായ സോമനും, ബ്രൗണിംഗിന്റെ പോർഫിറിയായുടെ കാമുകന്റേതുപോലെ മേഘജ്യോതിസ്സിന്റെ ക്ഷണികജീവിതം തികച്ചും അഭികാമ്യമായിരുന്നു. തന്റെ പ്രേമസ്വപ്നത്തിന്റെ അലൗകികമായ സാത്വിക സൗന്ദര്യം തന്റേതു മാത്രമാക്കി—അനശ്വരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ 'ധീരമാനസനും പ്രേമചിന്താപരവശ'നുമായ സോമശേഖരൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. നായികയായ മോഹിനി, അന്തരീക്ഷം മുഴുവൻ അസുലഭമായ ദിവ്യസൗരഭ്യം വിതറിക്കൊണ്ട്, കളങ്കോൽഗമമില്ലാത്ത ദിവ്യരാഗത്തിന്റെ നിശ്ചലദീപികയെപ്പോലെ മന്ദം മന്ദം നീങ്ങുകയാണ്. കവിതാവനങ്ങളെപോലും വർണ്ണനാതീതയായവൾ നീങ്ങുമ്പോൾ കവി പറയുന്നു:

"ലഭ്യമല്ലല്ലോ തപസ്സിനു
മീതെയൊരു ചൈതന്യം."

മോഹിനി, പ്രേമസാന്ദ്രതയോടെ മാദകചുംബനം മാറിമാറിപ്പൊഴിച്ചപ്പോൾ സോമന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ക്രമീകരണം തെറ്റുന്നു. അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഒരു മർമ്മരധ്വനി ക്രമാനുഗതമായി ആലപിക്കപ്പെടുന്നു.

"അത്യനഘമാമീ മുഗ്ദ്ധത്തി-
ലൃതമേ നീ മാറുന്നോ:
മാമകാശയം ക്രൂരമാണെങ്കി-
ലോമനേ, നീ പൊറുക്കണേ!"

മാത്രമല്ല, സോമന്റെ അതിരു കവിഞ്ഞ അകർമ്മണ്യത കണ്ടിട്ട്,

"തന്നിടാമല്ലോ വേണമെങ്കിൽ ഭവാ-
നിന്നു മൽ പ്രാണനെപ്പോലും ഞാൻ!"

എന്നുപോലും അവൾ പറയുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അയാൾക്കിനി താമസിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല; കണ്ണിമനായെച്ചാൽ മാത്രം മതി. പൈശാചികമായ ഒരസുരതാണ്ഡവത്തിന് അയാൾ ഒരുങ്ങുകയാണ്.

താഴ്ത്തിടുന്നു കഠാരമോമലിൻ
മാറിടത്തിലാ രാക്ഷസൻ"

....

വേഗമെത്തൂ യവനികയിട്ടാ
വേദനാരംഗം മൂടണേ"—കവി വിലപിക്കുകയാണ്.

അങ്ങനെ മോഹിനിയുടെ അഭൗമ സൗന്ദര്യം മുഴുവൻ തന്റേതു മാത്രമാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ടയാൾ, അവളെ മിഥ്യയായ ലൗകികമണ്ഡലത്തിൽനിന്നും അനന്തമായ നിത്യതയിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ച്, അവളുടെ മഹിമ ശുദ്ധതരമാക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ഇതാണ് 'മോഹിനികാവ്യ'ത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തം. കാലത്തിന്റെ അഗാധഹൃദയത്തിലാണ്ടുപോകുന്ന ഭൗതിക സൗന്ദര്യം ആ

സമയമുള്ളതന്നെ നശിപ്പിച്ചാൽ നിത്യ സുന്ദരവും അസ്പൃശ്യവുമായി നിന്നുകൊള്ളുമെന്ന അതിരു കവിഞ്ഞ ഒരുതരം അന്ധമായ സ്വാത്മചിന്തയാണിതിൽ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നത്.

ചങ്ങമ്പുഴയെപ്പോലെ ജനപ്രീതി നേടിയ ഒരു മഹാകവിയെക്കുറിച്ചും 'മോഹിനി'യെപ്പോലെ ഗാനാത്മകവും ഹൃദയഹാരിയുമായ ഒരു കാവ്യത്തെക്കുറിച്ചും പറയുന്ന ഏതഭിപ്രായങ്ങളും എതിരഭിപ്രായങ്ങളെ വിളിച്ചു വരുത്തുന്നതിനുപയുക്തങ്ങളാകയാൽ അത്തരം എല്ലാ അഭിപ്രായങ്ങളെയും വിനീതമായി സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതിന്റെ ആന്തരികസത്തയെക്കുറിച്ച് അല്പം വിമർശനാത്മക ബുദ്ധിയോടെ പരിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതിന് എല്ലാ സഹൃദയരേയും ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസിദ്ധ സാഹിത്യ നിരൂപകനായിരുന്ന ശ്രീ എം. ആർ. നായർ 'മോഹിനി' ബ്രൗണിംഗിന്റെ 'Porphyria's lover' എന്ന കവിതയുടെ 'ദീർഘവും ദുർബ്ബല'വുമായ ഒരു അനുകരണമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുകയും അതിനു 'മോഹിതൻ' എന്ന പേരിൽ ഒരു ഹാസ്യകവനം (Parody) രചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. 'മോഹിതനി' ലെ നായകനായ കോമൻ—സോമനെപ്പോലെ തന്നെ-തന്റെ ആഗ്രഹസാദ്ധ്യത്തിനുവേണ്ടി കാമുകിയെ കൊല്ലാനടുക്കുമ്പോൾ, അവളുടെ മറുപടി 'ഇപ്പരിപ്പിവിടെ വേവുകയില്ലാ'യെന്നാണ്. അടുത്ത പടിയായി ബലാല്ക്കാരത്തിനു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ,

> ഒട്ടത്തവൾ ചുമലൊന്നോങ്ങിനാൾ
> പെട്ടെന്നു കോമൻ പിന്നോക്കം
> പേടി പൂണ്ടൊറ്റം ചാടിനാൻ പടി
> ഹാ, തടഞ്ഞയ്യോ കഷ്ടമേ! ... .
> ('കോവണിപ്പുറക്കേറിയതെന്നു
> കോമനന്നത്രേ ജ്ഞാതമായ്'! ")

അങ്ങിനെ 'കോമൻ' ഒരു പാഠം പഠിക്കുന്നു.

ശ്രീ എം. ആർ. നായരുടെ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊണ്ടു, ശ്രീ കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ പറയുന്നു. "സാഡിസം കണ്ടുപിടിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞനുപോലും അതിനെ വിഷയമാക്കി ലോകത്തിനു വല്ല ഉപദേശവും കൊടുക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതു 'സൂക്ഷിച്ചോളിൻ' എന്നായിരിക്കുമല്ലോ!" എന്നാൽ ശ്രീ മാരാരുടെ വാദഗതിയിൽ അല്പം വ്യക്തിവിദ്വേഷത്തിനു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നുള്ളതു ഖേദപൂർവ്വം രേഖപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദമുഖങ്ങൾക്ക് യുക്തിയുടെ ഉറച്ച പിൻബലമുണ്ടെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്.

ശ്രീ വക്കം അബ്ദുൽഖാദർ ചങ്ങമ്പുഴയെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് "........അദ്ദേഹം ചൂടില്ലാത്ത പ്രകാശമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖഡ്ഗം ഖഡ്ഗമല്ലാ: മധുവും മണവും നിറഞ്ഞ പുഷ്പമാണ്......" എന്നെല്ലാം. ചങ്ങമ്പുഴക്കവിതയെക്കുറിച്ച് ഇത്തരമൊരഭിപ്രായം, ഉപരിപ്ലവമായിട്ടാണെങ്കിലും രേഖപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രീ ഖാദറിനു പ്രചോദനം കിട്ടിയതു് എങ്ങനെയാണെന്ന് ഈ ലേഖകന് നിശ്ചയമില്ല.

'പാടുന്ന പിശാച്' എന്ന കൃതിയുടെ ആദ്യപുറങ്ങളിലൊന്നിൽ ചങ്ങമ്പുഴ തന്നെ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. "Call me not a poet, since it is Seeds of Sin I sow!" (നിങ്ങളെന്നെ കവിയെന്നു വിളിക്കാതിരിക്കു: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പാപത്തിന്റെ വിത്തുകളാണ് ഞാൻ വിതക്കുന്നതു്.)

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ നൈസർഗ്ഗിക പ്രതിഭ ഉണർത്തിവിട്ട മുരളീതരംഗങ്ങൾ ഒരു തലമുറയുടെ മുഴുവൻ മോഹങ്ങൾക്കും മോഹഭംഗങ്ങൾക്കും അനുകൂലമായ രൂപഭാവങ്ങൾ നല്കിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ നാം കവിയെന്നു വിളിക്കാതിരിക്കുകയായിരിക്കും യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നു. കാരണം, അദ്ദേഹം വിതച്ചിട്ടുള്ളതിൽ അധികവും കരാളമായ വിഷത്തിന്റേയും പാപത്തിന്റേയും വിത്തുകളാണെന്നുള്ളതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

പ്രസിദ്ധ ഫ്രഞ്ചു ചിന്തകനായ റോമെയിൻ റോളണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. "Art was my life and joy and I derived from it my best strength to fight against evil" (കലയായിരുന്നു എന്റെ ജീവനും ആനന്ദവും; അതിൽ നിന്നായിരുന്നു തിന്മയോടു പൊരുതുവാനുള്ള എ

വിട ചോദിക്കുന്നു

(ജഗൻ ചെറിയനാട്ട്, പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി)

വിട ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു
  മാമക ഹൃദയത്തേ
വിടർത്തിവിമോഹന
  മാക്കിയ വിദ്യാനിധേ!

വിജ്ഞാനപ്രഭാവത്തി–
  ന്നാവാസം നിന്നിൽനിന്നു
നിർഗ്ഗളിക്കുന്നു നിത്യം
  നിസ്തുലജ്യോതിസ്സുകൾ

ഒന്നര സംവത്സരം
  നിന്നുടെ ഗൃഹാങ്കത്തി–
ലുന്നതാനന്ദം കണ്ട
  ബി. എസ്സ്. സി. വിദ്യാർത്ഥി ഞാൻ

നിന്നുടെ ചാക്കോ ഹോസ്റ്റ-
  ലെന്നെന്നും സ്നേഹത്തിന്റെ
പൊന്നോമപ്പൊന്നമ്പല
  മാണെന്റെ സ്മരണയിൽ

നിന്റെ പേർ നിലനില്ലു
  മെന്നെന്നും വിജ്ഞാനത്തിൻ
ബന്ധുരമണിമയ
  ഹർമ്മ്യമായവനിയിൽ

റാവും നല്ല ശക്തി എനിക്കു ലഭിച്ചത്.) ജീവിതശുദ്ധീകരണത്തിൽ കലയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനുമുള്ള ബലവത്തായ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച്. ആധികാരികമായ അഭിപ്രായമാണിത്. ഈ രംഗത്തു, ചങ്ങമ്പുഴക്കവിത മൗലികമായി പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണു വ്യക്തമായിക്കാണുന്ന വിരോധാഭാസം.

"പ്രസാദിപ്പിക്കുക; പ്രചോദിപ്പിക്കുക; പ്രബോധിപ്പിക്കുക" (To please, to move and to teach) എന്നിവയായിരിക്കണം സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രതിജ്ഞാതമായ മൂന്നു ലക്ഷ്യങ്ങൾ എന്നു് ഒരു ലത്തീൻ പണ്ഡിതൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ത്രിവിധ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയിൽ 'മോഹിനി' കാവ്യം എത്രമാത്രം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ഗാഢമായി വിചിന്തനം ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാണ്. മാത്രമല്ലാ, "സത്യത്തേയും സൗന്ദര്യത്തേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വികാരത്തിന്റെ ബഹിസ്പുരണമാണു കവിത" യെങ്കിൽ 'സാഡിസ'ത്തിൽ മുങ്ങിയെട്ടത്തിരിക്കുന്ന 'മോഹിനി' ഒരു കവിതയേയല്ല എന്നുവരെ തീർത്തു പറയുവാൻ നമുക്കു സാധിച്ചേക്കും. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ, ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഘടകങ്ങൾ ശൂന്യത, അസംതൃപ്തത, സന്ദിഗ്ദ്ധത എന്നിവയാണെന്നു കാണാം. എങ്കിലും,

അല്ലെങ്കിലെന്താണീയാനന്ദമായുള്ളെ-
ല്ലേലിൻ മറാത്ത ശ്രൂപാഭം"—എന്ന

ദാർശനിക തത്വം വരെ എത്താൻ കഴിഞ്ഞ ചങ്ങമ്പുഴയ്ക്കു ഇതിനെക്കുറിച്ചെന്തെങ്കിലും പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.

ലോകഗവർമ്മെൻറ അപകടകരമായ ഒരു വ്യാമോഹം

(കെ. ജോർജ്ജ് മത്തായി Class II Eco:)

ഒരു ലോകം, ഒരു ഗവമ്മെൻറ് എന്ന ആദർശത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആഹ്വാനം തുടങ്ങിയിട്ടു പല നാളായി. സമാധാന സംരക്ഷണത്തിനു ലോകഗവമ്മെൻറുണ്ടാക്കുകയെന്നതല്ലാതെ മററു പോംവഴികളൊന്നുമില്ലെന്നു വളരെയധികം പേർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവരിൽ അഗ്രഗണ്യനാണ് ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ.

എന്നാൽ ഒരു ലോകഗവമ്മെൻറ് അപ്രായോഗികവും അപകടകരവും ആണെന്ന് വ്യക്തമാക്കാൻ സാധിക്കും. ബർട്രാൻഡ് റസ്സൽ തന്നെ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഇന്നു ലോകഗവമ്മെൻറ് എന്ന ആശയം ഒരു യുട്ടോപ്പിയൻ ആശ മാത്രമാണെന്ന്. താൻ വിവരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു ലോകഗവമ്മെൻറ് ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രവചിക്കാൻ താൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നുണ്ട്.

ലോകഗവമ്മെൻറിൻെറ ഉദ്ദേശം സമാധാനം സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് എന്നു വാദിക്കാൻ ഏതായാലും തരമില്ല. കാരണം ഒരു ലോകഗവമ്മെൻറുണ്ടാകണമെങ്കിൽ സമാധാനം ആദ്യമായി ഉണ്ടാകണം. എന്നാൽ സമാധാനം നിലനിറുത്തുകയാണ് അതിൻെറ ലക്ഷ്യമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ അതിനു ഒരു ലോകഗവമ്മെൻറിനു കഴിവുണ്ടോ ? അതിനെക്കുറിച്ചു പിന്നീടു പറയാം.

സമാധാനമുണ്ടായിട്ടു വേണ്ടേ സമാധാനം നിലനിറുത്താൻ ? സമാധാനം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുമെന്നതാണു പ്രശ്നം. അന്താരാഷ്ട്രീയ സ്ഥിതിഗതികൾ അനുദിനം വഷളാകുന്നതേയുള്ളു. രാജ്യങ്ങളുടെയിടയിൽ പരസ്പരം വിദ്വേഷം കൂടിക്കൂടി വരികയാണ്. വർഗ്ഗീയതയുടെ പേരിൽ ചില രാജ്യങ്ങൾ വിദ്വേഷം വച്ചു പുലർത്തുന്നു. സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ സംസ്കാരകേന്ദ്രങ്ങളെന്നവകാശപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങൾപോലും മടിക്കുന്നില്ല. പഴയ കൊളോണിയൽ നയങ്ങൾ, അവ തെററാണെന്ന് അറിയാമെങ്കിൽ കൂടി, തുടരുന്നതിൽ ചിലർക്ക് യാതൊരു ലജ്ജയുമില്ല. യുദ്ധം മാത്രമാണ് തങ്ങളുടെ ആദർശം പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ പാററിയ മാർഗ്ഗമെന്നും, ഒരു യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടാൽ തങ്ങൾക്കു വലിയ നഷ്ടമുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും വിശ്വസിച്ച് എന്താക്രമണത്തിനും തയ്യാറായിട്ടുള്ള രാജ്യമുണ്ട്. ആദർശമാണെന്നു പറഞ്ഞ് അന്ധമായ ഏക പാർട്ടി ഭരണം പ്രചരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ഒരു ഭാഗത്ത്, എന്തു വിലകൊടുത്തും അതിനെ എതിർക്കാനും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൻെറയും ജനാധിപത്യത്തിൻെറയും പേരിൽ മുതലാളിത്തം നിലനിറുത്താനുമുള്ള സന്നാഹങ്ങൾ മറുഭാഗത്ത്. സമാധാനം അടുത്ത കാലത്തെങ്ങും ഉണ്ടാകുന്നതിൻെറ ലാഞ്ഛനപോലുമില്ല.

ലോകഗവമ്മെൻറുണ്ടാകുന്നതിനു വിഘാതമായി നില്ക്കുന്ന മറെറാരു സംഗതി പരസ്പരസംശയമാണ്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ ഉടമ്പടികൾ ഉണ്ടാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ രാജ്യങ്ങൾ അന്യോന്യം സംശയദൃഷ്ട്യാ വീക്ഷിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങൾ എങ്ങനെ നീങ്ങാനാണ് ? പിന്നെ, വെറുതെ പറയാം പരസ്പര സംശയങ്ങൾ നീങ്ങണം നീങ്ങണമെന്ന്.

സംശയങ്ങളും ഭയങ്ങളും നീക്കാൻ നിരായുധീകരണംമൂലം സാദ്ധ്യമാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ട്. പക്ഷെ വാസ്തവം നേരെ തിരിച്ചാണ്. സംശയങ്ങളും വിദ്വേഷവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേ അതു ചെയ്യുകയുള്ളു. നിരായുധീകരണത്തിൽ മററു രാജ്യങ്ങൾ വഞ്ചന കാണിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ഓരോരുത്തർക്കും സംശയമുണ്ടാകും. അതറിയാനായി ചാരപ്രവർത്തനം നടക്കും. ഫലമോ ? പരസ്പര വിദ്വേഷവും സംശയവും.

നിരായുധീകരണം ശരിക്കു നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നറിയാൻ ഒരു ലോക സമിതി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ ആ സമിതിയിലും സംശയം ജനിക്കും. കണ്ടില്ലേ, ഹാമർഷോൾഡ് അമേരിക്കൻ പക്ഷപാതിയായതും രാജേശ്വരദയാൽ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായതും!

ഇനിയും ലോകഗവൺമെന്റുണ്ടാക്കാൻ ലോകത്തിലെ രാജ്യങ്ങളുടെയെല്ലാം സമ്മതം കിട്ടുന്നതിനെപ്പററി ചിന്തിക്കാം. തങ്ങളുടെ സകല അധികാരങ്ങളും, ശക്തിയും ഒരു ലോകഗവൺമെന്റിൽ, അതു് എത്രതന്നെ വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും, അടിയറവയ്ക്കാൻ ഒരു രാജ്യവും തയ്യാറാകുകയില്ല. ലോകഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വിശ്വാസമൊട്ടുണ്ടാകാനും പോകുന്നില്ല. അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏതുവിധത്തിലാണു്. ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അതു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലേ എന്നൊക്കെയുള്ള സംശയങ്ങളുണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടു്. യു. എൻ. പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പററി ഇമ്മാതിരി സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ ഒരു ലോകഗവൺമെന്റിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സംശയം യു. എൻ-ൽ ഉണ്ടാകുന്നതിലും വളരെ വലുതായിരിക്കും. കാരണം, ലോകഗവൺമെന്റിന്റെ അധികാരങ്ങൾ യു. എൻ. ന്റെ അധികാരങ്ങളെക്കാൾ വലുതാണെന്നതുതന്നെ.

പ്രമുഖ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ സമ്മതം കിട്ടാതിരിക്കാനുള്ള മറെറാരു കാരണം ഇനിയും ചർച്ച ചെയ്യാം. ഇന്നു് ആശയപരമായ വ്യത്യാസം രണ്ടു ചേരികളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. കമ്യൂണിസ്റ്റു് ചേരിയും കമ്യൂണിസ്റ്റു് വിരുദ്ധചേരിയും. ഒരു ലോകഗവൺമെന്റുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞും ചേരികളുണ്ടാകാം. അഭിപ്രായപ്രചാരണം നടത്താൻ ഓരോരുത്തരും ശ്രമിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരെല്ലാം അഭിപ്രായരഹിതരായിരിക്കണം!

ലോകഗവൺമെന്റുണ്ടാക്കണമെന്നു റസ്സൽ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതുതന്നെ പല ചേരികളായിട്ടു് ഒന്നിച്ചു ചേരണമെന്നാണു്. (കമ്യൂണിസ്റ്റു് ലോകം, പടിഞ്ഞാറൻ സഖ്യഗോളം, കോമൺവെൽത്തു തുടങ്ങിയവ). ചേരിതിരിവു് സംഘട്ടനങ്ങൾക്കു വഴിതെളിക്കും. അതുകൊണ്ടു ലോകഗവൺമെന്റു് ആശയപ്രചാരണങ്ങളെ തടയേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. ആശയപ്രചാരണം എന്നു പറയുമ്പോൾ കമ്യൂണിസം, സോഷ്യലിസം, ക്യാപ്പിററലിസം മുതലായവയുടെ പ്രചാരണത്തെയാണു് ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ ആശയപ്രചാരണം തടഞ്ഞാൽ അതു കമ്യൂണിസത്തിന്റെ പ്രചാരണം എന്നെന്നേക്കുമായി തടയുകയാണു്. ലോകം മുഴുവൻ കമ്യൂണിസം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്നാണു് അതിന്റെ സ്ഥാപകർ പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കമ്യൂണിസ്റ്റുകാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും അതിനാണു്. പക്ഷേ ലോകഗവൺമെന്റിന്റെ ആശയപ്രചാരണം തടയൽ അതിനു വിഘാതമായി വരുന്നു. ഇതിനു് ഏതെങ്കിലും കമ്യൂണിസ്റ്റു് രാജ്യം സമ്മതിക്കുമോ?

കമ്യൂണിസ്റ്റു് വിരുദ്ധശക്തികളും സമ്മതിക്കയില്ല. കമ്യൂണിസം വ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളിടത്തു നിന്നെല്ലാം അതു തുടച്ചു നീക്കുന്നതിനും ഇനിയും അതു പ്രചരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പടിഞ്ഞാറൻ ശക്തികൾ അവരുടെ പ്രവർത്തനം തുടരുന്നതിനു് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവരും സമ്മതം നല്കുകയില്ല. കൊളോണിയൽ അധിപതികളും, ആക്രമണകാരികളും ഒരു ലോകഗവൺമെന്റുണ്ടാകുന്നതിനു് ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കയില്ല.

ഇത്രയുംകൊണ്ടു് ഒരു ലോകഗവൺമെന്റുണ്ടാകുകയെന്നതു് അസാദ്ധ്യമാണെന്നു വ്യക്തമാകും.

ഒരു ലോകഗവൺമെന്റുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ സംഭവിക്കുന്നതെന്താണു്? സമാധാനം നിലനിറുത്തുന്നതിനു് അതിനു കഴിവുണ്ടാകുമോ? ഇതാണു് അടുത്തതായി ചിന്തിക്കാനുള്ളതു്.

ലോകഗവൺമെന്റിന്റെ അംഗരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിലും ലോകഗവൺമെന്റിനെതിരായും കലാപങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനും ലോകഗവൺമെന്റിന്റെ നിലനില്പിനും ബർട്രാൻഡു് റസ്സൽ മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. അവ എന്തൊക്കെയാണെന്നു പരിശോധിക്കാം.

സായുധശക്തിയുടെ പരിപൂർണ്ണ നിയന്ത്രണം ഉണ്ടായിരിക്കുക, അംഗരാജ്യങ്ങൾക്കു പോലീസ് പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള ആയുധങ്ങൾ മാത്രമുണ്ടായിരിക്കുക, വിഭാഗീയത ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനായി ലോകഗവൺമെന്റിന്റെ ഓരോ യൂണിററും അമേരിക്ക, പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പ്, റഷ്യ, ചൈന, ഇൻഡ്യ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തതായി

രിക്കുക, ഉടമ്പടികളുടെ മേൽ ലോകഗവണ്മെൻറിന് പരമാധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുക, അംഗരാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നിർബന്ധിതമായ ഒരു തീരുമാനം പ്രഖ്യാപിക്കുക, ഏതെങ്കിലും കക്ഷി എതിർത്താൽ എന്തു ശക്തി പ്രയോഗിച്ചും ലോകഗവണ്മെൻറിൻെറ അധികാരം അടിച്ചേല്പിക്കുക, ഭയങ്കരമായ എതിർപ്പ് ഉണ്ടാകുമെന്നതിനാലും, അതു സമാധാനം സംരക്ഷിക്കുക എന്ന ലോകഗവണ്മെൻറിൻെറ കർത്തവ്യം നിറവേററുന്നത് അസാദ്ധ്യമെന്നതിനാലും കുടിയേററം മുതലായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഇടപെടാതിരിക്കുക, അസംസ്കൃത സാധനങ്ങളുടെ ഭാഗിച്ചുകൊടുക്കലിൽ അഭിപ്രായം പറയാനുള്ള അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുക, ആററംബോംബുകളോ, ഹൈഡ്രജൻ ബോംബുകളോ ഉണ്ടാക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ സ്ഫോടനവസ്തുക്കളുടെ പരമാധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുക, ഈ പരമാധികാരം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടുന്നോ എന്നറിയാൻ പരിശോധനസ്സു കഴിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക, ബാക്ടീരിയോളജിക്കൽ യുദ്ധമാർഗ്ഗങ്ങൾ പരിശോധനാതീതമായതിനാൽ അത്തരം പുതിയ സാഹചര്യങ്ങൾ നേരിടുന്നതിനു തക്കതുപോലെ ലോകഗവണ്മെൻറ് അതിൻെറ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം വികസിപ്പിക്കുക, ഇങ്ങനെ പോകുന്നു, ലോകഗവണ്മെൻറിന് അവശ്യം വേണ്ട കാര്യങ്ങളുടെ പട്ടിക.

മേല്പറഞ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിലാകുന്നവയാണോ, ഉപകാരപ്രദങ്ങളാണോ എന്നൊക്കെയാണ് ഇനിയും ചിന്തിക്കേണ്ടതു്. ലോകഗവണ്മെൻറുണ്ടാകാൻ സാദ്ധ്യതയില്ലെന്നുള്ളതിനു് ഉന്നയിച്ച കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു തന്നെ ഈ നിർദ്ദേശങ്ങളും നടപ്പിലാകുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാകാവുന്നതാണ്.

ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉപകാരത്തിനു പകരം ഉപദ്രവം ആയിരിക്കും വരുത്തിവയ്ക്കുന്നത്. എല്ലാ അധികാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഗവണ്മെൻറിൻെറ പ്രവർത്തനം സർവ്വാധിപത്യഭരണത്തിനു തുല്യമാണ്. കുറേപ്പേരുടെ ഇഷ്ടാനുസരണം സംഗതികൾ നടക്കുന്നതിനു് ഇതു സഹായിക്കും. ആയുധ ശക്തിയുടെ പരിപൂർണ്ണാധികാരം അതിൻെറ ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുന്നവരിൽ അധികാരമോഹം ജനിപ്പിക്കും.

അവനവൻെറ രാജ്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനം തടയുന്നതിന് ഓരോ സൈനികയൂണിററിലും വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകൾ വേണമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഇതു് ഓരോ യൂണിററിലും വിഭാഗീയ ചിന്തകൾ കടത്തിവിടാൻ മാത്രമേ സഹായിക്കൂ. വെള്ളക്കാരനെന്നും, കറുത്തവനെന്നും മററുമുള്ള വിവേചനം എപ്പോഴുമുണ്ടായിരിക്കും.

തീരുമാനങ്ങൾ എതിർക്കപ്പെട്ടാൽ എന്തുശക്തി പ്രയോഗിച്ചും അടിച്ചേല്പിക്കുക എന്നതാണ് അടുത്ത നിർദ്ദേശം. തൊട്ടടുത്തായി തന്നെ റസ്സൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മറെറാരു നിർദ്ദേശം, സമാധാനം സംരക്ഷിക്കുക എന്ന കർത്തവ്യം അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുമെന്നതിനാൽ വമ്പിച്ച എതിർപ്പ് ഭയന്നു കുടിയേററം മുതലായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ മിണ്ടാതിരിക്കുക എന്നതാണ്. ഇവ രണ്ടും കൂടെ, ഏതായാലും, പൊരുത്തപ്പെടുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തേതാണ് മെച്ചം. കാരണം, അതു ബുദ്ധിപൂർവ്വകവും പ്രായോഗികവുമാണ്. (എതിർപ്പു ഭയന്നു് ഒഴിഞ്ഞു മാറി നില്ക്കുക!). കുടിയേററം മുതലായ പ്രശ്നങ്ങൾ രാജ്യങ്ങൾ പരസ്പരം കൂടിയാലോചിച്ചു പറഞ്ഞുതീർത്തുവെന്നുവരാം. പക്ഷെ തീർക്കപ്പെടാത്ത പ്രശ്നങ്ങളിൽ ലോകഗവണ്മെൻറിടപെടാതിരുന്നാൽ ആ രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടാകാനുള്ള സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. അപ്പോൾ ലോകഗവണ്മെൻറിടപെട്ട് അടിച്ചമർത്തേണ്ടിവരുന്നു. അടുത്ത നിർദ്ദേശം അസംസ്കൃത വിഭവങ്ങളുടെ വിഭജനക്കാര്യമാണ്. അവിടെ ഇടപെടാൻ ചെന്നാൽ "വമ്പിച്ച എതിർപ്പ്" ഉണ്ടാകുകയില്ലേ?

ലോകഗവണ്മെൻറിൻെറ അധികാരം സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നോ ഇല്ലയോ എന്നു പരിശോധിക്കുന്നതു ചാരപ്രവർത്തനമായിത്തീരാം, അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാം.

ബാക്ടീരിയോളജിക്കൽ യുദ്ധമാർഗ്ഗങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുന്നതു പരിശോധിക്കാൻ തക്കതുപോലെ വളരുന്നതുവരെ എന്തുചെയ്യും? ആരെങ്കിലും രഹസ്യമായിട്ട് അതു ചെയ്താൽ എ

ങ്ങനെ അറിയും? അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ എങ്ങനെ നേരിടും? ഇതൊക്കെ ഉത്തരം തരാത്ത പ്രശ്നങ്ങളാണ്.

ഇങ്ങനെ റസ്സലിൻെറ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അപകടകാരികളും അപ്രായോഗികങ്ങളുമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

സമാധാനം സംരക്ഷിക്കാൻ ലോകഗവൺമെൻറിനു കഴിവുണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ളതു് ഇത്രയും സംഗതികളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. സമാധാന സംരക്ഷണത്തിനു പോയിപ്പോയി ലോകമഹായുദ്ധത്തിലെത്തിച്ചേരുവാനുള്ള സാദ്ധ്യതയാണ് ഒരു ലോകഗവൺമെൻറിനു വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിൻെറ ഫലം. അസാദ്ധ്യവും അപകടകരവുമായ ഒരു വ്യാമോഹം മാത്രമാണതു്.

"ഒരു നവയുഗമേ കാൺമൂ നാം ഇനി,
ഒരോ നവയുഗമേ കാൺമൂ നാം."

By IBRAHIM M.A. (ii Philo.)

കലാലയത്തിൽ

എൻ. കെ. ദേശം, (പൂർവ്വവിദ്യാർത്ഥി)

1

ഈ നിലത്താദ്യം കാല്
വെച്ചു, ഞാനറിയാതെൻ-
മാനസം ഗാനാർദ്രമാം
വീണപോൽ വിതുമ്പിപ്പോയ്.
കണ്ടതൊക്കെയും കൺകൾ-
ക്കുത്സവം; ചിത്തം പുത്തൻ-
ചെണ്ടണിഞ്ഞു; ഞാനേതോ
വിണ്ടലോദ്യാനം പൂകി.

2

ശാരദാകാശാദ്ധ്വാവിൽ
സ്വൈരസഞ്ചാരം ചെയ്യും
നീരദങ്ങളെപ്പുല്കി-
യുന്നത പ്രാസാദങ്ങൾ,
മാരുതൻ തലോടുമ്പോൾ
മർമ്മര സ്വരാലാപ-
മാധുരി തൂകും ലതാ-
മാമര സമൂഹങ്ങൾ,
മാരി വില്ലുകൾ കൊണ്ടു
മാറിടം മൂടി, ച്ഛാത്ര-
മാദക നൃത്തം ചെയ്യും
ത്തു മിന്നൽപ്പിണരുകൾ.
ലോലലോലമായ്, കപ്പി-
ച്ചില്ലുകൾ കിലുങ്ങുന്ന
പോലെ മൊഴിഞ്ഞീടും രമ്യ-
നർമ്മ ഭാഷണ കാരണം,
ഉച്ച വെയ്ലിനെക്കന്നി-
പ്പൂനിലാവാക്കിത്തീർക്കും
സ്വച്ഛ ശീതള ശാന്ത-
സൗഹൃദ പ്രവാഹങ്ങൾ,
കളിവാക്കുകൾ, ചർച്ചാ-
വാദങ്ങ, ളെന്നീ നാനാ-
ഘടകങ്ങൾ തൻ മായാ-
മാസ്മര വിലാസത്താൽ,
ഉത്സവാഘോഷം പോലെ
ജീവിതം നീങ്ങി; നാലു
വത്സരം തെന്നിത്തെന്നി-
പ്പോയ തോർത്തില്ലാ തെല്ലും!

3

മാമക കലാബോധം
കൺ തുറന്നന്നൊരാ-
തീ മനോഹര രംഗ-
മണ്ഡപത്തിൽ വെച്ചല്ലോ:
മഞ്ഞുകാലത്തിൽപ്പൂത്ത
മാവുകളതിൻ പൂ-
മഞ്ജരീവൃന്ദം നേർത്ത
സൗരഭം പരത്തുമ്പോൾ,
ചൂളമിട്ടോടും കാറ്റിൽ-
ത്താളമിട്ടാടും ചെമ്പർ-
ച്ചുള്ള വൃക്ഷങ്ങൾ നൃത്ത-
പാടവം കാണിക്കുമ്പോൾ,
പച്ചിലക്കുളിർപ്പൊന്ത-
ക്കുള്ളിലൂടിഴഞ്ഞെത്തു-
മുജ്ജ്വല ദിവാകര-
രശ്മികളങ്ങിങ്ങായി
ട്ടു വെളിച്ചത്താൽ വെള്ള-
പ്പുള്ളി കുത്തിയ നിഴൽ-
പ്പുടവാട ഭൂവിൻ മാറിൽ-
ക്കൂടി യുന്നിഴയുമ്പോൾ,
ജന്മനാ കവിയല്ല-
ന്നാകിലും വിടരാറു-
ണ്ടെന്മനസ്സിലും കാവ്യ-
കല്പനാ സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ.

4

ഉത്തമ സ്നേഹോദാര-
ചിത്തരാം ഗുരുക്കന്മാർ;
ഉൾത്തടം തമ്മിൽത്തമ്മിൽ
മാറിയ സുഹൃത്തുക്കൾ;-
ഇവരോടെല്ലാമന്ത്യ-
യാത്രചോദിപ്പാൻ പോലു-
മിവനിന്നശക്തനാം;-
എന്മനം ചിന്താക്രാന്തം,
സുന്ദരം, ധീരം, ത്യാഗ-
നിർഭരം, ശക്തം, പക്ഷേ-
യിത്തരം സന്ദർഭത്തി-
ലെത്ര ദുർബ്ബലം സ്നേഹം;

ചങ്ങമ്പുഴ

അജയൻ. ടി. ആർ. (പ്രീ. യൂ. സി. ബാച്ച് A.)

അനുകരണം അഭിനന്ദനത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണല്ലോ, പ്രത്യേകിച്ചും സാഹിത്യത്തിൽ. അങ്ങിനെ അനുകരിക്കപ്പെട്ട പല സാഹിത്യാചാര്യന്മാരും കൈരളിയുടെ കണ്ഠത്തിൽ മലർമാലയർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരിലെല്ലാവരേക്കാളുമുപരിയായി അനുകരിക്കപ്പെട്ട്, ഇപ്പോഴും അനുകരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു രജതതാരക ഭാഷാ സാഹിത്യ നഭസ്സിൽ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്നതു് നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ? അതാരാണെന്നോ? അതാണ്, പാലായുടെ ഭാഷയിൽ,

"മലതലങ്ങളും മാനവും പുഷ്പിത-
തരുനിരകളും പാടിപ്പുകഴ്ത്തുവാൻ
അരിയ കേരളകേദാര ഭംഗികൾ
അകമഴിഞ്ഞെങ്ങും പാടിനടന്നവ" നായ ചങ്ങമ്പുഴ! ആധുനിക മലയാള കവനപ്രവണതയുടെ ഒരു കറുകമുറി.

സ്വന്തം സിംഹാസനവും കൊണ്ട് നാകരാജ്യത്തിൽനിന്നും നേരിട്ടിറങ്ങി മലയാളത്തിന്റെ സാഹിത്യ രംഗവേദിയിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയ ധീരനാണ് ചങ്ങമ്പുഴ. ആധുനിക മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ഇത്രമാത്രം ചെപ്പാട്ടുണ്ടാക്കിയ മറ്റൊരു കവി ഇല്ലെന്നു തീർത്തുപറയാം. "ചിലർക്കദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിത വെളിച്ചവും ചൈതന്യവും അമൃതമാണെങ്കിൽ മറ്റു ചിലർക്കാവട്ടെ അതു് ഇരുളും ജാഡ്യവും കാളകൂടവുമാണ്." ഒരുവശത്തു് ജനങ്ങളാൽ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിക്കപ്പെടുകയും മറുവശത്തു് ശകാരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന കൃതികളെന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ ചങ്ങമ്പുഴ കൃതികൾ നമ്മുടെ സത്വരശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നു. നമുക്കതിലേക്കു കടക്കാം.

"യൌവനത്തിന്റെ വിജയപതാകയായ പ്രേമത്തിന്റെ ചാഞ്ചാട്ടങ്ങളെയും ചാപല്യങ്ങളെയും താഴ്ചകളെയും തകർച്ചകളെയും പ്രതിപാദിക്കുന്ന പുത്തൻ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ കവി" എന്ന നിലക്കു തന്നെ ചങ്ങമ്പുഴ ശ്രദ്ധേയനാണ്. "സൌന്ദര്യ ദർശനത്താൽ ഉൾപ്പുളകമേന്തി സ്വപ്നത്തിലെന്നപോലെ അദ്ദേഹം നമുക്കു കവിത പകർന്നു തന്നു". ചങ്ങമ്പുഴ സ്വന്തം കവിതയെഴുത്തിനെക്കുറിച്ച് സുധാംഗദയുടെ ആമുഖത്തിൽ പറയുന്നതു നോക്കൂ: "വികാരോദ്വേജകങ്ങളായ നിമിഷങ്ങളിൽ പ്രകടനോന്മുഖമായ കവിഹൃദയം തരംഗിതമായിച്ചമയുകയും അവനറിയാതെ തന്നെ അതു ഉള്ളിൽത്തുളുമ്പി വാഗ്രൂപേണ പുറത്തേക്കു വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു യഥാർത്ഥ കലാകാരന് കലാനിർമ്മിതി ഒരു സ്വപ്നമാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അദൃശ്യമായ ഏതോ ഒരു ശക്തി അവനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ആ അദൃശ്യ ശക്തിയുടെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കയാണവന്റെ കലാസൃഷ്ടി".

കരളും കുളിർപ്പിക്കുന്ന സംഗീത മാധുര്യവും കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന രൂപപ്പൊലിമയും ചങ്ങമ്പുഴക്കവിതയുടെ പ്രത്യേകതകളാണ്. സംഗീതാത്മകത്വവും നാദസൌകുമാര്യവുമാണെന്നു തോന്നുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ

5

ഞങ്ങളെ സ്നേഹാമൃതോടെ-
യിത്രനാൾ താലോലിച്ച
മംഗളാത്മികേ, വിദ്യാ-
കേന്ദ്രമേ, നമോവാകം;
താവകാംഗുലി നിത്യ-
ഭാസുരോജ്ജ്വലമായ
ഭാവിയെസ്സദാ ചൂണ്ടി-
ക്കാട്ടുന്നു ഞങ്ങൾക്കായി.
അതിനെപ്പിടിക്കുവാൻ,
കീഴടക്കാൻ, നീ തന്നോ-
രറിവിൻ വെളിച്ചത്തിൽ
മുന്നോട്ടുപോട്ടെ ഞങ്ങൾ.
വിട നൽകണേ പോകാൻ
ഞങ്ങൾ വേർപിരിഞ്ഞാലും
വിരഹാമയം തീർക്കാൻ
വേറെയുണ്ടല്ലോ മക്കൾ.

State Basket Ball Players—1961–'62.

Women's Basket Ball Team.

College Athletic Team

Our Cricket Team

STATE BASKET BALL PLAYERS

Aley T. Thomas; Darly Oommen; M. V. Aisha; Susan Thomas.

WOMEN'S BASKET BALL TEAM

Sitting (L. to R.):— Miss C. L. Ittianam; Miss Susan Thomas; Mr. T. B. Thomas; Miss Darley Oommen; Mr. C. P. Andrews.

Standing (L. to R.):— Miss Aley T. Thomas; Miss Kusum Annie Abraham; Miss Rachel George; Miss Sosakutty Oommen; Miss Gigy Andrews; Miss Eliamma Mathew.

Floor (L. to R.):— Miss V. I. Kumari; Miss M. V. Aisha.

COLLEGE ATHLETIC TEAM

Sitting (L. to R.):— Miss C. L. Ittianam, B. A., D. P. E.; Mr. George Zachariah (Captain); Mr. C. P. Andrews, B. A., D. P. E., (Physical Director); Mr. T. B. Thomas, M. Sc. (Dunlem) A. Inst. P. (Principal) Miss V. I. Kumari (Captain); Miss Sosakutty Oommen.

Standing 1st Row (L. to R.):— Mr. C. G. Varghis; Mr. Francis Fernanduz; Miss V. K. Annikutty; Miss Kusum Annie Abraham; Miss Layamma Cheriyan; Mr. Sasidharan Nair; Mr. P. E. Antony.

Standing 2nd Row (L. to R.):— Messers B. John; Jacob Ninan; V. M. Chacko; Samuel K. John; Abdul Salam; M. J. Jacob.

OUR CRICKET TEAM

Sitting :— M/s. K. P. Mathew M. A. (President); Thomas Ninan (Captain); T. B. Thomas M. Sc., A. Inst. P. (Principal); Vijayan Menon; Samuel K. John.

Standing 1st Row :— M/s. Venugopal; K. J. George; Philip Mathew, Modayil; George Varghese; K. Rajagopal.

Standing 2nd Row :— M/s. Abraham C. Kuruvilla; Sasidharan; A. J. Abraham; Chandrasekharan.

ഹജമായ കഴിവുകൾ. അകൃത്രിമവും അക്ലിഷ്ട മധുരവുമാണദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാനാലാപനശൈലി. ഇതര കലകൾ നല്കുന്ന ഇന്ദ്രിയ സുഖം കാവ്യത്തിനു പ്രദാനം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവിൽ ചങ്ങമ്പുഴ ഭാഷാപദ്യ സാഹിത്യത്തിൽ ഇതഃപര്യന്തം അതുല്യനായി നിലകൊള്ളുന്നു. തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയോടെ മാത്രമേ അദ്ദേഹം കാവ്യരചന നടത്തിയിട്ടുള്ളു. തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ അനുഭവങ്ങളെയും സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചു് തികഞ്ഞ വികാരതീക്ഷ്ണതയോടെ മനോഹരമായ ശൈലിയിൽ എഴുതിപ്പിടിപ്പിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവു് അത്ഭുതാവഹം തന്നെ!

പൊൻകുന്നം വർക്കിയുടെ ഭാഷയിൽ ചങ്ങമ്പുഴക്കവിത, "കൂലം തല്ലിപ്പൊളിച്ചൊഴുകുന്ന ഒരു വർഷകാല തടിനിയല്ല; ഇരുവശവും വെൺമണൽപ്പരപ്പണിഞ്ഞ കന്നിയാറാണു്". ചങ്ങമ്പുഴയുടെ സംഗീതാത്മകതയെയും നാദസൌകുമാര്യത്തെയും പറ്റി എ. ബാലകൃഷ്ണപ്പിള്ള പറഞ്ഞ വാക്യം എത്ര വാസ്തവമാണു്. "കേരളീയ കവികളിൽ ചെവിക്കു പരമമായ ഇമ്പം നല്കുന്ന കവി ശ്രീ. ചങ്ങമ്പുഴ മാത്രമായതുകൊണ്ടു് ചെവിക്കുള്ള പരമമായ ഇമ്പം പരമപ്രാധാന്യമാണെന്നു് നൈസർഗ്ഗികമായി വിചാരിക്കുന്ന കേരളീയ ജനതയിലെ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും തങ്ങൾ നാശമടയുന്നതുവരെ അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും ഓമനക്കവിയായി പരിഗണിക്കുമെന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല". അദ്ദേഹത്തിന്റെ വർണ്ണനാചാതുരിക്കു് മകുടോദാഹരണങ്ങളായിക്കൊണ്ടു് ആയിരമായിരം ഈരടികൾ സപ്തസ്വര സുന്ദരികളായി കച്ചയും ചിലമ്പും അണിഞ്ഞു് ഒരുങ്ങിനില്പുണ്ടു്. മനസ്വിനിയിലെ ഈ വരികൾ നോക്കൂ:

"നീലാരണ്യ നിചോള നിവേഷ്ടിത
നീഹാരാർദ്ര മഹാദ്രികളിൽ
കാല്യലസൽജലകന്യക കനക-
ക്കതിരുകൾ കൊണ്ടൊരു കണിവെക്കേ,
തളിരുതിരുകളിലദൃശ്യ ശരീരികൾ
കാനന കാമദ ദേവതകൾ
കലയുടെ കമ്പികൾ മീട്ടും മട്ടിൽ
കളകളമിളകീ കാട്ടുകളിൽ" ചിന്താഭാരങ്ങളിൽനിന്നു് അന്തരാത്മാവിൽ ഊറിക്കൂടുന്ന സംസ്കാരത്തോടു് സാദൃശമല്ലെങ്കിലും മറെറാരുതരം വികാരോത്തേജകമായ ഒരനുഭവം ഇതിൽ നമുക്കു കൈവരുന്നു.

ചങ്ങമ്പുഴ ഒരു വിപ്ലവകാരിയായിരുന്നില്ല. ചൂടില്ലാത്ത പ്രകാശമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. നിർദ്ദയ നിയമത്തിന്റെ നേർക്കു് അദ്ദേഹമെറിഞ്ഞിരുന്ന വെടിയുണ്ടകൾക്കു് അശനിപാതത്തിന്റെ അലച്ചയല്ല, പൂവിന്റെ മൃദുത്വമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. പക്ഷെ ആ ഗാനങ്ങളിൽ മുഴച്ചുനിന്ന ജനകീയാഭിലാഷങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നല്കാനും ജനതയിൽനിന്നാവേശം കൊണ്ടു് അവരെ ആവേശംകൊള്ളിക്കാനുതകുന്ന ചില നല്ല കൃതികൾ രചിക്കാനുമുള്ള അഭിനിവേശം നാം കാണുന്നു. അങ്ങിനെ ജീവിതത്തിൽനിന്നും ഭിന്നമല്ലാത്ത തത്വസംഹിതയുള്ള ഒരു കവിക്കല്ലാതെ "വാഴക്കുല" എഴുതാൻ കഴിയുമെന്നെനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അത്തരം ഒരു മനുഷ്യ കഥാനായകനെ,

"അവശന്മാരാർത്തന്മാരാലംബഹീനന്മാ-
രവരുടെ സങ്കടമാരറിയാൻ?

* * * *

മദമത്ത വിത്ത പ്രതാപമേ നിന്റെ
മദിരോത്സവങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളൂ," എന്ന തരത്തിലുള്ള ആത്മഗാനം പാടാൻ കഴിയൂ. മർദ്ദിതജനങ്ങളുടെ വേദനയിൽ വേദനിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി സ്പന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഹൃദയത്തിനു മാത്രമേ,

"ഇതിനൊക്കെ പ്രതികാരം ചെയ്യാതടങ്ങുമോ
പതിതരേ നിങ്ങൾ തൻ പിന്മുറക്കാർ
പണമുള്ളോർ നിർമ്മിച്ച നീതിക്കിതിലൊന്നും
പറയുവാനില്ലേ?" എന്ന അലമാലകളെ തോല്പിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിൽ പാടാനൊക്കൂ.

താൻ ജീവനെക്കാൾ സ്നേഹിച്ച തോഴന്റെ മരണം അദ്ദേഹത്തെ ദുഃഖത്തിന്റെ ആഴമേറിയ ആഴിയിലാഴ്ത്തി. അതദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണത്തിനു മാററം വരുത്തി. അദ്ദേഹം വിഷാദാത്മകനായി മാറി. പരാജയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രചോഷകന്മാരിൽ ഒരാളായ ചങ്ങമ്പുഴയെ ആധു

നിക ഇംഗ്ലീഷ് മഹാകവി ലാറൻസിനോട് ഉപമിക്കാമെന്ന് എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പറയുന്നു. ചങ്ങമ്പുഴയുടെ വിഷാദാത്മകത്വത്തിൽ ലാറൻസിന്റേതു പോലെ കയ്പു കലർന്നിട്ടുണ്ടത്രേ! ആ വിഷാദാത്മകത്വം വികസിച്ച് അസത്യവും, ക്രൂരതയും, കാപട്യവും നടമാടുന്ന ജീവിതത്തോടുള്ള വെറുപ്പായി മാറി. ഈ വെറുപ്പായിരിക്കണം,

"കപടതക്കേ കഴിഞ്ഞിട്ടു കാണുന്ന
ജയപതാകയിവിടെ പറത്തുവാൻ
ഹൃദയശൂന്യത മാത്രമാണേതൊരു
വിജയലബ്ധിക്കുമേകാവലംബനം" എന്ന് കവിയെക്കൊണ്ടു പാടിപ്പിച്ചതു്!

സ്നേഹിക്കാനും ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽ പശ്ചാത്തപിക്കാനുമുള്ള ആവേശമാണദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളിലെമ്പാടുമലതല്ലുന്നതു്. "ലളിതമായ വികാരപരതക്കുള്ള കെൽപ്പ്" അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾക്ക് മനോഹാരിത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. സ്നേഹിക്കാനും സ്നേഹിക്കപ്പെടാനുമാഗ്രഹിക്കുന്ന അനേകം ഹൃദയങ്ങളെ ചങ്ങമ്പുഴക്കവിത ആകർഷിച്ചതു് ഈ കഴിവുമൂലമായിരിക്കാം!

അഭിപ്രായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഒരു കൂത്തരങ്ങാണദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ! ഇത്രമാത്രം അഭിപ്രായ വൈവിധ്യങ്ങൾ മററാരുടെ കൃതികളിലും കാണുകയില്ലെന്നു തീർത്തു പറയാം. തന്റെ ആദ്യകൃതികളിൽ,

"പെണ്ണെന്നൊരെണ്ണത്തിനെ സൃഷ്ടിക്കാതിരുന്നെങ്കി-
ലീലോകം പണ്ടേതന്നെ സ്വർഗ്ഗമായ് ചമഞ്ഞേനെ" എന്നും

"നാരികൾ നാരികൾ വിശ്വവിപത്തിന്റെ
നാരായവേരുകൾ നാകരീയാഗ്നികൾ" എന്നും ഉറക്കെപ്പാടിയ കവിക്ക് 'ദേവയാനി'യിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും വന്ന മാററം ശ്രദ്ധിക്കുക: അതിൽ കചനെക്കൊണ്ടു സ്ത്രീകളെപ്പററി പറയിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്:

"വെള്ളത്താമരപോൽ വിശുദ്ധിവഴിയും
സ്ത്രീഹൃദന്തമേ, ജീവിതം
പൊള്ളുമ്പോളമൃതം തളിച്ചുതരും
സൽസാന്ത്വന സ്വപ്നമേ
മുള്ളേററു മുറിയുമ്പോഴും പുമാനരുമ
അള്ളിച്ചുക്ക ചിരിച്ചിടും
സഹനതാസങ്കേതമേ വെൽവു നീ!"

കവിയുടെ വീക്ഷണഗതിയിൽ വന്ന മാററം നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു!

ഭാഷയിൽ സംസ്കൃതത്തിന്റെ സ്വാധീനം മൂലം ദ്രാവിഡ വൃത്തങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു് മഹാകവികൾകൂടി ദ്രാവിഡ വൃത്തങ്ങളിൽ കവിത എഴുതാൻ ഭയപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ദ്രാവിഡ വൃത്തങ്ങളാകുന്ന ചെടി വാടിക്കരിഞ്ഞു നശിക്കാൻ പോകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ അതിന് ആവശ്യമായ വെള്ളവും വളവും നല്കി അതിനെ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചു. വളർത്തിയെടുത്ത ചങ്ങമ്പുഴയുടെ പാദപത്മങ്ങളിൽ ആയിരമായിരം പൂച്ചെണ്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചാലും അധികമാവില്ല!

മലയാളഭാഷയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ചങ്ങമ്പുഴയെപ്പോലെ ഇത്രമാത്രം പ്രതികൂല വിമർശനങ്ങളെ നേരിടേണ്ടിവന്ന കവികൾ ഇല്ലെന്നു തന്നെ പറയാം. കണ്ണും മൂക്കും നോക്കാതെയുള്ള ഈ വിമർശനങ്ങളെക്കുറിച്ച് വക്കം അബ്ദുൾഖാദറിന്റെ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം നോക്കൂ: "ചങ്ങമ്പുഴ പാടുമ്പോൾ നമ്മുടെ മഹാകവികൾ ഉൾപ്പെടെ കേരളത്തിലെ കണക്കററ കവികളിൽ പലരും തങ്ങൾ പാടുകയല്ല, പറയുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്ന് വിചാരിച്ച് തങ്ങളുടെ പരാധീനതയിൽ സങ്കടപ്പെടുന്നു. അവരിൽ പലരും ചങ്ങമ്പുഴയെ ചതച്ചല്ലാതെ തങ്ങൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുപോരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പുലഭ്യം പറയുന്നവരുടെയും ആക്രമിക്കുന്നവരുടെയും അടിസ്ഥാനം മിക്കപ്പോഴും ആദർശമല്ല; കടുത്ത അസൂയയായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു സാധാരണ കവിക്ക് ഒരിക്കലും അസൂയാലുക്കളെയോ നിർദ്ദയ വിമർശകന്മാരെയോ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയില്ല" അതെ, തീർച്ചയായും ഈ നിർദ്ദയ വിമർശകന്മാരുടെ വിമർശനങ്ങൾ അസൂയയുടെ മൂടുപടമിട്ടവയായിരുന്നു. ഈ അസൂയക്കാർ പലരും കവിതയെഴുത്തിൽ നിന്നും വിരമിക്കാനദ്ദേഹത്തോടാവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ഇതിലൊന്നും പതറാത്ത, ഇടറാത്ത, തളരാത്ത തൂലികയായിരുന്നു ചങ്ങമ്പുഴയുടേതു്. ഈ വിമർശനങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടിയായ "എന്റെ കവിത"യിൽ അ

ദ്ദേഹം തൻെറ കവിതാകാമിനിയോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ്.

"നീയൊട്ടുമിടറാതെന്നൻ കവിതേ, പാരാകന്ന നിളെനിൻ ജയക്കൊടി, തുടരു നിൻ നൃത്തം നീ" ആ ആത്മവിശ്വാസത്തിൻെറ മുമ്പിൽ പഞ്ചപുച്ഛമടക്കി ഓഛാനിച്ചു നില്ക്കാൻ തോന്നുന്നു, അല്ലേ?

കലാകാരന്മാർ കാലത്തിൻെറ പടിക്കൽ കൃനില്ക്കാറില്ല. സാർവ്വകാലീനങ്ങളായ അനർഘ കുസുമങ്ങളാണവരുടെ കൃതികൾ. ഭാഷാസാഹിത്യ ഭണ്ഡാരത്തിലെ അനർഘ രത്നങ്ങളാണ് ചങ്ങമ്പുഴ കൃതികൾ. അവയുടെ കാന്തി അദ്ദേഹത്തിൻെറ കവനചാതുരിയെ ഉച്ചൈസ്തരം ഉത്ഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് ആചന്ദ്രതാരം നിലനില്ക്കും. കല്പാന്തകാലത്തു ലോകം വിഴുങ്ങാനണയുന്ന കർക്കശ സമുദ്രത്തിലെ കല്ലോലപാളികൾ കൂടി ആ കവിതകൾ പഠിച്ച് പരിതൃപ്തരായി പാടി രസിക്കും!

അദ്ദേഹത്തിൻെറ തന്നെ വരികൾ ഉദ്ധരിച്ച് നിർത്തട്ടെ!

"വിസ്മയമാകവേ! വിശ്വമഹാ കവേ!
വിഖ്യാതികൊണ്ടു ജയക്കൊടി നാട്ടി നീ
ആഗമിക്കുന്നു ഹാ! നിൻ കാല്ക്കലിപ്പോഴും
ലോകപ്രതിഭകൾ കൂപ്പുകൈമൊട്ടുകൾ

* * *

നിത്യസ്മൃതിയുടെ ചക്രവാളാന്തത്തിൽ
നില്ക്കുന്ന വാടാത്ത നക്ഷത്രമായി നീ"

"കഞ്ജബാണൻ തൻെറ പട്ടംകെട്ടിയ രാജ്ഞിപോലെയാരു
മഞ്ജുളാംഗിയിരിക്കുന്ന മതിമോഹിനി."

By Ibrahim M. A. (ii Philo.)

ശകലം തത്വജ്ഞാനം

മനുഷ്യൻറെ ഇച്ഛാശക്തിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടോ ?

കെ. ജയിക്കബ്

ഈ ചോദ്യത്തിനു ഒരുത്തരമേ സാധാരണ ആളുകൾക്കു തോന്നുകയുള്ളു. "തീർച്ചയായും മനുഷ്യക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ട്" എന്നു തന്നെ അവർ പറയും. നല്ലതും ചീത്തയും തമ്മിൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞു രണ്ടിലൊന്നിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തി നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു തർക്കവുമില്ല എന്നുള്ളതല്ലേ സത്യം ? ഈ ശക്തിക്കാണ് ഇംഗ്ലീഷിൽ "Freedom of the will" എന്നു പറയുന്നതു്.

ഇങ്ങനെയൊരു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ വെറും മൃഗത്തെപ്പോലെയോ വെറും ഒരു നിർജ്ജീവയന്ത്രം പോലെയോ ആയിപ്പോകുമെന്നു നമുക്കു തീർച്ചയായും തോന്നും. ഒരു മേശമേൽ ഒരു പൂച്ചയും ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറെ പാലും ഇരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക. ആരുമവിടെയില്ല എങ്കിൽ കുറെ നേരം കഴിയുമ്പോൾ പൂച്ച പാൽ കുടിച്ചു കളയുമെന്നു വേണം വിചാരിക്കാൻ—എന്നാൽ പൂച്ചയ്ക്കു പകരം ആ വീട്ടിലെ വേലക്കാരൻ കൊച്ചനാണു അവിടെ നില്ക്കുന്നതെന്നു വരികിൽ അങ്ങനെയുണ്ടാകണമെന്നില്ല. വേലക്കാരൻ കൊച്ചൻ ആ പാൽ കുടിച്ചെന്നു വരാം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ യജമാനൻ "അവനിട്ടു രണ്ടു" കൊടുക്കാതെയിരിക്കുമോ? യജമാനൻ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നു വേണം വിചാരിക്കാൻ. പൂച്ചക്കിട്ടും യജമാനൻ രണ്ടു കൊടുത്തേക്കും. എന്നാൽ അതു കേവലം ബുദ്ധിമോശമാണ്. പൂച്ചയും പാലും ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നതിനു അനുവദിച്ച ആളിനെയാണു ശിക്ഷിക്കേണ്ടതു്.

ഇതിൻറെ അർത്ഥമെന്താണ് ? ശിക്ഷിക്കുന്നതു തന്നെ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ചിട്ടല്ലേ ? ഒരു നാഴിക മണി ശരിയായ സമയം കാണിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിനെ വല്ലവരും ശിക്ഷിക്കുമോ ? ഒരു ഫൌണ്ടൻപെൻ "ചീത്ത"യാണെന്നു പറയാം. എന്നാൽ അതിനെ ആരും ശിക്ഷിക്കയില്ല. ഒരു കൊച്ചൻ ചീത്തയായാൽ ശിക്ഷിക്കും. കാരണം—അവനു നല്ലതായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ശക്തിയുണ്ടെന്നു നമുക്കറിയാം. അവൻ ചീത്തയായി പ്രവർത്തിച്ചാൽ ശിക്ഷാർഹനാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ വാദം ശരിയാണെന്നു സാധാരണ മനുഷ്യരൊക്കെ സമ്മതിക്കും. എന്നാൽ തത്വജ്ഞാനികൾ എല്ലാവരും ഇതു സമ്മതിക്കയില്ല. ഇതുകൊണ്ടാണു തത്വജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റിയും തത്വജ്ഞാനികളെപ്പറ്റിയും പലർക്കും ഒരു അവജ്ഞയുണ്ടാകുന്നതു. എല്ലാ മനുഷ്യരും സമ്മതിക്കുന്ന സംഗതികളെപ്പറ്റി തർക്കങ്ങൾ പറഞ്ഞു സമയം കളയുന്ന ഒരു ജോലിയാണ് തത്വജ്ഞാനികൾ എടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. അതു ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ തത്വജ്ഞാനികളുടെ തർക്കങ്ങൾ നിമിത്തം സംഗതികളുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥിതി എന്തെന്നറിയുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കൂടുതലായി തെളിഞ്ഞുകിട്ടുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. അങ്ങനെയാണു ശാസ്ത്രീയമായി പല സത്യങ്ങളും നമുക്കു സുഗമങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു.

"മനുഷ്യൻറെ ഇച്ഛാശക്തിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ല" എന്നു ശഠിക്കുന്ന തത്വജ്ഞാനികൾ ഉണ്ട്. അവരുടെ വാദം എന്താണ്.

ഞാൻ പൂച്ചയുടെയും പാലിൻറെയും ഉദാഹരണം പറഞ്ഞതു് ഓർക്കുമല്ലോ. ആ വീട്ടിലെ വേലക്കാരൻ കൊച്ചൻ ആ പാലെടുത്തു കുടിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നിരിക്കട്ടെ. അവനൊരു കള്ളനാണെങ്കിൽ അതു ചെയ്യുന്നു വരാം. നല്ലവനാണെങ്കിൽ ചെയ്യുകയില്ല. അതവൻറെ സ്വഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും. നല്ലവൻ നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കും എന്നുള്ളതിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ഒന്നുമില്ല എന്നാണ് ഇവർ പറയുന്നതു്. എൻറെ സ്നേഹിതൻ എന്നെ

കാണുന്നതിനു വീട്ടിൽ വരുന്നു. അയാൾ എന്റെ മേശമേൽ കിടക്കുന്ന വാച്ചു മോഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടുപോകയില്ല എന്നെനിക്കു തീച്ചയുണ്ടു്. അങ്ങനെ മോഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് അയാൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമേ ഇല്ല. കാരണം—അയാളുടെ സ്വഭാവം അങ്ങനെയാണു്—അത്രതന്നെ.

എന്നാൽ എത്ര നല്ലവനാണെങ്കിലും അയാൾ എന്നോടുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ അല്പം കോപിച്ചെന്നു വരാൻ പാടില്ലേ? കോപിക്കുന്നതിനും കോപിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അയാൾക്കില്ലേ? 'ഇല്ല' എന്നാണിക്കൂട്ടർ പറയുന്നതു്. കോപസ്വഭാവമുള്ളവൻ കോപിക്കും. സൌമ്യൻ കോപിക്കയില്ല.

"അയാൾക്കു കോപം വന്നാൽ അടക്കാമല്ലോ. ശ്രമത്തിനു് അതു അസാദ്ധ്യമല്ലേ?" എന്ന ചോദ്യത്തിനും ഈ തത്വജ്ഞാനികൾ പറയുന്ന ഉത്തരം കേൾക്കേണ്ടതാണു്. കോപം വന്നാൽ അടക്കുന്നതിലും കാര്യകാരണബന്ധമുണ്ടു്. 'എന്റെ വീട്ടിൽവച്ചു് എന്നോടു കോപിക്കുന്നതു മോശമാണെന്നു'ള്ള വിചാരം ഒരു കാരണമായി പ്രവത്തിച്ചതായിരിക്കാം—അതിലും സ്വാതന്ത്ര്യമല്ല—വെറും കാര്യകാരണബന്ധമേയുള്ളു.

വലിയ തത്വചിന്തകനായിരുന്ന ഹ്യൂം എന്ന മഹാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കേണ്ടതാണു്. സാധാരണയായി സൌമ്യമായി എപ്പോഴും വത്തിക്കുന്ന ഒരു സ്നേഹിതനെ ഞാൻ കാണുന്നു. അയാളോടു് എന്തോ ചോദിക്കുന്നു. അയാൾ നിനച്ചിരിയാത്ത വിധത്തിൽ കോപത്തോടെ ഉത്തരം പറയുന്നു. ഇതു സ്വാതന്ത്ര്യം നിമിത്തമല്ല. അയാൾ കാലത്തെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചില്ലായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ ഭാര്യയുമായി പിണങ്ങിയിരുന്ന നേരത്തായിരിക്കാം ഞാൻ അവിടെ ചെന്നതു്. ഈ കാരണങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹം കോപിക്കുന്നതിനു ഇടവന്നു. കാര്യകാരണബന്ധം ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നൊന്നു പറയുന്നതിനു് അത്ഥമുണ്ടോ ?

ഈ കാര്യകാരണബന്ധത്തെപ്പററി അല്പം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഈ ബന്ധപ്രകാരം നടക്കുന്നതാണു്. സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നതും അസ്തമിക്കുന്നതും, വെള്ളം ഒഴുകുന്നതും, മരങ്ങൾ വളരുന്നതും എല്ലാം ഈ ബന്ധത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛാശക്തി മാത്രം ഈ ബന്ധത്തിനു വിധേയമല്ല എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. ആ വാദം ഒട്ടും ശരിയല്ല എന്നാണു് ഹ്യൂം പറയുന്നതു്. മനുഷ്യന്റെ മനസ്സും ഈ ബന്ധമനുസരിച്ചു പ്രവത്തിക്കുന്ന ഒന്നാണു്—ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സു് എങ്ങനെയിരിക്കുമോ, അതനുസരിച്ചാണു് അവന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രവൃത്തി. പിന്നീടുള്ളതിനു് ആ പ്രവൃത്തിയും കൂടെ ഒരു കാരണമായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ ജീവിതം മുഴുവനും അവൻ വെറും ഒരു യന്ത്രംപോലെ പ്രവത്തിക്കയാണോ ? സ്വന്തം പ്രവൃത്തിയെ താനെന്നു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വത്തിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം മാത്രമാണു് അവൻ—നിജ്ജീവയന്ത്രത്തിനു് ഈ അറിവില്ല—അത്രതന്നെ. (Man is a machine which is conscious) അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഒരു കൊലപാതകിയെ തൂക്കി കൊല്ലുന്നതു കേവലം അബദ്ധമല്ലേ ? ഇനിയും അവനാരെയും കൊല്ലാതെയിരിക്കുന്നതിനായിട്ടു് അതു ചെയ്യാം. അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ കൊല്ലുന്ന സ്വഭാവക്കാരെ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതിനായി അതു ചെയ്യാം. ഈ ഭയവും ഒരു പുതിയ കാരണമായി പ്രവത്തിച്ചു് അവരിൽ ഒരു മാററം വരുത്തിയെന്നു വരാം. എന്നാൽ 'അവനങ്ങനെ ചെയ്തതിനു് അവനെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നു'ള്ള വാദം നിരത്ഥകമാണു് എന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ. അവന്റെമേൽ പ്രവത്തിച്ച കാരണങ്ങൾ നിമിത്തമാണു് അവനതു ചെയ്തതു്.

മനുഷ്യന്റെ മനസ്സു കാര്യകാരണച്ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ ഇച്ഛാശക്തിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടാകുന്നതു അസാദ്ധ്യമാണെന്നാണു ഹ്യൂം വാദിക്കുന്നതു. ഇവിടെ കാരണങ്ങൾ ഏതാണു് ? നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കും കാരണങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള പ്രേരകശക്തികൾ (motives) ആണു്. അനേകം പ്രേരകങ്ങൾ നമ്മുടെ മ

നസ്സിൽ അന്യോന്യം സമരം ചെയ്യുന്നു. അവയിൽ ഏററവും ശക്തിയുള്ളവ വിജയിക്കും, ആ പ്രേരണയനുസരിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി നാം ചെയ്യും, അത്രതന്നെ. ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു പാപം ചെയ്യുന്നതിനു—അതായതു മറെറാരാളിന്റെ പറമ്പിൽനിന്നു ഒരു സാധനം മോഷ്ടിക്കുന്നതിനു—പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ പല പ്രേരകങ്ങളും ഭയങ്ങളും അയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടു്—(1) അയാളുടെയും മക്കളുടെയും കഷ്ടസ്ഥിതി (2) മറെറാരുവന്റെ മുതൽ മോഷ്ടിക്കുന്നതിനുള്ള അവജ്ഞയും ഭയവും. (3) കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള ഭയം ഇത്യാദി. ആകെക്കൂടെയുള്ള ഈ സമരത്തിൽ ആദ്യം പറഞ്ഞ പ്രേരകത്തിനാണു് ശക്തി കൂടിയതെന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ അയാളുടെ മനസ്സു ആ വഴിയിൽക്കൂടെ നയിക്കപ്പെടുകയും, അയാൾ മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഒരു അപഗ്രഥനം നടത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഇച്ഛാശക്തിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം വെറും മിഥ്യാബോധമായി പരിണമിക്കുന്നു.

ഇതാണു് മനുഷ്യന്റെ ഇച്ഛാശക്തിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല എന്നു പറയുന്നവരുടെ വാദം. എന്നാൽ ഇനിയും എതിർവാദവും നാം കേൾക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ല എങ്കിൽ "നല്ലതും ചീത്തയും" ഇല്ല എന്നു നമുക്കു പറഞ്ഞുകൂടാ. "ഒരു പുസ്തകം നല്ലതാണു്." "ആ പട്ടി നല്ലതാണു്," "ഈ ഫൌണ്ടൻ പെൻ ചീത്തയാണു്" എന്നൊക്കെ നാം പറയാറില്ലേ. ഇതിനൊന്നും സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ ഇച്ഛാശക്തിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു് എന്നു നമുക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു് പറയുന്നതിൽ വലിയ തെററില്ല. ഒരാളെപ്പററി "അവനതു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നില്ല" എന്നു നാം പറയുമ്പോഴും നാം പറഞ്ഞതോ ചെയ്തതോ തെററിപ്പോയി എന്നു വിചാരിച്ചു നാം പശ്ചാത്തപിക്കുമ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നു നാം സമ്മതിക്കയാണു്. എല്ലാവർക്കും ഈ അനുഭവം ഉണ്ടു്. തന്നെത്താൻ കുററപ്പെടുത്തുക, അനുതപിക്ക, ഇതെല്ലാം നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും അനുഭവമാണു്. സ്വാതന്ത്ര്യം നമുക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിനു വേറെ തെളിവു ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു "ഉണ്ടു്" എന്നു ചിലർ പറയും. എന്നാൽ ഇതിന്റെ കാരണം—"നമുക്കു നമ്മെപ്പററിത്തന്നെ പല മൂഢവിശ്വാസങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു വരാം" എന്നുള്ളതു മാത്രമാണെന്നു മുൻ പറഞ്ഞ തത്വജ്ഞാനികൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

ഒരിക്കൽ മഹാനായ ഡോക്ടർ ജോൺസനോടു് ഒരാൾ ഈ ചോദ്യം ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടനെ മറുപടി പറഞ്ഞതിങ്ങനെയാണു്. "നിനക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാം-അത്രേ അതിനു പറവാനുള്ളു" എന്നാണു്. എന്നാൽ തത്വജ്ഞാനികൾ ഈ ഉത്തരം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല.

ബെർഗ്സൺ (Bergson) എന്ന വലിയ തത്വചിന്തകൻ ഇതിനു് ഒരുത്തരം പറയുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു കുറെ പ്രയാസമുണ്ടെങ്കിലും ഞാൻ അതിനെപ്പററി അല്പം പറയട്ടെ. നാം നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞ ജീവിതത്തെ അപഗ്രഥിച്ചു പുറകോട്ടു നോക്കുമ്പോൾ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു പ്രമാദമാണു് സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ല എന്നു തോന്നുന്നതു്. എന്നാൽ ജീവിതമാകുന്ന ഒഴുക്കു് അങ്ങനെ അപഗ്രഥിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. ഓരോ നിമിഷത്തിലും നമ്മുടെ ജീവിതം മുന്നോട്ടു പാഞ്ഞൊഴുകുകയാണു്. അതൊരു സൃഷ്ടിപരമായ വളർച്ചയാണു്. നമ്മുടെ മനസ്സു പുതിയ ആദർശങ്ങളെയും പുതിയ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ചു കുതിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകയാണു്. ഈ സൃഷ്ടിപരമായ പ്രവർത്തനത്തിനു മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിനു ശക്തിയുണ്ടെന്നു നാം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെ അറിയുന്നുണ്ടു്. നമ്മുടെ യുക്തിമൂലമല്ല നമ്മുടെ സഹജജ്ഞാനം (Intuition) മൂലമാണു് അതറിയുന്നതു്. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ പ്രവൃത്തിയെ കാരണവും, കാര്യവുമായി അപഗ്രഥിച്ചു, ഖണ്ഡിച്ചു വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലെന്നു തോന്നും. അങ്ങനെയുള്ള വീക്ഷണത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉള്ളതായി നാം കാണുകയില്ല. എന്നാൽ ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്തപ്പോൾ നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, നാം ചെയ്തതിനു കാരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതി

ന്നു നമുക്കു സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ ***ആ കാരണങ്ങൾ നമ്മിൽ ശക്തിപ്പെടുന്നതിനു നാം തന്നെയാണു് അനുവദിച്ചതു്***. അതിനെതിരായുള്ള കാരണങ്ങൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ പ്രബലപ്പെടുന്നതിനു നാം സമ്മതിച്ചില്ല. ഉദാഹരണമായി ഒരു കുട്ടി പരീക്ഷയിൽ കളവു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ "ജയിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹവും, കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നുള്ള വിശ്വാസവും" ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ കളവു പ്രവർത്തിക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ അവൻ്റെ "അഭിമാനവും കണ്ടുപിടിച്ചുപോകുമെന്നുള്ള ഭയവും" ആണു്. ഈ രണ്ടു സംഗതികൾ അവൻ്റെ മനസ്സിൽ പ്രബലപ്പെടുന്നതിനു് അവൻ ഇടകൊടുക്കുന്നില്ല. കൊടുക്കാത്തതു് "അവൻ്റെ സ്വഭാവം അങ്ങനെയുള്ളതായിട്ടാണെന്നു" പറയരുതേ, സ്വഭാവം അങ്ങനെ ഇരുമ്പുലക്കപോലെയുള്ളതല്ല, ഓരോ നിമിഷത്തിലും നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതാണു് എന്നുള്ളതാണു് ബെർഗ്‌സൻ്റെ വാദത്തിൻ്റെ സാരം-നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിൻ്റെ ചില അംശങ്ങൾ ഇരുമ്പുലക്കപോലെയായിപ്പോയിരിക്കാം — എന്നാൽ ഒരുഭാഗം എപ്പോഴും വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. അതു നാം സൃഷ്ടിച്ചു വളർത്തിവരികയാണു്. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവിനു് ഒരു കള്ളം പറയുന്നതിനു് ഇപ്പോൾ ശക്തിയില്ലായിരിക്കാം. സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞു പറഞ്ഞു, അസത്യം പറയുന്നതിനുള്ള ശക്തി അദ്ദേഹത്തിനു നശിച്ചുപോയി. എന്നാൽ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ കോപിക്കുന്നതിനോ കോപം അടക്കുന്നതിനോ ഉള്ള ശക്തി അദ്ദേഹത്തിനു് ഇപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതിനാൽ ആ സ്ഥാനത്തു് അദ്ദേഹത്തിനിപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു്.

ചുരുക്കത്തിൽ പറയുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ കാര്യകാരണ ബന്ധം ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിച്ചാലും അതിനാൽ നാം വെറും യന്ത്രപ്പാവകളായിപ്പോകുന്നില്ല എന്നാണു് ഈ വാദം. നമ്മുടെ ഒരു പ്രവൃത്തിക്കു കാരണങ്ങളും പ്രേരകങ്ങളും കാണാം എന്നാൽ ആ പ്രേരകങ്ങൾ നാം തന്നെ നിശ്ചയിക്കുന്നതാണു്. അതു നമ്മുടെ മനസ്സിൻ്റെ അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കയില്ലേ എന്നു ചോദിച്ചാൽ പിന്നെ ഉത്തരമില്ല എന്നു തോന്നാം എന്നാൽ അതിനുള്ള ഉത്തരമിതാണു്. മനുഷ്യാത്മാവു വെറും യന്ത്രംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സാധനമല്ല. സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു ശക്തിയുള്ള ഒന്നാണു്. ആ ശക്തി നിമിത്തമല്ലേ പുതിയ ആദർശങ്ങളും പുതിയ പുതിയ സംസ്കാരവും ലോകത്തിൽ എപ്പോഴും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്? മൃഗങ്ങൾക്കു് ഇതു സാദ്ധ്യമല്ല. തേനീച്ചകൾ അനേകായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു നിർമ്മിച്ചതരം കൂടു തന്നെയാണു് ഇപ്പോഴും നിർമ്മിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ആദിമ മനുഷ്യർ ഉണ്ടാക്കിയ വീടുകൾപോലെയല്ല നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ വീടുകൾ. എല്ലാ തുറകളിലും നമ്മുടെ മനസ്സു് സൃഷ്ടിപരമായി പുരോഗമിക്കുന്നു. നമുക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിനു ഇതുതന്നെ മതിയായ തെളിവല്ലേ?

INDIAN ALUMINIUM COMPANY LTD.

(A CANADIAN-INDIAN ENTERPRISE)

India's Premier Producer of Aluminium

MAIN PRODUCTS : **Bauxite, Alumina, Carbon electrode paste, Aluminium and its Alloys as Ingots, Plates, Sheets, Bars, Tubes, Powder and Pigment.**

PRODUCTION OPERATIONS :

Bauxite mines – Lohardaga, Bihar **Alumina Works–Muri, Bihar**

Reduction Works– Alwaye, Kerala / Hirakud, Orissa

Rolling Mill –Belur, W. Benga,

Extrusion Plant–Alwaye, Kerala

Powder and Paste Plant—Kalwa, Maharashtra.

SALES OFFICES :

CALCUTTA, NEW DELHI, BOMBAY & MADRAS

REGISTERED OFFICE :

31, CHOWRINGHEE ROAD, CALCUTTA.

Aluminium is fast replacing other metals and wood in industry and the home. Regarded with little favour only twenty years ago, Aluminium has today become the Engineer's favourite light metal. It is used in the manufacture of a wide range of products like structurals, window frames, rail coaches, aircrafts, foils, collapsible tubes and paints.

The wider acceptance aluminium enjoys in the country today is largely due to the ceaseless efforts of Indian Aluminium, pioneer and leader of India's Aluminium Industry. Indian Aluminium today accounts for almost 90% of the country's production and is helping India attain self-sufficiency in Aluminium and Aluminium products.

Volley Ball Team—1961-'62

College Hockey Team

Basket Ball Team—1961-'62

College Foot Ball Team

VOLLEY BALL TEAM (1961–'62)

Standing (L. to R.):— M/s. A. J. Isaac; Thomas Abraham; Abraham Joseph; K. P. Dinakar; E. C. Antony; Oommen Kurian.

Sitting :— Mr. C. P. Andrews (Physical Director); Dr. P. M. Mathai (President); M/s. T. B. Thomas (Principal); Baby John (Captain); Johnny Thomas.

COLLEGE HOCKEY TEAM 1961—'62

Sitting (L. to R.):— Mr. C. P. Andrews (Physical Director); Miss C. L. Ittianam (Physical Instructress); Mr. T. B. Thomas (Principal); M/s. P. A. Isaac (Captain); Philip Mathew, Modayil.

Standing 1st Row (L. to R.):— M/s. Philip John; P. J. Sam; Samuel K. John; Boobily Oomman; W. A. John.

Standing 2nd Row (L. to R.):— M/s. Jacob Ninan; Thomas Varughese; Kurian Oomman; C. C. Abraham.

BASKET BALL TEAM (1961–'62)

Sitting :— C. I. Ittoop; C. P. Andrews (Lecturer in Physical Education); M. K. Mani (Captain); T. B. Thomas (Principal); G. Radhakrishnan.

Standing :— M/s. Abraham Koshy; John Ninan Varghis; M. P. Jacob; V. I. Jacob; Samuel K. John; K. V. Abraham; George P. Mani.

FOOT BALL TEAM 1961–'62

Sitting on Floor (L. to R.):— Messers Thomas Mathew; C. T. Mathew.

Sitting (L. to R.):— Mr. C. P. Andrews (Physical Director); Mr. C. C. Joy (Captain); Mr. T. B. Thomas (Principal); Miss C. L. Ittyanam (Physical Directress); Mr C. T. Benjamin (President).

Standing 1st Row (L. to R.):— M/s. Verghis Mathew; P. T. Mathew; A. V. Thomson; Thomas Verghis; Abraham C. Koshy; B. T. Thankachen; A. I. John.

Standing 2nd Row (L. to R.):— M/s. C. G. Verghis; Babu George Mathew; Thomas Ninan; T. A. Andrews; Kurien Oommen; P. A. Isaac.

★ हिन्दी गद्य साहित्य ★

SUSHEELAMMA CHACKO

CLASS I MATHS.

महान लेखक, उपन्यासकार, नाटककार, निबंधकार आदियों के अनेकवर्षों के परिश्राम का परिणित फल है आज के हिन्दी साहित्य का रूप। हिन्दी साहित्य का पुराना रूप और आज का रूप। कितना अंतर है। हिन्दी गद्य साहित्य, पुराने रूप से दिन दुना चौगुना हो गया है। राजा शिवप्रसाद राजा लक्ष्मणसिंह लल्लुलाल, सदल मिश्र, मुंशी सदासुखलाल आदि हिन्दी साहित्य के विकास के लिये प्रयत्न करनेवालों में प्रमुख थे।

राजा शिवप्रसाद हिन्दी की रक्षा के लिये प्रयत्न करते थे। पहले वे ठठ हिन्दी के पक्षपाता थे जिस में कुछ अर्वा-फारसी शब्दों का भी प्रयोग हो। लेकिन बाद में उनका रूप बदल गयी। वे गड़े मुर्दे न उखाड़ना प्रयत्न करते थे। असली हिन्दी का नमूना लेकर उस समय राजा लक्ष्मणसिंह ही आगे बढ़े। उन्होने प्रजाहितैषी नामक एक पत्र आगरे से निकाला और अभीज्ञान शाकुन्तला "का अनुवाद बहुत ही सरस और विशुद्ध हिन्दी में प्रकाशित किया। पंजाब में आर्य-समाज के प्रभाव से हिन्दी गद्य का प्रचार बर्ग तेज़ी से हुआ। पंडित श्रद्धारामजी हिन्दी भाषा के प्रचार में बराबर लगे रहते थे।

कुछ अंग्रेज़ विद्वान संस्कृत गर्भित हिन्दी की हँसी उडाने के लिये किसी अंग्रेज़ी वाक्य में उसी मात्रा में लैटिन के शब्द भर कर पेडा करते है। उनको यह समझना चाहिए कि अंग्रेज़ी का लैटिन के साथ कोई संबध नहीं है। लेकिन बंगला, हिन्दी मराठी आदि भाषओं में एक गाढी मित्रता है, वे एक कुटुंब की भाषायें हैं।

पुष्ट हिन्दी की रचना राजा लक्ष्मणसिंह ने की। उनके समय में ही हिन्दी गद्य की भाषा अपने भावि रूप का आभास दे चुकि थी। उसके बाद शांति संपन्न लेखकों की प्रतिभ और उद्भावना के बल से हिन्दी भाषा सुव्यवस्थित और परिमार्जित हो गयी। भारतेन्दु का उदय हुआ। समाज के सभी पहलूओं पर उन्होंने अपनी लेखनी चलाई है। उन्होंने हिन्दी के लिए तना मन, धन सब कुछ समर्पित किया। हिन्दी साहित्य को एक नये मार्ग पर ला खडा कर दिया। काल की गति के साथ उनके भाव और विचार बहुत आगे बढ़ गये थे।

पर साहित्य पीछे ही पड़ा था। अपने पुराने रास्ते पर पड़े हुए हिन्दी साहित्य को भारतेन्दु ने दूसरी और मोड़कर हमारे जीवन के साथ लगा दिया। इसी प्रकार हमारे जीवन और साहित्य के बीच के विच्छेद को उन्होंने दूर किया। उन्होंने कविवचन सुधा नाम की एक पत्रिका निकाली। संवत १९३० में उन्होंने हरिचन्द्र मैगज़ीन नाम की मासिक पत्रिका निकाली जिसका नाम बाद में 'हरिश्चन्द्र चंद्रिक' हो गया। हिन्दी गद्य साहित्य का ठीक परिष्कृतरूप इसमें प्रकट हुआ। भारतेदुजी में ही हम दो प्रकार की शैलियों का व्यवहार पाते हैं। भावांश की और तनय निरूपण की।

साहित्य को वृद्धि होता थे। वेतन, मन, धन आदि देने को भी तैयार हो गये थे। हिन्दी को प्रचार की आवश्यकता भी दिखाई पड़ी। अत संवत १९५० में कई उत्साही छत्रों के उद्योग से, जिन में बाबु श्यामसुन्दरदास, पंडित रामनारायण मिश्र और ठाकुर शिवकुमार सिंह मुख्य थे। काशी नागरी प्रचारिणी सभा की स्थापना हुई। बाबु श्यामसुन्दर दासजी के त्याग और सतत परिश्रम का भल है इस सभा की सारी समृद्धि और कीर्ति। इसके प्रथम सभापति भारतेन्दु जी के फुफेरे भाई बाबु राधाकृष्णदास हुए। नागरी अक्षरों का प्रचार और हिन्दी की समृद्धि थे दोनों सभा के उद्देश्य थे।

पंडित प्रताप नारायण मिश्र लेखन कला में भारतेन्दु को ही आदर्श मानते थे। लेकिन उनकी शैली भिन्न थी। भारतेन्दु के साथ हिन्दी की उन्नती में योग देनेवालों में प्रमुख पंडित केशवराम भट्ट, राधारमण गोस्वामि, अंबिका दत्तव्यास, मोहनलाल विष्णुलाल पंडया, पंडि भीमसेन शर्मा आदि थे।

हिन्दी में अंग्रेजी रंग का मौलिक उपन्यास पहले पहल लाला श्रीनिवास दास का "परीक्षा गुरू ही" निकाला था भारतेन्दु के फुफेरे भाई बाबु राधाकृष्ण दास ने स्वर्णलता "भरता क्या न करता आदि उपन्यास अनुवादकर के निकाले। कई स्थानों पर हिन्दी प्रचार के लिए समाये स्थापित हुई। भारतेन्दु के कठिन प्रयत्न से हिन्दी

सर्व प्रथम ईसाई मिशनरियों ने शिक्षा में सहायक पुस्तकों की दृष्टि से कुछ पाठय पुस्तकों को प्रकाशित कराया। हिन्दी भाषा के द्वार ही सब प्रकार के वैज्ञानिक विषयों की शिक्षा का विचार भी लोगों के चित में अब उठ रहा था। इससे अनेक विद्वानों के सहयोग और परामर्शी से संवत १९६३ में समाने "वैज्ञानिक कोश" प्रकाशित किया। भिन्न भिन्न विषयों पर पुस्तकें लिखाकर प्रकाशित करने का काम तो तब से अब तक बराबर चल ही रहा है। अपनी स्थापना के तीन वर्ष बाद सभा ने अपना पत्रिका निकाली जिनमें साहित्यिक, वैज्ञानिक ऐतिहासिक और दार्शनिक लेख प्रारंभ से ही निकलने लगे थे। यही आज हिन्दी में खोज संबंधिनी एक मात्र पत्रिका है। एक

नवीन हिन्दी साहित्य का द्वितीय उत्थान था जिसके आरंभ में सरस्वति पत्रिका के दर्शन हुए।

भारतेन्दु और सथी के लेखकों के नियमों पर अच्छी तरह ज़मी नहीं थी। व्याकरण की दृष्टि से अनेकों दोष मिला है वे "आशा किया"। इच्छा किया ऐसे प्रयोग भी करते थे। लेकिन व्याकरण के व्यति क्रम और भाषा की अस्थिकता पर ता 'थ्योड' ही दिनों में कोपदृष्टि पडी पर भाषा की रूपहानि की और उतना ध्यान नहीं दिया गया। व्याकरण की शुद्धता और भाषा की सफ़ाई के प्रवर्तक द्विवेदजी हो हैं। सरस्वति के संपादक होने के कारण वे, आई, हुई किताबों के भीतर से अशुद्धियाँ बदलते थे व्याकरण का और ध्यान देने पर यह प्रश्न हुआ कि शब्दों के साथ विभक्तियाँ मिलाकर लिखी जानी चाहिए या अलग? इस प्रश्न के बारे में कुछ काल तकवाद विवाद निकले। पंडित गोविन्द-नारायणजि मिश्रा ने विभक्ति विचार नाम की एक छोटी पुस्तक द्वारा विभक्तियाँ मिलाकर लिखने की सलाह दी।

पंडित सत्यनारायण कविरत्न ने भव-भूति के 'उत्तररामचरित' का और पीछे 'मालतीमाधव' का अनुवाद किया। कानपुर के राय देवी प्रसादजी पूर्णा का चंद्रकला' भक्तकुमार नाटक द्वितीय उत्थान के ध्यान देने योग्य है। उन्होंने यह नाटक शुद्ध साहित्य उद्देश्य से ही लिखा था।

रवीन्द्रबाबु के 'आँख की किरकिरी' आदि कई उपन्यास हिन्दी रूप में दिखायी पडे। उपन्यास का भी उत्थान हुआ। बंगभाषा के अतिरिक्त मराठा और गुजराती के भी कुछ उपन्यासों का अनुवाद हिन्दी में हुआ पर बंगला की अपेक्षा बहुत कम। सरस्वति पत्रिका में छोटी छोटी आख्यायिकाओं के दर्शन होने लगे. नरेंद्रमोहिनी, कुसुम-कुमारी वीरेंद्र वीर, चंद्रकांता सतति आदि उपन्यास प्रमुख बाबु देवकी नंदन खत्री के लिखे हुए थे। दूसरे पंडित किशोरिलाल गोस्वामि के उपन्यास में समाज के सजीव चित्र वासनाओं के रूप रंग चित्ताकर्षक वर्णन आदि देख सकते है। तारा, लीला-वति, राजकुमारि, हीराबाई लखनौं की कब्र आदि इनके उपन्यास हैं। पंडित अयोध्या सिंह उपाध्याय के उपन्यास हैं ठेठ हिन्दी का ठाट और अधखिला फूल।

निबंध का भी उत्थान हुआ। महा-वीरप्रसादीन बहुत लेख लिखते थे। स्थायी निबंधों की श्रेणी में आनेवाले दो ही चार लेख जैसे, कवि और कविता प्रतिभा आदि मिलते हैं। कवि और कविता कितना अच्छा और गंभीर विषय है। यह कहने की आवश्यकता कुछ भी नहीं है। क्यों कि पढने पर हम यह समझ सकते हैं कि यह एक गंभीर विषय है। उन्होंने लिखा है "इससे स्पष्ट है कि किसी किसी में कविता लिखने की इस्तेदाद स्वाभाविक होती है। ईश्वर दत्त होती है। जो चीज़ ईश्वर दत्त है। यह अवश्य लाभदायक

विधि का खेल

SANTHA

एक शहर में दो स्त्रियाँ रहती थी। एक दूसरे को अच्छी तरह जानती थी, वे रोज़ शाम को आपस में मिलती थी और बातें करती थी। एक थी शशि की माँ और दूसरी थी लीला की। कई दिन बीत गये। एक दिन लीला की माँ ने अपनी सहली को चाय के लिए बुलाया। जाते समय बोली—"ज़रूर आना, और देखो, शशि को भी ले आना।"

दूसरा दिन सुहाना सा आया। लीला अब कालेज से लौटी ही थी कि माँ ने उस से कहा "तैयार हो जा, बेटी मेहमान आ रहे हैं।" चाय वगैरह की तैयारियाँ की गयी। मेहमान और उसकी माँ आ गये थे। लील: ने अपनी लज्जित आँखें उठायि और उसकी नज़रें शशि से मिली। चाय पी गयी और आपस में बातचीत हुई। इसके बाद शशि और उसकी माँ विद' ले रहे थे; मगर जाने के पहले, दोनों मः के पास जाकर सिर हिलाते और एक दूसरे से बोली, "लड़का पसंद है!!" "लड़की पसंद है" चाँद के टुकड़े जैसा मुख है।

होगी। वह निरर्थक नहीं हो सकती। उससे समाज को अवश्य कुछ न कुछ लाभ पहुँचता है। कविता यदि यथार्थ में कविता है तो संभव नहीं कि उसे सुनकर कुछ असर न हो कविता से दुनिय में आज तक बडे बडे काम हुए हैं।

कविता में कुछ झूठ का अंश ज़रूर रहता है असभ्य और अर्द्धसभ्य लोगों को यह अंश कम खटकता है। शिक्षित और सभ्य लोगों को बहुत संसार में जो बात जैसि देख पडे कवि को उसे वैसी ही वर्णन करनी चाहिए।

समालोचना के दो भाग हैं निर्णायात्मक और व्याख्यात्मक। समालोचना का उद्देश्य गुण दोष विवेचना ही समझा जाता है।

तृतीय उत्थान में साहित्य की कुछ उन्नति हुई है। यह भी ध्यान देने योग्य है। काव्य पर न जाने कितने ऐसे निबंध लिखे गये जिन्में सिवा इसके कि 'कविता अमरावति से गिरती हुई अमृत की धारा है, कवित हृदय कानन में खिली कुसुम-माला है। कविता देवलोक के मधुर संगीत की गूँज है और कुछ भीन मिलेगा।

कुछ दिनों के बाद दोनों की माँ गयी हुई। वह दिन दोनों के लिए उमँग भरा था, शशि ने लीला से कहा था कि दूसरे दिन वह सिनेमा देखने जायेगा और जाते वक्त बोला था "भूलना नहीं लीला, कल सात बजे लेने आऊँगा। लीला ने 'हाँ' तो कह दिया मगर जब घर आयी तब सोचती रही कि उसका जाना ठीक होगा या नहीं। उसके अंदर शरम ने आवाज़ दी कि यह ग़लत बात होगी अगर दूसरे मन ने कहा कि जाने का वादा जो दिया है। ऐसे सोचते वह रात को सोयी सुबह उठते ही निश्चय किया कि वह ज़रूर जायेगी उसी शाम को शशि उसे लेने आया और वह सिनेमा पर गयी, आपस में बहुत बातें की। शशी ने बताया कि अब उसे काम से महीने के लिए बाहर जाना होगा, उसके बाद क्या था, उन दोनों की शादी हो जायगी।

शशि आफिस के काम से चला गया एक महीना बीत गया, फिर भी शशि का पता न था लीला कितने मिट्टि के महल बना चुकी थी। लीला की समझ में कुछ न आ रहा था, लीला की माँ, हर त्योहार पर, या ऐसे भी, बहुत मिठाईयाँ भेजा करतीं, मगर शशि की माँ, जाने क्यों न नज़र आती थी। फिर एक शाम को फोण की घडी बजी। शशि की माँ, थी ... ... बोली, 'माँगनी तोडी जाय, डौवरी मिलती भी थोडी है, भेंट भी तो कम है। लीला की माँ अवाक रह गयी, सुनती ही रही, उसने कितनी उमँगें की थीं। और अब वह खुशी के फूल मुझि रहे थे। वह कुछ जवाब न दे सकी और फोन रख दिया।

उसी दिन शशि बाहर से लौटा था, मगर लीला से मिला न था। लीला को आश्चर्य था और दुख भी। उसकी माँ धीरे से बेटी के कमरे में आयी और टूटते स्वर में माँगनी की बात कह सुनायी। माँ ने बेटी को धीरज दिया, मगर लीला से अब रहा न गया-वह फूट फूट कर रोने लगी। उसे ऐसी बात पर इतबार न था रहा था, और उसने सोचा कि वह शशि से मिल कर उस से बात पुछे गी। वह दूसरे दिन शशि से मिली, जब उस से बात पुछी, तब शशि बोला, "मैं क्या जानूं लीला, डौवरी की बातें, माता की आज्ञा है, मैं कैसे टाल सकता हूँ?" ऐसा कह कर वह चला गया। लीला के ऊँचे महल ढह चुके थे, शशि को वादा दे गया था वह पूरा न हो सका, क्या क्या सोच बैठी थी वह। अब उसके दिल पर गहरी चोट लगी थी। वह सोचने लगी कि अब वह समाज का सामना कैसे करे। वह उस दिन मोहन के साथ सिनेमा पर क्यों गयी थी, यह सब उसने क्यों किया था, यह सब प्रश्न उसके मन में उठे, मगर अब रोने से तो तकदीरें नहीं बदल जातीं।

महीने बीत गये। माँ को बेटी का ख्याल होता मगर क्या करे? फिर आस-

मैथिलीशरण गुप्तजी

अब हिन्दी कविता प्रगति के पथ पर बहुत आगे जा चुकी है और द्विवेदी युग की अपेक्षा अधिक प्रभावशाली नक्षत्र उदित हो चुकी है। फिर भी इस विकास और प्रकाश का श्रेय द्विवेदी युग के आरंभिक कवियों को विशेषकर मैथिलीशरण गुप्तजी को है। कहा जाता है कि किसी माला में प्रथम मणि, उपवन में प्रथम पुष्प, गगन में प्रथम नक्षत्र का जो महत्वपूर्ण स्थान हो सकता है वही वर्त्तमान हिन्दी कविता में गुप्तजी का है। अतएव गुप्तजी ही खड़ी बोली के प्रतिनिधि कवि हैं। उन्होंने जिस भावधारा को कविता में प्रवाहित किया है वह देशहित की भावना से पूर्ण है। वे सर्वसाधारण के कवि हैं और सर्वसाधारण ने जितना उन्हें अपनाया है अपना हिन्दी के किसी अन्य कवि को नहीं हमारे गद्य क्षेत्र में प्रेमचन्दजी की जो कीर्ति है वही गद्य क्षेत्र में गुप्तजी की है। उनकी रचनाओं में मानव जीवन का सन्देश है भूतकाल की झांकी है और वीरांगनाओं का कलापूर्ण चरित्र चित्रण जो भारतीय संस्कृति की अमूल्य निधि है।

गुप्तजी के मौलिक ग्रंथ जितने सुन्दर है उतने ही सुन्दर है अनूदित ग्रन्थ। उन्होंने स्त्रियों में भी भारतीय आदर्श के ढाँचे में दिव्यता भरने की चेष्टा की है। गुप्तजी नारी के अधिकारों के प्रति सदा जागरूक रहे है। करुण रस से ओतप्रोत हो कर सब से प्रथम काव्य लिखनेवाले वाल्मीकि भी जिस उर्मिला के लिए मौन रहे है उसि के प्रति श्रद्धापूर्ण अजली लिये हुए गुप्तजी हमारे सामने आते है

पास के घर में नया परिवार रहने लगा। मोहन का परिवार था। उसका बेटा था रामदेव। रामदेव अब आता जाता था मगर लीला कभी बाहर नहीं आती। उसने निश्चय कर लिया था कि अब आँख उठा कर नहीं देखेगी, जब तक वह उसका पति बन जाय। कौन जाने कब धोखा मिल जाये।

निश्चय पका किया था, मगर आज कल लीला के हसमुख चेहरे पर गम की रेखायें शामिल थीं। मगर फिर उन खुशी की रेखाओ को लीला के मुँह को सजाने का मौका मिल गया महीनों के बाद, रामदेव से उसकी मॉगनी हुई–पर अब भी वह देखती नहीं आखें कभी नहीं उठायी फिर वह दिन आया, जब उसकी शादी का दिन आया। होठों पर खुशी के गीत घूम रहे थे। उस दिन मधुर शहनाई बजी, और डोली सजायी गयी, नयी दुलहन घर जा रही थी।

—नमस्ते—

"साकेत" और यशोधरा लिखे गये है, स्त्रीगुणों के प्रति सहानुभूति के मरित हो कर। काव्य की उपेक्षित ऊर्मिला और यशोधरा के लिए ही उन्होंने यह ग्रन्थ लिखे है।

उन्होंने 'साकेत' महाकाव्य में उर्मिला के चरित्र की सुन्दर कल्पना कर के हिन्दी जगत् को मुक्त कर दिया है। इस प्रयत्न में सफ़ल होने के कारण उनकी दृष्टि काव्य की उपेक्षिता दूसरी रमणि यशोधरा पर पडी। प्रतिभा के सहारे यशोधरा की चरित्र के खास पहलू के आधार पर उन्होंने गद्य पद्य में अपने विचारों का श्रोत बहा दिया। गुप्तजी यह दिखाने का प्रयत्न करते है कि एक स्त्री नारी हो कर जितना नहीं कर सकती उस से अधिक वह माता हो कर संसार का कल्याण कर सकती है। विरहिणि माता स्वयं आठ आठ आँसू पीकर पुत्र को वात्सल्य तथा दूध पिलाकर पालति है,

"बेटा मैं तो हूँ रोने को
तेरे सारे मल धोने को
हंस तू सब कुछ होने को"

इन पंक्तियों में माता का कितना उच्च त्याग निहित है।

संक्षेप में नारी जाति को प्रकाश में लाकर संसार के सम्मुख एक उच्च आदर्श रख कर कवि त्याग कर्त्तव्य, एवं आत्मसंयम का महान संदेश देते है। सत्य और अहिंस के सिद्धान्तों का वैयक्तिक जीवन को उन्नत करने का; संसार में रह कर ही विषय लालसा तृष्णा और कामना का त्याग करने और इन्द्रिय दमन करने का क्या महत्व तथा उपाय है इसी को दृष्टि में रख कर काव्य लिखी गयी हैं। यशोधरा इस के लिए उत्तम उदाहरण है। ऐसे भगवत भक्त एवं देशभक्त कवि को पा कर हिन्दी का मस्तक ऊँचा हुआ है और हम हिन्दी भाषि जितना उनपर गर्व करे थोडा है।

कविवर श्री मैथिली शरणगुप्त

N. PARVATHI U. P. D.

राष्ट्रकवि डॉ. मैथिलीशरण गुप्त का जन्म सन् १६४३ में झाँसी के चिरगाँव जिल में हुआ था। उनके पिता का नाम लाला रामचरण गुप्त था। जो बडे कवि और वैष्णवभक्त थे। गुप्तजी प्रारंभ से ही अत्यंत सरल प्रकृति के व्यक्ति है। वे हिन्दी काव्य क्षेत्र नभोमंडल के उज्वल तारे हैं। वे गाँधिजी के एक बडे अनुयायी थे। गाँधिजी का व्यक्तित्व भारतीय धर्म-भावना तथा राजनीतिक विचारधाराओं का अनोखा था। गुप्तजी गाँधिजी के इसी अनोखे व्यक्तित्व से बडे प्रभावित हुए। वे प्रसिद्ध मासिक। पत्रिक "सरस्वति" के संपादक थे।

उन की मौलिक रचनायें है:—'विकथगा', 'कुणाल-गीत', 'झंकार', 'स्वदेशसंहित' वैतालिक', 'प्रदक्षिण', 'शक्ति', 'अंजलि' आदि। उन की रचनायें प्राचीन होते हुए भी नवीन रही हैं। उनका एक प्रसिद्ध महाकाव्य है 'साकेत'। साकेत की राम-कथा पौराणिक है, पर कवि ने उसे एक नवीन रूप में प्रस्तुत करने का प्रयत्न किया है। साधारणत सभी कवियों ने राम-कथा में श्रीराम को कथानायिका बनाये हैं। लेकिन गुप्तजी के विषय में यह बिलकुल विपरीत है। साकेत में उन्होंने उर्मिला को नायिका बनायी है। साकेत के पूरे नवम-सर्ग में उर्मिला की वियोग-व्यथा का वर्णन किया है।

उनके प्रसिद्ध खण्डकाव्य 'शकुन्तला', 'पंचवटी' आदि हैं। पंचवटी में राम, लक्ष्मण, सीता आदि के वनवास का एक छोटा विवरण मिलता है। इस का कथानायक लक्ष्मण है। इसकी कथा प्राचीन है तो भी नवीन रही है। इस में लक्ष्मण हमारे सामने एक आधुनिक युवक के रूप में आता है।

लक्ष्मण 'पंचवटी' काव्य का मुख्य पात्र है। लक्ष्मण ही इस की जान है। पंचवटी में लक्ष्मण सिर्फ राम के एक छोटे भाई और सेवक के रूप में ही नहीं एक दार्शनिक और धार्मिक विचार रखनेवाले एक सामाजिक नेता के रूप में भी आता है। नारीयों के सतित्व का आदर करना पुरुषों में भी एक पत्नीत्व की अभिलाषा रखना, शास्त्रों की विधियों की अपेक्षा अंतकरण के महत्व को मानना आदि पंचवटी के लक्ष्मण की विशेषतयें हैं। वह पतित लोगों से सहानुभूति रखता है। लक्ष्मण जानता है कि कष्ट सहनेवाला ही जीवन में उन्नति पाता है। मुनियों के जीवन और सद्-उपदेशों से उस ने समझ लिया कि जीवन में सरलता और स्वावलंबन को बनाये रखना यह सोचता है कि

"मन प्रसाद्चाहिये केवल क्या
कुटीर फिर क्या प्रासाद
स्वावलंबन की एक झलक पर
है न्योंछावर कुबेर का भोग"

पंचवटी में लक्ष्मण के बाद शूर्पणखा का ही वर्णन किया गया है। वह हमारे सामने सुन्दरी के रूप में और राक्षसी के रूप में आती है। सुन्दरी के रूप में वह वासनाकलुषित विलासिनी है, पर राक्षसी के रूप में वह आतंकजनक पिशाचिनी है।

पंचवटी की सुन्दर प्रकृति इस काव्य की पृष्ठभूमि है। काव्य का आरंभ ही चन्द्रिका-चर्चित भूमि के वर्णन के साथ होता है। काव्य का अरंभ उस समय के वर्णन के साथ होता है जब

'चारु चन्द्र की चंचल किरणें खेल रही
हैं जल थल में
स्वच्छ चाँदनी बिछी हुई है अवनि
और अंबर तल में"

लक्ष्मण की विचारधारा में प्रकृति के नानारूप प्रकट होते हैं। प्रकृति में सूर्योदय के समय आसमान पर तारे नहीं दिखायी पड़ते। लेकिन चन्द्रोदय के अवसर पर सब प्रकट होते है। तारों के इस उदय और अस्त का कितना आलंकारिक वर्णन इन पंक्तियों में मिलता है।

"बिखेर देती वसुन्धरा मोती
सबके सोते पर
रवि उसे बटोर लेता है, सदा
सवेरा होने पर
औ विरामदायनी अपनी संध्या
को दे जाता है"

कवि ने लक्ष्मण के मुंह से समय पर प्रकृति की ये योग्यतायें कहायी हैं।

Statement about ownership and other particulars about newspaper (The Union Christian College Magazine) to be published in the first issue every year after last day of February.

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of Publication	—Union Christian College, Alwaye, Kerala State.
2. Periodicity of its publication	—Once in an year—In March—April
3. Printer's Name	—Shri C. T. Benjamin, M. A.
Nationality	—Indian
Address	—Professor, Union Christian College
4. Publisher's Name	—Shri C. T. Benjamin, M. A.
Nationality	—Indian
Address	—Professor, Union Christian College
5. Editor's Name	—Shri C. T. Benjamin, M. A.
Nationality	—Indian
Address	—Professor, Union Christian College
6. Name and address of individuals who own the newspaper and partners or shareholders holding more than one per cent of the total capital	—Shri T. B Thomas, Principal Shri T. C. Joseph, Professor Shri C. T. Benjamin

I, C. T. Benjamin, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(*Sd.*)
C. T. BENJAMIN.

15-3-1962.

Rayon Grade

CAUSTIC SODA

(Lye, Solid & Flakes)

A new continuous solid and flakes production facility—enables TCC to make a material meeting the most stringent standards. 98/99% purity.

* * *

HYDROCHLORIC ACID

A pure synthetic product TCC's HCl conforms to ISS : 256

* * *

BLEACH LIQUOR

(5% available chlorine)

* * *

SODIUM HYDROSULPHITE

For use principally when dyeing vate stuffs and also as a powerful reducing agent in Sugar Industry.

* * *

Please send your enquiries to :

The Travancore-Cochin Chemicals Ltd.

UDYOGAMANDAL P. O., KERALA STATE.

Telephone : 21 (Alwaye)

Telegram : TIYEMSEE (Udyogamandal)

Printed and Published by C. T. BENJAMIN, M. A. at the C. M. S. Press, Kottayam